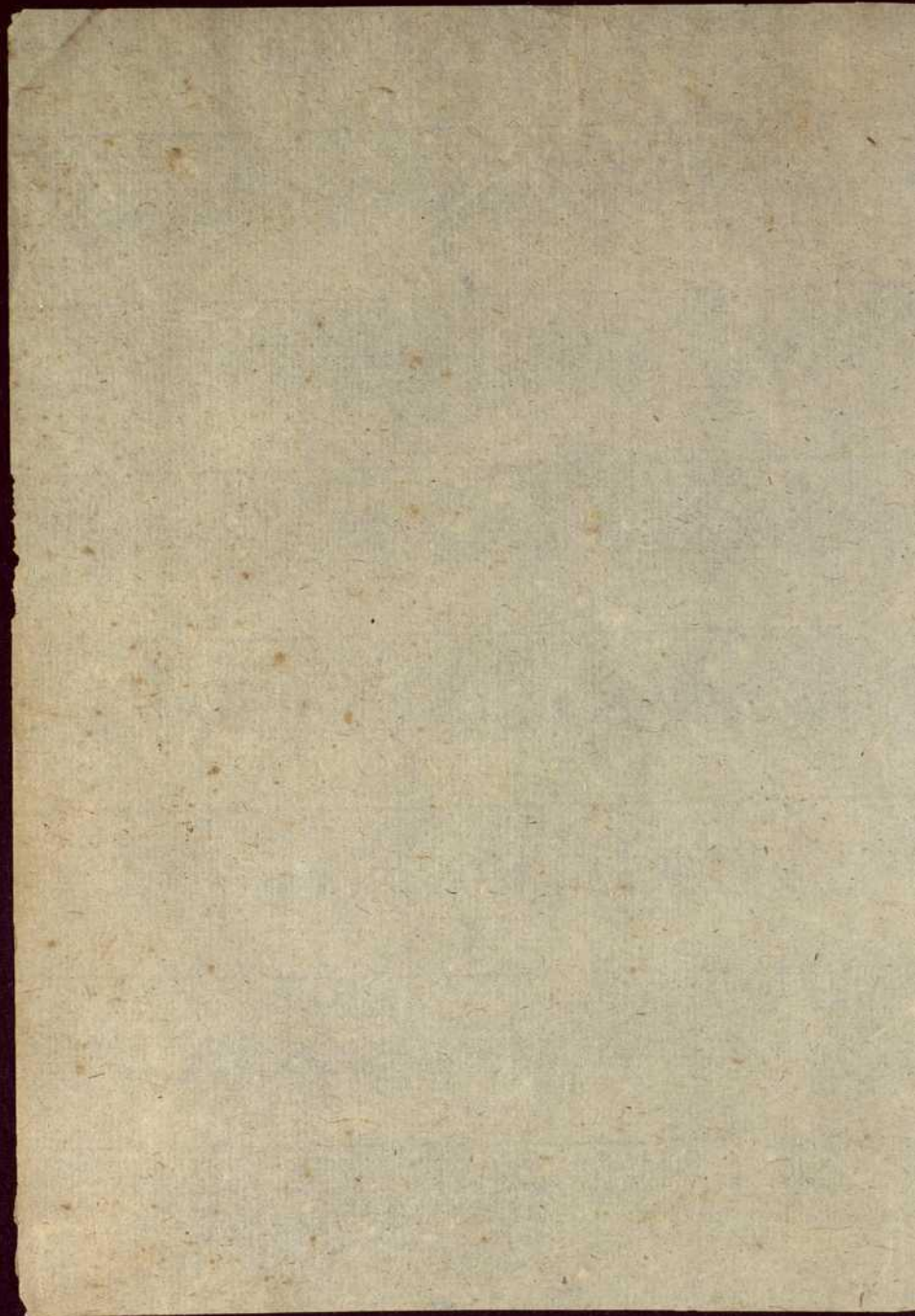

A-104

58

~~75-2-9~~

INSTITUTIO
GRÆCÆ GRAMMATICÆ

INSTITUTIO
GRAECAE GRAMMATICES.

INSTITUTION
GRANDS

COMPENDIARIA
GRAECAE GRAMMATICES
INSTITVTIO

AD VSVM ACADEMIAE VALENTINAE.

TOM. I.

VALENTIAE.

In Typographia Benedicti Monfort , anno 1788.

COMPTON

GEORGE BRADSHAW

INSURANCE

AND

NEW YORK

1850

LECTORI.

Prodit editio prior Valentina Institutionum ad usum Patavini Seminarii, quae Iuventuti nostrae Graecis litteris imbuendae novo Regio Rescripto delectae sunt. Typographorum autem in huiusmodi characteribus tractandis ἀμαθία, et characterum ipsorum inopia, quae penuria temporis expleri non potuit plurimum in causa fuit cur ab omnibus omnino naevis atque erratis repurgata non evaserit. Tum etiam nonnihil tribuendum est labili admodum notationi accentuum spirituumque Graecorum, quod vel ex emendatissimis Dukeri et Clarkii editionibus liquet. Nihilominus, adcuratiorem nostram hanc editionem esse merito iudicamus non veteribus solum Patavinis, sed et novissima illa *multo quam antea emendatiori et auctio-*

ctiori ex typis Seminarii apud Ioh. Man-
fré, quam ob oculos habentes immane
quoties emendare necessum fuerit. Verum
ut Academiae votis et publicae utilitati
quantum fieri posset consuleretur, ope-
rosam ultro suscepimus operam manu
in omnibus Exemplaribus emendandi
levissima nonnulla istiusmodi apicum
sphalmata. Paucula quae supererant con-
tinuo subiicimus.

pag.	lin.	Errata	Corrige
8.	8.	antepenultima	penultima
9.	10.	diphthongi	diphthongi
23.	ult.	παντοβράτορ	παντοκράτορ
36.	3.	ὀ	οί
38.	5.	λητόος,	λητόος, τῆς,
39.	9.	Atice	Attice
47.	ult.	κοίλα	κοίλη
72.	17.	Ἄπειάδες	Ἄπειάδης
82.	6. et 7.	ύος, ύου, cet.	ύιος, ύίῃ, cet.
92.	8.	ἡ Ἡρακλέης	ὁ Ἡρακλέης
Ib.	18.	Ἡρακλέες	οἱ Ἡρακλέες
105.	9.	πλάσω	πλάσσω
119.	2.	ἡκεκῶς	ἡκεκῶς
169.	8.	Poet.	Poët.
190.	3.	ακρόμενος	ἀκρόμενος
220.	2.	πεινω	πεινῶ
239.	9.	τήσομι	τήσοιμι
248.	10.	διδόμην	διδοίμην
250.	17.	δεδῶσθ.40	δεδῶσθον

1870
1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

GRAECORVM LITTERAE

VIGINTI QVATVOR.

<i>Nomen.</i>	<i>Figura.</i>	<i>Potestas.</i>
Alpha	A α	a
Beta	B β β̄	b
Gamma	Γ γ γ̄ γ̄	g
Delta	Δ δ δ̄	d
Epsilon	E ε	e
Zeta	Z ζ	z
Ita	H η	i
Thita	Θ θ	th
Iota	I ι	i
Cappa	K κ κ̄	c, k
Lambda	Λ λ	l
My	M μ	m
Ny	N ν	n
Xi	Ξ ξ	x, cs
Omicron	Ο ο	o parvum

Pi	Π π ω	p
Rho	Ρ ρ ρ	r
Sigma	Σ σ ς	s
Tau	Τ τ τ	t
Ypsilon	Υ υ	y
Phi	Φ φ	ph
Chi	Χ χ	ch
Psi	Ψ ψ	ps
Omega	Ω ω	o magnum

De quarundam litterarum pronuntiatione.

β pronuntiat ut *b* latinum, tametsi quidam malint pronuntiare ut *v* consonans.

δ pronuntiat ut *d* latinum, sed aliquanto blaesius.

ι a Graecis nostris pronuntiat ut *i* latinum; sed revera magis accedere debet ad sonum litterae *e*; et quidem in *e* convertitur, quoties a Graecis ad Latinos migrat.

ο, et ω hodie pronuntiatione non distin-

stinguuntur ; sed tamen credibile est , ω apud veteres Graecos aliquanto sonantius ac plenius fuisse.

υ pronunciari deberet ut u Gallicum, labris tanquam ad sibilum pressis ; Graeci nostri ita pronunciant , quemadmodum y in vocibus latinis.

Diphthongi , ut ex ipso nomine patet, duplici sono pronunciari deberent; sed iam usus obtinuit in Italia , et in Graecia , ut $\alpha\iota$, $\epsilon\iota$, $\omicron\iota$, $\omicron\upsilon$, tanquam simplices vocales proferantur. Itaque $\alpha\iota$ valet ae , $\epsilon\iota$ & $\omicron\iota$ valent i ; $\omicron\upsilon$ valet u .

γ ante γ sonat perinde ut v , ut $\acute{\alpha}\gamma\gamma\epsilon\lambda\omicron\varsigma$, *nunci*us : item ante κ , ut $\pi\acute{\epsilon}\phi\alpha\gamma\kappa\alpha$, *apparui*; ante ξ , ut $\lambda\acute{\upsilon}\gamma\xi$, *singultus* ; et ante χ , ut $\acute{\epsilon}\gamma\chi\omicron\varsigma$, *hasta*. Imo antiqua monumenta in his locis habent modo γ , modo v .

NEXVS LITTERARVM.

αρ	αρ	μν	μεν	Ϟ	τα
αρ	αρ	μῖ	μετά	ϙ	ται
γρ	γαρ	οὐκ	οὐκ	Ϟ	ταῖς
γρ	γάρ	ϙ	ὅς	πῶ	τὴν
γρ	γεν	παρὰ	παρα	ρ	τῆς
γρ	γο	πρ	πρ	ι	τι
γρ	γρ	περὶ	περι	ρ	τοῦ
ϙ	δὲ	π	πι	ρ	τοῦ
δρα	δια	πρ	προ	ρ	τους
εἶναι	εἶναι	ρα	ρα	ρ	τρ
εκ	ἐκ	ει	ρι	ρ	τρ
ἑστῆ	ἑστῆ	σει	σει	ρ	τῶν
ευ	ευ	σθ	σθ	ρ	τῶν
θρ	θρ	σθ	σθ	υ	υ
καί	καί	σθαι	σθαι	ις	υς
και	και	σπ	σπ	ρ	χθ
και	και	σς	σς	ρ	χρ
κατὰ	κατὰ	στω	στω	ρ	χω
χο	χο	σχ	σχ	ω	ω

De divisione litterarum.

Septem sunt Vocales, $\alpha, \epsilon, \eta, \iota, \omicron, \upsilon, \omega.$

Reliquae omnes sunt Consonantes.

De divisione Vocalium.

Vocales	{	Longae, $\eta, \omega.$
		Breves, $\epsilon, \omicron.$
		Ancipites, $\alpha, \iota, \upsilon.$
		Mutabiles, $\alpha, \epsilon, \omicron.$
		Immutabiles, $\eta, \iota, \upsilon, \omega.$
		Praepositivae, $\alpha, \epsilon, \eta, \omicron, \omega.$
		Subiunctivae, $\iota, \upsilon.$

Dicuntur longae, quia suapte natura producuntur: Breves, quia corripuntur: Ancipites, quia alicubi producuntur, alicubi corripuntur: Mutabiles, quia in quibusdam temporibus Verborum mutantur: Immutabiles, quia non mutantur: Praepositivae, quia praecedunt in componendis diphthongis: Subiunctivae, quia in componendis diphthongis subsequuntur.

De Diphthongis.

Diphthongi	{	Propriae , αι , αυ , ει , ευ , οι , ου , valent , ae , av , i , ev , i , u.
	{	Impropriae , α , η , φ , ηυ , υι , αυ . valent , a , i , o , iv , yi , ou.
	{	Mutabiles , αι , αυ , οι .
	{	Immutabiles , ει , ευ , ου .

Appellantur Propriae , quia , si recte pronuncientur , ut veteres pronunciabant , duplicem sonum reddunt : Impropriae , quia simplicem efficiunt sonum : Mutabiles , quia in quibusdam Temporibus Verborum mutantur : Immutabiles , quia non mutantur .

De divisione Consonantium.

Consonantes	{	Mutae.
	{	Semivocales,
Mutae	{	Tenues , π , κ , τ .
	{	Mediae , β , γ , δ .
	{	Adspiratae , φ , χ , θ .

Dicuntur tenues, quia proferuntur minima spiritus copia; Mediae, quia mediocri; Adspiratae, quia maxima. Quoniam vero sola spiritus intensione differunt, facile una Tenuis migrat ad Mediam vel Adspiratam sibi affinem.

Mutae inter se affines	$\left\{ \begin{array}{l} \pi, \beta, \varphi, \\ \kappa, \gamma, \chi, \\ \tau, \delta, \theta, \end{array} \right.$	<i>propter idem instrumentum</i>	Labiorum.
			Palati.
			Dentium.

Semivocales	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Liquidae, seu Immutabiles.} \\ \text{Duplices.} \end{array} \right.$
-------------	--

Liquidae, λ, μ, ν, ρ .

Nuncupantur Liquidae, quia post Mutam positae quasi liquescunt. Immutabiles, quia non facile mutantur, ut aliae consonantes, in inflexionibus Nominum, & Verborum.

Duplices	$\left\{ \begin{array}{l} \zeta \quad \sigma\delta, \text{ vel } \delta\sigma. \\ \xi \text{ valent, } \kappa\sigma, \gamma\sigma, \chi\sigma. \\ \psi \quad \pi\sigma, \beta\sigma, \varphi\sigma. \end{array} \right.$
----------	--

σ , Semivocalis est suae potestatis: nec

Li-

Liquida, nec Duplex; credita non vera littera, sed potius sibilus.

De Accentibus.

Accentus sunt tres: Acutus ' ; Θεός, *Deus*: Gravis ` ; τιμὴ, *honor* ~ : Circumflexus ~ ; ποιῶ, *facio*. Acutus habet locum in ultima syllaba, penultima, et antepenultima: Circumflexus in ultima, et antepenultima: Gravis tantum in ultima signatur, sed in omni syllaba intelligitur, in qua nullus est Accentus. Acutus, et Circumflexus attollunt syllabam; Gravis deprimat.

Omnis Acutus finalis in orationis contextu vertitur in Gravem; ut Θεός ἡμεῶν: sed τίς interrogativum semper Acutum retinet.

De Spiritibus.

Spiritus duo sunt: Lenis sive Tenuis, ' ; ut ἔς: Asper sive Densus, ` ; ut ὄ:

Omnis dictio incipiens a vocali, vel diphtongo spiritum Lenem, vel Asperum

accipit in principio : ut ὄρος , mons ; εκατόν ,
centum. Omnes dictiones incipientes ab ὀ ,
vel ρ adspirantur. Sed si in medio ρ gemi-
netur , prius Leni spiritu , alterum m Aspe-
ro notatur : ut ἑρρῶσο , vale.

De Apostropho.

Apostrophus ' est nota reiectae vocalis
ob vocalem sequentem.

Reiiciuntur per Apostrophum vocales
α , ε , ι , ο , diphthongi αι , οι : ut κατ' αὐτόν ,
pro κατὰ αὐτόν ; βέλομ' ἐγώ , pro βέλομαι ἐγώ.

Si post Apostrophum sequitur vocalis,
aut diphthongus Adspirata, tunc praecedens
Tenuis, vel una, vel duae mutantur in
suas Adspiratas : ut ἀφ' ἑ , pro ἀπὸ ἑ ; νύχθ'
ὄλην , pro , νύκτα ὄλην.

De Partibus Orationis.

Octo sunt partes Orationis: Articulus, No-
mea,

men, Pronomen, Verbum, Participium, Adverbium, Coniunctio, Praepositio.

Numeri sunt tres, Singularis, Dualis, Pluralis.

Casus sunt quinque: Nominativus, Genitivus, Dativus, Accusativus, Vocativus.

Genera sunt tria: Masculinum, Femininum, Neutrum.

De Articulo.

Articulus duplex est: Praepositivus, ὁ, ἡ, τὸ, hic, haec, hoc; *apud Italos*, *il*, *la*, *lo*: Subiunctivus, ὃς, ἣ, ὃ, qui, quae, quod.

Articulus Praepositivus.

Singular.	Dual.	Plural.
N. G. D. A.	N. A. G. D.	N. G. Da. A.
M. ὁ, τῷ, τῶ, τόν.	τῶ, τοῖν.	οἱ, τῶν, τοῖς, τῶς.
F. ἡ, τῆς, τῇ, τήν.	τᾶ, ταῖν.	αἱ, τῶν, ταῖς, τὰς.
N. τὸ, τῷ, τῶ, τό.	τῶ, τοῖν.	τὰ, τῶν, τοῖς, τὰ.

Articulus Subiunctivus.

Singular.	Dual.	Plural.
N.G.D.A.	N.A.G.D.	N. G. Da. A.
M. ὄς, ὄς, ὄς, ὄν.	ὄ, οἶν.	οἶ, ὠν, οἶς, οἷς.
F. ἦ, ἦς, ἦ, ἦν.	ἄ, αἶν.	αἶ, ὠν αἶς, ἄς.
N. ὄ, ὄς, ὄς, ὄ.	ὄ, αἶν.	ἄ, ὠν, οἶς, ἄ.

De Nomine.

Nominum Declinationes sunt decem: Quinque nominum Simplicium: Quinque nominum Contractorum. Quatuor priores Declinationes Simplicium sunt parisyllabae, idest non crescentes in Genitivo. Quinta vero est imparisyllaba, in Genitivo crescens; ex qua oriuntur omnes Declinationes Contractorum.

SIMPLICIVM

Declinatio Prima.

Duas habet terminationes, *as*, & *ns*, generis tantum masculini ut ὁ αἰνεῖας, AENEAS,

ὁ χρύσης, Chryses: sed ὁ, καὶ ἡ ληστῆς, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ αἰείας, Gen. τῆ αἰείας, Dat. τῷ αἰείᾳ, Acc. τὸν αἰείαν, Voc. ὦ αἰεία.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ αἰεία, Genit. Dat. τοῖν αἰείαιν.

Plur. Nom. οἱ αἰεῖαι, Gen. τῶν αἰείων, Dat. τοῖς αἰείαις, Accus. τῆς αἰείας, Voc. ὦ αἰεῖαι.

Sing. Nom. ὁ χρύσης, Gen. τῆ χρύσης, Dat. τῷ χρύσει, Acc. τὸν χρύσειον, Voc. ὦ χρύση.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ χρύσα, Gen. Dat. τοῖν χρύσαιν.

Plural. Nom. οἱ χρύσαι, Gen. τῶν χρυσῶν, Dat. τοῖς χρύσαις, Acc. τῆς χρύσεας, Voc. ὦ χρύσαι.

Omnis Genitivus pluralis desinit perpetuo in ων.

In prima autem, et secunda Declinatione semper circumflectitur in ultima.

Excipe tamen feminea a masculinis tertiae ducta, ut ἡ ἀγία, τῶν ἀγίων.

Dativus singularis in quatuor primis Declinationibus habet, semper subscriptum, scilicet, α, η, ω, punctulo subiecto.

Quaedam nomina in αs Dorice declinata formant Gen. in α, ut ὁ θωμάς, τῷ θωμᾷ.

Attice Vocativus est idem cum Nominativo in omni Declinatione: in hac autem prima Vocativi quidem in α, Attice, et poetice pro Nominativis usurpantur.

Exceptio.

Nomina in της, ut προφήτης, propheta; Gentilia, Σκύθης, Scyta; Poëtica in πης, ut κυνῶπις, impudens; composita a πολῶ vendō, ut βιβλιοπώλης, librorum venditor; a μετρῶ metior, ut γεωμέτρης, terrae mensor; a τρίβω, tero, ut παιδοτρίβης, puerorum praeceptor, formant Vocativum in α breve, ut ὦ προφήτα, ὦ σκύθα; cet.

Sing.

Sing. Nom. ὁ κριτής, iudex, Gen. τοῦ κριτοῦ,
 Dat. τῷ κριτῇ, Acc. τὸν κριτὴν, Voc. ὦ κριτά.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τὰ κριτά, Gen.
 Dat. τοῖν κριταῖν.

Plural. Nom. οἱ κριταί, Gen. τῶν κριτῶν,
 Dat. τοῖς κριταῖς, Acc. τὸς κριτάς, Voc. ὦ κριταί.

Declinatio Secunda.

Duas complectitur terminationes, α, et
 η, generis feminini, ut ἡ μῦσα, musa, ἡ
 τιμή, honor.

Sing. Nom. ἡ μῦσα, Gen. τῆς μύσης, Dat.
 τῇ μῦσῃ, Acc. τὴν μῦσαν, Vocat. ὦ μῦσα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ μύσα, Gen.
 Dat. ταῖν μύσαιν.

Plur. Nom. αἱ μύσαι, Gen. τῶν μυσῶν, Dat.
 ταῖς μύσαις, Acc. τὰς μύσας, Voc. ὦ μύσαι.

Sing. Nom. ἡ τιμή, Gen. τῆς τιμῆς, Dat.
 τῇ τιμῇ, Acc. τὴν τιμὴν, Voc. ὦ τιμή.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ τιμὰ, Gen.
 Dat. ταῖν τιμαῖν.

Plural. Nom. αἱ τιμαί, Gen. τῶν τιμῶν,
Dat. ταῖς τιμαῖς, Acc. τὰς τιμάς, Voc. ὦ τιμαί.

Sing. Nom. ἡ λύπη, dolor, Gen. τῆς λύπης,
Dat. τῇ λύπῃ, Acc. τὴν λύπην, Voc. ὦ λύπη.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λύπα, Gen.
Dat. ταῖν λύπων.

Plur. Nom. αἱ λύπαι, Gen. τῶν λυπῶν, Dat.
ταῖς λύποις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λύπαι.

Exceptio.

Finite in δα, θα, ρα, et α purum, reti-
nent in toto singulari α. Itaque Genitivus
est in ας; Dativus in α: Sic Ἀθηνᾶ, Miner-
va, Ναυσικά, Nausica, μνᾶ, mina, con-
tracta ex Ἀθηνάα, Ναυσικάα, μνάα. His ad-
de Θεκλα, Thecla, Genit. ας, Dat. α. Di-
citur α purum, cum vocalis, vel diph-
thongus praecedat α.

Sing. Nom. ἡ φιλία, amicitia, Gen. τῆς
φιλίας, Dat. τῇ φιλίᾳ, Acc. τὴν φιλίαν, Voc.
ὦ φιλία,

Dual.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τὰ φίλια, Gen.
& Dat. ταῖν φίλιαιν.

Plural. Nom. αἱ φίλαι, Gen. τῶν φιλιῶν,
Dat. ταῖς φίλαις, Acc. τὰς φίλιας, Voc. ὦ φίλαι.

Sing. Nom. ἡ γέφυρα, pons, Gen. τῆς
γεφύρας, Dat. τῇ γεφύρα, Acc. τὴν γέφυραν,
Voc. ὦ γέφυρα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ γεφύρα, Gen.
Dat. ταῖν γεφύραιν.

Plur. Nom. αἱ γέφυραι, Gen. τῶν γεφυρῶν,
Dat. ταῖς γεφύραις, Acc. τὰς γεφύρας, Voc.
ὦ γέφυραι.

*Quaedam nomina secundae Declinationis
in Dativo, et Accusativo singulari patiun-
tur Metaplasmm, ut ἀλλί, pro ἀλλῆ, robo-
ri; et plurima augentur syllabis φι, et φιν,
ut θύρα, ianua, θύρηφι.*

Declinatio Tertia.

Duas continet terminationes, ος, et ον:
ος masculini, feminini, et communis ge-
ne-

neris ; εν neutrius : ut ὁ καρπὸς , fructus ; τὸ ξύλον , lignum , cet.

Sing. Nom. ὁ καρπὸς , fructus , Gen. τοῦ καρποῦ , Dat. τῷ καρπῷ , Acc. τὸν καρπὸν , Voc. ὦ καρπέ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ καρπῶ , Gen. Dat. τοῖν καρποῖν.

Plur. Nom. οἱ καρποί , Gen. τῶν καρπῶν , Dat. τοῖς καρποῖς , Acc. τοὺς καρπούς , Voc. ὦ καρποί.

Sing. Nom. ὁ λόγος , sermo , Gen. τοῦ λόγου , Dat. τῷ λόγῳ , Acc. τὸν λόγον , Voc. ὦ λόγε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λόγῳ , Gen. Dat. τοῖν λόγοιν.

Plur. Nom. οἱ λόγοι , Gen. τῶν λόγων , Dat. τοῖς λόγοις , Acc. τοὺς λόγους , Voc. ὦ λόγοι.

Sing. Nom. ἡ ἀμπελος , vitis , Gen. τῆς ἀμπέλου , Dat. τῇ ἀμπέλῳ , Acc. τὴν ἀμπελον , Voc. ὦ ἀμπελε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ ἀμπέλω, Gen.
Dat. ταῖν ἀμπέλων.

Plur. Nom. αἱ ἀμπελοι, Gen. τῶν ἀμπέ-
λων, Dat. ταῖς ἀμπέλοις, Acc. τὰς ἀμπέλας,
Voc. ᾧ ἀμπελοι.

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ ἄνθρωπος, hic, et haec
homo, Gen. τοῦ, καὶ τῆς ἀνθρώπου, Dat. τῷ,
καὶ τῇ ἀνθρώπῳ, Acc. τὸν, καὶ τὴν ἄνθρωπον,
Voc. ᾧ ἄνθρωπε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ, καὶ τὰ ἀνθρώ-
πω, Gen. Dat. τοῖν, καὶ ταῖν ἀνθρώποιν.

Plur. Nom. οἱ καὶ αἱ ἄνθρωποι, Gen. τῶν
ἀνθρώπων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς ἀνθρώποις, Acc.
τούς, καὶ τὰς ἀνθρώπους, Voc. ᾧ ἄνθρωποι.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat.
τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ᾧ ξύλον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὴν ξύλω, Gen.
Dat. τοῖν ξύλοιν.

Plur. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat.
τοῖς ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα, Voc. ᾧ ξύλα.

Poëtice Dativus, et Accusativus singularis, et Dativus pluralis mutantur per Metaplasimum, ut παρθένι pro παρθένῳ, ἄστροισι, pro ἄστροις, σάββασι, pro σαββάτοις. Pauca patiuntur Apocopen; ut ἔρι pro ἔριον, λάνα: et nonnullis φι et φιν adiungitur, ut στρατόφι, pro στρατός, exercitus.

Quarta Declinatio Atticorum propria.

Duas habet terminationes; *ως*, et *ων*: *ως* masculini, feminini, et communis generis; et *ων* neutrius: ut ὁ Μενέλεως, Menelaus, τὸ εὐγεῶν, fertile.

Sing. Nom. ὁ μενέλεως, Gen. τοῦ μενέλεω,
Dat. τῷ μενέλεω, Acc. τὸν μενέλεω, Voc. ὦ μενέλεως.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῶ μενέλεω, Gen.
Dat. τοῖν μενέλεων.

Plur. Nom. οἱ μενέλεω, Gen. τῶν μενέλεων,
Dat. τοῖς μενέλεω, Acc. τοὺς μενέλεω, Voc. ὦ μενέλεω.

Sing. Nom. τὸ εὐγεῶν, Gen. τῷ εὐγεῶ, Dat. τῷ εὐγεῶ, Acc. τὸ εὐγεῶν, Voc. ὦ εὐγεῶν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ εὐγεῶ, Gen. Dat. τοῖν εὐγεῶν.

Plur. Nom. τὰ εὐγεῶ, Gen. τῶν εὐγεῶν, Dat. τοῖς εὐγεῶς, Acc. τὰ εὐγεῶ, Voc. ὦ εὐγεῶ.

Quinque nomina huius Declinationis formant Accusativum in ω: uti ἄθως, ἄθω, Athomons; ἑως, ἑω, aurora; κέως, κέω, Ceos insula; κῶς, κῶ, Cos insula; λαγῶς, λαγῶ, lepus.

Veteres Attici v finalem ex Accusativo removerunt; ut ἀγήρω pro ἀγήρων. Vnicum est nomen huius Declinationis in ως neutrius generis; τὸ χρέως, debitum.

Quinta Declinatio imparisyllaba.

Novem habet terminationes: quatuor vocales, α, ι, υ, ω, et quinque consonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ: genera vero comprehendit omnia.

Sing.

Sing. Nom. ὁ τιτάν, Titan, Gen. τῷ τιτᾶνος,
 Dat. τῷ τιτᾶνι, Acc. τὸν τιτᾶνα, Voc. ὦ τιτάν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ τιτᾶνε, Gen.
 Dat. τοῖν τιτάνοιν.

Plur. Nom. οἱ τιτᾶνες, Gen. τῶν τιτάνων,
 Dat. τοῖς τιτᾶσι, Acc. τῆς τιτᾶνας, Voc. ὦ
 τιτᾶνες.

Sing. Nom. ἡ λαμπάς, lucerna, Gen.
 τῆς λαμπάδος, Dat. τῇ λαμπάδι, Acc. τὴν
 λαμπάδα, Voc. ὦ λαμπάς.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λαμπάδες,
 Gen. Dat. ταῖν λαμπάδοιν.

Plur. Nom. αἱ λαμπάδες, Gen. τῶν λαμ-
 πάδων, Dat. ταῖς λαμπάσι, Acc. τὰς λαμπάδας.
 Voc. ὦ λαμπάδες.

Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τῷ σώματος,
 Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ σώματε, Gen.
 Dat. τοῖν σωματοιν.

Plur. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωματων,
 Dat.

Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc.
ᾧ σώματα.

Accusativus desinit in α.

Exceptiones.

Nomina in *is*, et *us*, pura in Genitivo, formant Accusativum in *iv*, et *uv*: ut, ὁ ὄφις, serpens; τὸν ὄφιν; ὁ βότρυς, racemus; τὸν βότρυν.

Gravítiona in *is*, et *us*, non pure declinata, utramque retinent terminationem, α, et ν: ut ἡ ἔρις contentio; τὴν ἐρίδα, et ἔριν. ὁ νέηλος, advena; τὸν νέηλον, et νέηλον.

Nomina in *aus*, et *us*, formant Accusativum in *avv*, et *uv*; ut γραῦς, anus; γραῦν: βῆς, bos; βῆν, poëtice, βόα. Sed πῆς, pes, habet πόδα, et ὀδῆς, dens, ὀδόντα.

Vocativus similis est Nominativo.

Exceptiones.

Nomina, quae declinantur in Genitivo
per

per αντος , ut ὁ Θόας , Θόαντος , Thoas ; per εντος , ut ὁ χαρίεις Χαρίεντος , graciosus ; per οντος , ut ὁ γέρων , γέροντος , senex ; formant Vocativum ablato τος Genitivi : ut ᾧ Θόαν , ᾧ χαρίεν , ᾧ γέρον . Adiectiva tamen in εις habent Vocativum etiam in ει , ut ᾧ Χαρίει .

Excluduntur ab hâc regula omnia Participia , itemque nomina propria in ης : horum enim Vocativus similis est Nominativo : ut , ὁ τύψας , τύψαντος ; ᾧ τύψας : ὁ τυφθείς , τιφθέντος ; ᾧ τυφθείς : ὁ τύπτων , τύπτοντος ; ᾧ τύπτων : ὁ Κλήμης , εντος ; ᾧ Κλήμης , Clemens : ὁ Ουάλης , εντος , ᾧ Ουάλης , Valens .

Adiectiva in ην , ut , ὁ , καὶ ἡ τέρην , τέρενος , tener ; et Gravitona in ωρ , ut , ὁ παντοκράτωρ , παντοκράτορος , omnipotens , ὁ Νέστωρ , Νέστορος , Nestor ; et in ας , ανος , ut , ὁ μέλας , μέλανος , niger ; et in ων , ονος , ut , δαίμων , δαίμονος , formant Vocativum ablato ος Genitivi : ut , ᾧ τέρεν ; ᾧ παντοκράτωρ ; ᾧ Νέστωρ ; ᾧ μέλαν ; ᾧ δαίμον .

Gravitona in ηρ formant Vocativum in ηρ; ut, ἡ μήτηρ, mater, ᾧ μήτηρ: et quatuor acutitona; ὁ πατήρ, pater; ὁ δαήρ, levir; ὁ ἀνήρ, vir; ὁ σωτήρ, salvator, ᾧ πάτερ, δάερ, ἀνῆρ, σῶτερ.

Nomina in εὐς, et υς abiiciunt σ: ut βασιλεύς, rex, ᾧ βασιλεῦ: praeter πῶς pes, ᾧ πῶς; (ambiguum id tamen in δίπῶς, et caeteris compositis) et ὀδύς, dens, ᾧ ὀδύς; et participia δῶς et γνῶς.

Gravitona in ις et υς, ut ὁ ὄφις serpens, ὁ βότρυς, botrus; et adiectiva acutitona in υς; ut ὀξύς, acutus; itemque monosyllaba in υς, ut ὁ μῦς, mus, amittunt σ in Vocativo: ut ᾧ ὄφι; ᾧ βότρυ; ᾧ ὀξύ; ᾧ μῦ. Substantiva acutitona, in ις et υς; ut ἡ πατρίς, patria, ἡ χλαμύς, chlamys; retinent σ in Vocativo; ut, ᾧ πατρίς, ᾧ χλαμύς.

Nomen ὁ, καὶ ἡ παῖς, puer, et puella, Vocativum habet, ᾧ παῖ. Sed eius com-
po-

posita retinent σ : ut $\acute{\omicron}$ καὶ ἡ ἀπαις, expers liberorum; $\acute{\omega}$ ἀπαις; $\acute{\omicron}$ καὶ ἡ εὐπαις, prole felix; $\acute{\omega}$ εὐπαις.

De Dativo Plurali.

Dativus pluralis formatur vel a Dativo singulari adsumendo σ ante ι , et abiiciendo δ , θ , ν , τ , vel a Nominativo singulari, addendo ι in nominibus exeuntibus in ξ , ψ , vel diphthongo: ut, Ἀ'ραψ, Arabs, Ἀ'ραψι; βασιλεὺς, rex; βασιλεύσι: κόραξ, corvus; κόραξι: Βῆς, bos; Βῆσι. At πῆς, pes; ποσί.

Quum penultima Dativi singularis est longa positione, fit longa etiam in Dativo plurali addendo ι post ϵ , et υ post \omicron ; ita ut, quae habent in Dativo singulari $\epsilon\tau\iota$, habeant in Dativo plurali $\epsilon\iota\sigma\iota$; quae vero $\omicron\tau\iota$ habent, $\omicron\sigma\iota$: ut $\tau\iota\theta\acute{\epsilon}\nu\tau\iota$, $\tau\iota\theta\acute{\epsilon}\iota\sigma\iota$; $\lambda\acute{\epsilon}\omicron\tau\iota$, $\lambda\acute{\epsilon}\omicron\sigma\iota$.

Nomina, quae Syncopen patiuntur, formant Dativum pluralem in $\alpha\sigma\iota$, ut $\pi\alpha\tau\acute{\eta}\rho$, $\pi\alpha\tau\rho\acute{\varsigma}$, $\pi\alpha\tau\rho\acute{\alpha}\sigma\iota$; $\mu\acute{\eta}\tau\eta\rho$, $\mu\acute{\eta}\tau\rho\acute{\varsigma}$, $\mu\acute{\eta}\tau\rho\acute{\alpha}\sigma\iota$. Sed
in

in Accusativo singulari πατέρα, et μητέρα, tantum leguntur; quia πάτρα, patriam, et μήτρα, matricem significant.

Dativis pluralibus in σι, et personis verborum desinentibus in ε, vel σι, itemque tertiae personae singulari verbi εἰμι, additur ν, quum vocalis vel diphthongus subsequitur: ut λέσσιν ἐκείνοις: ἔτυπτεν αὐτὸν: τύπτουσιν ἐκείνον. Quod aliquando fieri solet, etiamsi consonans subsequatur, praesertim in fine periodi.

Dativus Poeticus formatur a Genitivo singulari mutando os in εσι vel εσσι; ut ἥρωος; ἥρώεσι, et ἥρώεσσι, heros: ἔπεος; ἔπέεσσι, verbum.

Quibusdam neutris huius Declinationis in os additur syllaba φι, et φιν, verso o in ε: ut τὸ γῆθος, pectus; γῆθεσφι: τὸ ὄρος, mons; ὄρεσφι: τὸ ὄχος, currus; ὄχεσφι. In femininis vero in ων abiicitur σ Genitivi: ut ἡ κοτυληδών, coxa, κοτυλολόφος, κοτυληλοσόφι: ἡ μελεδών, cura, μελεδοσόφι.

Apocope etiam accidit in hac Declinatione in omnibus casibus singularibus: ut in Nominativo τὸ σκέπα, pro σκέπασμα, tegmen. In Genitivo, τῆ αἴαν, pro αἴαντος. In Dativo, τῇ δαΐ, pro δαΐδι, pugnae: παράκοιτι, pro παρακοίτιδι, uxori: τῷ ἰδρῶ, pro ἰδρῶτι, sudori. In Accusativo, τὸν Ἀπόλλω, pro Ἀπόλλωνα: τὸν ἰδρῶ pro ἰδρῶτα, sudorem. In Vocativo, ὦ Λαοδάμα, pro Λαοδάμαν, Laodamas. Αἴα pro Αἴαν, Ajax.

Nomina ad confirmandum usum
Declinationum Simplicium.

Primae.

ὁ ταμίας, quaestor.	ὁ ἵπποπόλης, equorum
ὁ μεσσίας, Messias.	venditor.
ὁ ἀγχίσης, Anchises.	ὁ σιτομέτρης, mensor
ὁ μαθητής, discipulus.	frumenti.
ὁ προφήτης, propheta.	ὁ σικατρίβης, verna.

Se-

Secundae.

ἡ δόξα, gloria.	ἡ σελήνη, luna.
ἡ ἀρετή, virtus.	ἡ λήδα, Leda.
ἡ ἀκανθα, spina.	ἡ μάχαιρα, gladius.
ἡ χαρὰ, gaudium.	ἡ σοφία, Sapiencia.

Tertiae.

ὁ θυμὸς, animus.	ἡ παρθένος, virgo.
ὁ φόβος timor.	ἡ σύνοδος, conventus.
ὁ, καὶ ἡ ἔνδοξος, gloriosus.	τὸ ἔργον, opus.

Quartae.

ὁ νεῶς, templum.	ὁ, καὶ ἡ βαθύγεως, profundus.
ὁ ἀνεως, tacitus.	ὁ καὶ ἡ δίκερως, bicornis.
ὁ νικόλεως, Nicolaus.	τὸ ἀνάγειον, coenaculum.
ἡ ἄλως, area.	τὸ ἀνάπλεων, plenum.

Quintae.

In qua, ut variae sunt terminationes Nominativi, ita etiam variae vocales, et consonantes sunt ante os Genitivi.

- α. τὸ γράμμα, τος, ὁ δράκων, οντος, *draco*.
littera. ξ, ὁ θώραξ, ακος, *thorax*.
 ι. τὸ μέλι, ιτος, *mel*. ἡ θρίξ, τριχός, *capillus*.
 υ. τὸ γόνυ, υος, *gelu*. ὁ ὄνυξ, υχος, *un-*
 ω. ἡ λιτῶ, όος, *Latona*. *guis*.
 αν. ὁ παιδὶν, ἄνος, *Paeon*. ρ. ἡ θάμαρ, αρτος, *uxor*.
 εν. τὸ τέρεν, ενος, *tenerum*. ὁ φθεῖρ, ειρὸς, *pedi-*
 τὸ χαρίεν, εντος, *gra-* *culus*.
tiosum. ηρ. ὁ σῆρ, ηρὸς, *vermis*.
 ην. ὁ ἔλλην, ηνος, *Grae-* ὁ ἀνὴρ, ἐρος, *et ἀνδρὸς,*
cus. *vir*.
 ιν. ἡ ἀκτὶν, ἴνος, *radius*. ορ. τὸ ἦτορ, ορος, *cor*.
 ον. τὸ μεῖζον, ονος, *maius*. υρ. ὁ, καὶ ἡ μάρτυρ, υρος,
 τὸ τύπτων, οντος, *quod* *testis*.
verberat. ωρ. ὁ φῶρ, ωρὸς, *fur*.
 εν. τὸ δίπεν, οσλος, *bipes*. τὸ ἕδωρ, ατος, *aqua*.
 υν. ὁ μόσσυ, υνος, *turris*. ας. ὁ Αἴας, αντος, *Aiax*.
 ων. ὁ κλών, ανός, *ramus*. ὁ μέλας, ανος, *niger*.
 ἡ χελιδων, όνος, *hi-* τὸ γῆρας, ατος, *se-*
rundo. *nectus*.

αις. ὁ, καὶ ἡ παῖς, αἰδὸς,	ὁ ὀδύς, ὄντος, dens.
puer, puella.	τὸ ἔς, ὠτός, auris.
αυς. ἡ ναῦς, vel, νηῦς, αὐός,	υς. ὁ μῦς, μῦς, mus.
vel ἡὸς, navis.	ἡ χλαμύς, ὑδος, chla-
εις. ὁ κτεῖς, ἐνός, pec-	mys.
ten.	ως. ὁ γέλως, ὠτος, risus.
ἡ κλείς, εἰδὸς, clavis.	ὁ Τρῶς, ὠός, Troia-
ευς. ὁ βασιλεὺς, ἑός, rex.	mus.
ης. ἡ ἔσθῃς, ἦτος, vestis.	λς. ὁ ἄλς, λός, sal.
ὁ Κλήμης, ἐντος, Cle-	υς. ἡ ἔλμινς, νθος, tineā.
mens.	ρς. ὁ καὶ ἡ μάκαρς, ρτος,
ις. ὁ, καὶ ἡ ὄρνις, ἰθος avis.	beatus.
ος. τὸ τετυφός, ὀτος, quod	ψ. ὁ ὠψ, πός, vultus.
verberavit.	ὁ Αῖραψ, βος, Arabs.
ὄς. ὁ, καὶ ἡ βῆς, ὀός, bos.	

CONTRACTORVM.

*Haec oriuntur ex Quinta Simplicium.
Apellantur autem Contracta, quia in illis duae
syllabae contrahuntur in unam, vel Synaere-
si,*

si, quum duae vocales in unam ita coeunt, ut ambae serventur, ut τείχει, τείχει; vel Crasi, quum, vel mutatur utraque vocalis, ut τείχεα, τείχη; vel altera tollitur, ut τειχέων, ὠν.

Declinatio Prima.

Tres continet terminationes: in ης masculini, feminini, et communis generis; ut, ὁ Δημοσθένης, Demosthenes, ἡ τριήρης, triremis, ὁ, καὶ ἡ ἀληθής, verus, vera: in es, et os, neutrius; τὸ σαφές, manifestum, τὸ τεῖχος, murus.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τοῦ Δημοσθένεος, υς, Dat. τῷ Δημοσθένει, νει, Acc. τὸν Δημοσθένα, νη, Voc. ὦ Δημόσθενες.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῶ Δημοσθένει, νη, Gen. Dat. τοῖν Δημοσθένεοιν, νοῖν.

Plural. Nom. οἱ Δημοσθένεις, νεις, Gen. τῶν Δημοσθένέων, νῶν, Dat. τοῖς Δημοσθένεσι, Acc. τῆς Δημοσθέneas, νεις, Voc. ὦ Δημοσθένεις, νεις.

Sing. Nom. ἡ τριήρης, triremis, Gen. τῆς

τριήρεος, ρῆς, Dat. τῇ τριήρει, ρει, Acc. τὴν τριή-
ρεα, ρη, Vocat. ᾧ τριήρες.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ τριήρεε, ρη,
Gen. Dat. ταῖν τριηρέοιν, ροῖν.

Plur. Nom. αἱ τριήρες, ρεις. Gen. τῶν τρι-
ρέων, ῥῶν, Dat. ταῖς τριήρεσι, Acc. τὰς τριήρεας,
ρεις, Voc. ᾧ τριήρες, ρεις.

Sing. Nom. ὁ καὶ ἡ ἀληθής, verus, vera.
Gen. τῆ, καὶ τῆς ἀληθείας, θῆς. Dat. τῷ, καὶ τῇ
ἀληθεί, θεῖ. Acc. τὸν, καὶ τὴν ἀληθέα, θῆ. Voc. ᾧ
ἀληθές, vel ἀληθής.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ, καὶ τὰ ἀλη-
θέε, θῆ, Gen. Dat. τοῖν, καὶ ταῖν ἀληθείοιν, θοῖν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἀληθείες, θεῖς, Gen.
τῶν ἀληθείων, θῶν, Dat. τοῖς, καὶ, ταῖς ἀληθείσι,
Acc. τῆς, καὶ τὰς ἀληθείας θεῖς, Voc. ᾧ ἀλη-
θείες, θεῖς.

Sing. Nom. τὸ σαφές, manifestum, Gen.
τῆ σαφέος, φῆς, Dat. τῷ σαφεῖ, φεῖ, Acc. τὸ
σαφές, Voc. ᾧ σαφές.

Dual.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ σαφέε , φῆ,
Gen. Dat. τοῖν σαφέω , φοῖν.

Plur. Nom. τὰ σαφέα , φῆ , Gen. τῶν σαφέων ,
φῶν , Dat. τοῖς σαφέσι . Acc. τὰ σαφέα , φῆ .
Voc. ὦ σαφέα , φῆ .

Sing. Nom. τὸ τεῖχος , murus , Gen. τῷ
τεῖχεος , χος , Dat. τῷ τεῖχει , χει , Acc. τὸ
τεῖχος , Voc. ὦ τεῖχος .

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ τείχεε , χη,
Gen. Dat. τοῖν τειχέοιν , χοῖν .

Plural. Nom. τὰ τείχεα , χη , Gen. τῶν
τειχέων , χῶν , Dat. τοῖς τέιχεσι , Acc. τὰ τείχεα ,
χη , Voc. ὦ τείχεα , χη .

Regula.

Nomina propria huius Declinationis
habent nonnunquam terminationem Pri-
mae Simplicium in quibusdam casibus;
ut , τὸν Ἀριστοφάνην , οἱ Ἀριστοφάναι , τοὺς Ἀριστο-
φάνας ; et τὸν Σωκράτην , ὦ Σωκράτη ; unde La-
tinum , o Socrate . Item composita ab ἔτος ,

annus; ut, ὁ ἑπταετής, septennis, τοὺς ἑπταέτας.

Nomina quae desinunt in ης purum, contrahuntur Attice in Accusativo in α; ut, ὁ, καὶ ἡ εὐφυής, ingeniosus; Accusat. τὸν, καὶ τὴν εὐφύα, εὐφύα.

Declinatio Secunda.

Duas habet terminationes, ις, masculini, et feminini generis: ut, ὁ ὄφις, serpens, ἡ λέξις, dictio: et ι neutrius; ut, τὸ σίγηπι, sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφιου, Dat. τῷ ὄφιῳ, ὄφι, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ ὄφια, φια. Gen. Dat. τοῖν ὄφιοιν.

Plur. Nom. οἱ ὄφιοι, ὄφιοι. Gen. τῶν ὄφιων, Dat. τοῖς ὄφιοι, Acc. τοὺς ὄφιας, ὄφια, Voc. ὦ ὄφιοι, ὄφιοι.

Sing. Nom. ἡ λέξις, dictio, Gen. τῆς λέξεως, Dat. τῇ λέξει, λέξι, Acc. τὴν λέξιν, Voc. ὦ λέξι. Dual.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λέξιε , ξι Gen.
Dat. ταῖν λεξίῳν.

Plur. Nom αἱ λέξεις , λέξις , Gen. τῶν λεξί-
ων , Dat. ταῖς λέξισι , Acc. τὰς λέξιας , ξις,
Voc. ᾧ λέξεις , λέξις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι , Gen. τῷ σινήπιος,
Dat. τῷ σινήπιι , πι , Acc. τὸ σίνηπι , Voc. ᾧ
σίνηπι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὸ σινήπιε , πι,
Gen. Dat. τοῖν σινηπίοιν.

Plur. Nom. τὰ σινήπια , σίνηπι , Gen. τῶν
σινηπίων , Dat. τοῖς σινήπισι , Acc. σινήπια , πι,
Voc. ᾧ σινήπια , πι.

Regula.

Inflexio Attica multo usitatior.

*Casus Attici accentum habent in antepen-
ultima , quamvis ultima sit longa.*

Sing. Nom. ὁ ὄφισ , Gen. τῷ ὄφεως , Dat.
τῷ ὄφει , φει , Acc. τὸν ὄφιν , Voc. ᾧ ὄφι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὸ ὄφει, φη, Gen.
Dat. τοῖν ὄφεισιν, ὄφειων.

Plur. Nom. οἱ ὄφειες, φεις, Gen. τῶν ὄφειων,
Dat. τοῖς ὄφεισι, Acc. τοὺς ὄφειας, φεις, Voc. ὦ
ὄφειες, φεις.

Sing. Nom. ἡ λέξις, Gen. τῆς λέξεως, Dat.
τῇ λέξει, ξει, Acc. τὴν λέξιν, Voc. ὦ λέξι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λέξεε, ξη, Gen.
Dat. ταῖν λεξέσιν, λέξεων.

Plural. Nom. αἱ λέξεις, ξεις, Genit. τῶν
λέξεων, Dat. ταῖς λέξεσι, Acc. τὰς λέξεας, ξεις,
Voc. ὦ λέξεις, ξεις.

Sing. Nom. τὸ σιγήτωι, Gen. τῷ σιγήτῳ,
Dat. τῷ σιγήτῳ, νήπῳ, Acc. τὸ σιγήτωι, Voc.
ὦ σιγήτωι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὸ σιγήτῳ, νήπῳ,
Gen. Dat. τοῖν σιγητέσιν, νήπεων.

Plur. Nom. τὰ σιγήτῳ, νήπῳ, Gen. τῶν
σιγήπεων, Dat. τοῖς σιγήτῳ, νήπῳ, Acc. τὰ σιγήτῳ,
νήπῳ, Voc. ὦ σιγήτῳ, νήπῳ.

Declinatio Tertia.

Vnicam habet terminationem in εως, generis masculini tantum: ut ὁ βασιλεὺς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεὺς, Gen. τοῦ βασιλέως, Att. ἐως, Dat. τῷ βασιλεί, λεί, Acc. τὸν βασιλέα, Voc. ὦ βασιλεῦ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ βασιλέε, λῆ, Gen. Dat. τοῖν βασιλέοιν.

Plur. Nom. οἱ βασιλέες, λείς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τοὺς βασιλέας, λείς, Voc. ὦ βασιλέες, λείς.

Exceptio.

Genitivus in ἐως non contrahitur: contrahuntur tamen nomina, quae ante ἐως vocalem, vel diphthongum habent, ut ὁ πειραιεύς Piraeus; τῷ πειραιέως, πειραιῶς: ὁ σπειριεύς, Stirieus; τῷ σπειριέως, σπειριῶς: ὁ χοεύς, congius; τῷ χοέως, χοῶς. Eadem Accusativum contrahunt in ᾶ: τὸν πειραιᾶ, τὸν σπειριᾶ, τὸν χοᾶ.

Declinatio Quarta.

Duas habet terminationes ; in ω , et $\omega\varsigma$; generis tantum feminini : ut , ἡ Λητώ , Latona : ἡ αἰδώς , verecundia.

Sing. Nom. ἡ λητώ Gen. τῆς λητούς , Dat. τῇ λητοῖ , τοῖ , Acc. τὴν λητόα , τᾶ , Voc. ὦ λητοῖ .

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λητῶ , Gen. Dat. ταῖν λητοῖν .

Plur. Nom. αἱ λητοὶ Gen. τῶν λητῶν , Dat. ταῖς λητοῖς , Acc. τὰς λητούς , Voc. ὦ λητοὶ .

Sing. Nom. ἡ αἰδώς , Gen. τῆς αἰδέος , αἰδέως , Dat. τῇ αἰδέοι , αἰδοῖ , Acc. τὴν αἰδέα , αἰδῶ , Voc. ὦ αἰδοῖ .

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ αἰδῶ , Gen. Dat. ταῖν αἰδοῖν .

Plur. Nom. αἱ αἰδοὶ , Gen. τῶν αἰδῶν , Dat. ταῖς αἰδοῖς , Acc. τὰς αἰδούς , Voc. ὦ αἰδοὶ .

Numerus singularis tantum in hac Declinatione contrahitur. Dualis, et Pluralis

sequuntur formam tertiae Declinationis
Simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo,
qui desinit in οῖ.

Declinatio Quinta.

Duas complectitur terminationes: in *as*
purum, et *pas*; generis neutrius tantum:
ut τὸ κρέας, caro, τὸ κέρασ, cornu. Ex infle-
xione communi, quae est in *atos*, Ionice
eximitur τ; deinde Atice fit contractio, in
Genitivis quidem per ω, in reliquis autem
casibus per α.

Sing. Nom. τὸ κρέας, Gen. τῷ κρέατος,
κρέαος, κρέως, Dat. τῷ κρέατι, κρέατι, κρέα,
Acc. τὸ κρέας, Voc. ὦ κρέας.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ κρέατε, κρέαε,
κρέα, Gen. Dat. τοῖν κρέατοιν, κρέαοιν, κρέων.

Plur. Nom. τὰ κρέατα, κρέαα, κρέα, Gen.
τῶν κρέατων, κρέων, κρέων, Dat. τοῖς κρέασι,
Acc.

Acc. τὰ κρέατα, κρέαα, κρέα, Voc. ᾧ κρέατα,
κρέαα, κρέα.

Sing. Nom. τὸ κέρας, Gen. τοῦ κέρατος,
κέραος, κέρας, Dat. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρα,
Acc. τὸ κέρας, Voc. ᾧ κέρας,

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ κέρατε, κέραε,
κέρα, Gen. Dat. τοῖν κέρατοι, κέραων, κερῶν.

Plur.. Nom. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα. Gen.
τῶν κέρατων, κέραων, κερῶν, Dat. τοῖς κέρασι,
Acc. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, Voc. ᾧ κέρατα,
κέραα, κέρα.

Ad confirmandum usum Nominum
Contractorum.

Primae.

ὁ Σωσιγένης, *Sosigenes*. τὸ Ἰσσομανές, *Hippo-*
ῆ, καὶ ἡ εὐσεβής, *pious, manes.*

ria.

τὸ ἄλγος, *dolor.*

ἡ δίρης, *biremis.*

τὸ μέρος, *pars.*

Secundae.

ὁ φίντις , *auriga*. ἡ γνῶσις , *cognitio*.
 ὁ καὶ ἡ νῆσις , *ieiunus*. ἡ ἀποκάλυψις , *revelatio*.
 ἡ πόλις , *civitas*. τὸ νῆσι , *ieiunium*.

Tertiae.

ὁ γονεὺς , *parens*. ὁ φονεὺς , *homicida*,
 ὁ τομεὺς , *sector*. ὁ ἀρχιερεὺς , *Pontifex*.

Quartae.

ἡ Σαρδῶ , *Sardinia*. ἡ Διδῶ , *Dido*.
 ἡ Κλωθῶ , *Clotho*. ἡ Ἐρατῶ , *Erato*.
 ἡ Ἰῶ , *Io*. ἡ Καλλιτῶ , *Callisto*.

Quintae.

τὸ Ἀρτόκρεας , *Artocreas*. τὸ γῆρας , *senectus*.
 τὸ γέρας , *praemium*. τὸ πείρας , *finis*.

De Adiectivis.

Nomina Adiectiva in tres classes distribuuntur. Alia habent tres articulos, et tres terminationes; alia tres articulos, et duas terminationes; alia tres articulos, et unam terminationem.

Adiectiva trium Articulorum, et trium terminationum.

Habent masculi- num in	{	os as femini- eis num in us	}	η α neu- εσσα trum in εια	}	ον αν εν υ
------------------------------	---	--------------------------------------	---	------------------------------------	---	---------------------

Sing. Nom. ὁ καλός, pulcher, ἡ

Masculin. καλή, τὸ καλόν, Gen. τοῦ καλοῦ, τῆς κα-
et neutr.

3. *Simpli.* λῆς, τοῦ καλοῦ, Dat. τῷ καλῷ, τῇ καλῇ,
femin. est 2. τῷ καλῷ, Acc. τὸν καλόν, τὴν καλήν, τὸ

καλόν, Voc. ὦ καλέ, καλή, καλόν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ καλῶ, τὰ κα-

λῶ, τὸ καλῶ, Gen. Dat. τοῖν καλοῖν, ταῖν κα-
λαῖν, τοῖν καλοῖν.

Plur. Nom. οἱ καλοί, αἱ καλαί, τὰ καλά,

Gen. τῶν καλῶν, Dat. τοῖς καλοῖς, ταῖς καλαῖς,
τοῖς καλοῖς, Acc. τοὺς καλούς, τὰς καλὰς, τὰ
καλά, Voc. ὦ καλοί, καλαί, καλά.

Sing.

Sing. Nom. ὁ πᾶς, omnis, ἡ

Masculin. πᾶσα, τὸ πᾶν, Gen. τῷ παντός, τῆς
et neutr.

5. *Simplic.* πάσης, τῷ παντός, Dat. τῷ παντί,
feminin. 2. τῇ πάσῃ, τῷ παντί, Acc. τὸν πάντα, τὴν
πάσαν, τὸ πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ πάντε, τὰ πά-
σα, τὰ πάντε, Gen. Dat. τοῖν παντοῖν, ταῖν
πάσαιν, τοῖν παντοῖν.

Plural. Nom. οἱ πάντες, αἱ πᾶσαι, τὰ πάν-
τα, Gen. τῶν πάντων, τῶν πασῶν, τῶν πάντων,
Dat. τοῖς πᾶσι, ταῖς πάσαις, τοῖς πᾶσι, Acc.
τοὺς πάντας, τὰς πάσας, τὰ πάντα, Voc. ὦ
πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Sing. Nom. ὁ χάρις, gratiosus,

Masculin. ἡ χάριςσα, τὸ χάριεν, Gen. τῷ χάριεν-
et neutr.

5. *Simplic.* τος, τῆς χάριςσης, τῷ χάριεντος, Dat.

femin. 2. τῷ χάριεντι, τῇ χάριςση, τῷ χάριεντι,

Acc. τὸν χάριεντα, τὴν χάριςσαν, τὸ
χάριεν, Voc. ὦ χάριεν, et χάρις, χάριςσα, χάριεν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ χάριεντε, τὰ

χαριέσσα, τὸ χαριέντε, Gen. Dat. τοῖν χαριέν-
τοιν, ταῖν χαριέσαιν, τοῖν χαριέντοιν.

Plur. Nom. οἱ χαριέντες, αἱ χαριέσαι, τὰ
χαριέντα, Gen. τῶν χαριέντων, τῶν χαριέσσῶν,
τῶν χαριέντων, Dat. τοῖς χαριέσι, ταῖς χαριέσαις,
τοῖς χαριέσι, Acc. τοὺς χαριέντας, τὰς χαριέσσας,
τὰ χαριέντα, Voc. ὦ χαριέντες, χαριέσαι, χα-
ριέντα.

Sing. Nom. ὁ ὄξυς, acutus, ἢ
Masculin ὄξεια, τὸ ὄξυ, Gen. τοῦ ὄξέος, τῆς ὄξει-
et neutr.
5. *Simplic.* ας, τοῦ ὄξέος, Dat. τῷ ὄξει, τῇ ὄξεια,
feminin. 2. τῷ ὄξει, Acc. τὸν ὄξυν, τὴν ὄξειαν, τὰ
ὄξυ, Voc. ὦ ὄξυ, ὄξεια, ὄξυ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ ὄξέε, τὰ ὄξεία,
τὰ ὄξέε, Gen. Dat. τοῖν ὄξέοιν, ταῖν ὄξείαιν, τοῖν
ὄξέοιν.

Plur. Nom. οἱ ὄξέες, αἱ ὄξείαι, τὰ ὄξέα Gen.
τῶν ὄξέων, τῶν ὄξείων, τῶν ὄξέων, Dat. τοῖς ὄξέσι,
ταῖς ὄξείαις, τοῖς ὄξέσι, Acc. τοὺς ὄξέας, τὰς ὄξεί-
ας, τὰ ὄξέα, Voc. ὦ ὄξέες, ὄξείαι, ὄξέα.

Ex-

Exceptiones.

Adiectiva in *os* purum, et *ros*, formant femininum per *a*: ut, ὁ ἅγιος, ἡ ἅγια, τὸ ἅγιον, sanctus; ὁ ἀνθηρὸς, ἡ ἀνθηρὰ, τὸ ἀνθηρὸν, floridus; praeter ὁ ὕγδρος, ἡ ὕγδρον, τὸ ὕγδρον, octavus: ὁ ἀπλόος, ἡ ἀπλόη, τὸ ἀπλόον, simplex; et quae huic affinia sunt, διπλόος, duplex, τριπλόος, triplus, τετραπλόος, quadruplus, cet. Quorundam neutra sunt in *o*: ut, ὁ ἄλλος, ἡ ἄλλη, τὸ ἄλλο, alius; ὁ τηλικῶτος, ἡ τηλικαῦτη, τὸ τηλικῶτο, tantus; ὁ τοσῶτος, ἡ τοσαύτη, τὸ τοσῶτο, tam magnus, vel tam multus; ὁ τοιῶτος, ἡ τοιαύτη, τὸ τοιῶτο, talis: et tria pronomina, ὧτος, αὐτή, τῶτο, hic; αὐτὸς, αὐτή, αὐτὸ, ipse; ἐκεῖνος, ἐκεῖνη, ἐκεῖνο, ille: quanquam passim etiam neutra sunt τηλικῶτον, τοσῶτον, τοιῶτον, ταυτὸν, pro τὸ αὐτὸ; τῶτονι pro τῶτοί. Reperitur et simplex αὐτὸν pro αὐτὸ.

Adiectivum ὁ μέγας, magnus, variat alicubi.

Sing.

Sing. Nom. ὁ μέγας, ἡ μεγάλη,
Masculin. τὸ μέγα, Gen. τῷ μεγάλῳ, τῆς μεγά-
et neutr. λης, τῆς μεγάλῃς, Dat. τῷ μεγάλῳ,
 3. *Simplic.*
feminin. 2. τῇ μεγάλῃ, τῷ μεγάλῳ, Acc. τὸν μέ-
 γαν, τὴν μεγάλην, τὸ μέγα, Voc. ὦ
 μέγας, μεγάλη, μέγα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ μεγάλα, τὰ
 μεγάλα, τὸν μεγάλῳ, Gen. Dat. τοῖν μεγάλοιν,
 ταῖν μεγάλαιν, τοῖν μεγάλοιν.

Plur. Nom. οἱ μεγάλοι, αἱ μεγάλαι, τὰ με-
 γάλα, Gen. τῶν μεγάλων, τῶν μεγάλων, τῶν με-
 γάλων, Dat. τοῖς μεγάλοις, ταῖς μεγάλαις,
 τοῖς μεγάλοις, Acc. τοὺς μεγάλους, τὰς με-
 γάλας, τὰ μεγάλα Voc. ὦ μεγάλοι, μεγάλαι,
 μεγάλα.

Participia passiva, et activa in εἰς, ha-
 bent femininum in εἰσα, neutrum in εν: ὁ
 τυφθεῖς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθέν, verberatus; ὁ
 τιθεῖς, ἡ τιθεῖσα, τὸ τιθέν, qui posuit.

Adiectivum πολλὸς, *multus*, in quibus-
 dam

dam casibus peculiarem habet inflexionem.

Sing. Nom. ὁ πολὺς, ἡ πολλή, τὸ

Masculin. πολὺ, Gen. τῷ πολλῷ, τῆς πολλῆς, τῷ
et neutr.

3. *Simplic.* πολλῆ, Dat. τῷ πολλῷ, τῇ πολλῇ, τῷ
feminin. 2. πολλῶ, Acc. τὸν πολὺν, τὴν πολλήν, τὸ

πολὺ, Voc. ὦ πολὺ, πολλή, πολὺ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὸ πολλῶ, τὰ πολ-
λά, τὸ πολλῶ, Gen. Dat. τοῖν πολλοῖν, ταῖν
πολλαῖν, τοῖν πολλοῖν.

Plural. Nom. οἱ πολλοί, αἱ πολλαί, τὰ πο-
λλά, Gen. τῶν πολλῶν, Dat. τοῖς πολλοῖς, ταῖς
πολλαῖς, τοῖς πολλοῖς, Acc. τοὺς πολλοὺς, τὰς
πολλὰς, τὰ πολλὰ, Voc. ὦ πολλοί, πολλαί, πολλὰ.

Exempla Adiectivorum.

Primae Classis.

ὁ ἀγαθός, ἡ ἀγαθὴ, τὸ ἀγαθόν, bonus, na, num.

ὁ καινός, ἡ καινὴ, τὸ καινόν, novus, va, vum.

ὁ κοῖλος, ἡ κοίλα, τὸ κοῖλον, cavus, va, vum.

ὁ ἕκαστος, ἡ ἑκάστη, τὸ ἕκαστον, *quisque, quaeque, quodque.*

ὁ μέλας, ἡ μέλαινα, τὸ μέλαν, *niger, nigra, nigrum.*

ὁ σύμπας, ἡ σύμπασα, τὸ σύμπαν, *universus, sa, sum.*

ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν, *qui, quae, quod verberavit.*

ὁ τιμήεις, ἡ τιμήεσσα, τὸ τιμῆεν, *honestus, honesta, honestum.*

ὁ φοινικίεις, ἡ φοινικίεσσα, τὸ φοινικίον, *punicus, a, um.*

ὁ γραφθεῖς, ἡ γραφθεῖσα, τὸ γραφθῆν, *scriptus, a, um.*

ὁ εἷς, ἡ εἷσα, τὸ ἐν, *qui, quae, quod misit.*

ὁ βαθύς, ἡ βαθεῖα, τὸ βαθύ, *profundus, a, um,*

ὁ ἡδύς, ἡ ἡδεῖα, τὸ ἡδύ, *suavis, ve.*

ὁ ἐλαχύς, ἡ ἐλαχεῖα, τὸ ἐλαχύ, *parvus, a, um.*

ὁ ἡμισυς, ἡ ἡμίσεια, τὸ ἡμισυ, *dimidius, dimidia, dimidium.*

ὁ δημόσιος , ἡ δημοσία , τὸ δημόσιον , *publicus* ,
publica , *publicum* .

ὁ ἄξιος , ἡ ἀξία , τὸ ἄξιον , *dignus* , *a* , *um* .

ὁ ἀρχαῖος , ἡ ἀρχαία , τὸ ἀρχαῖον , *antiquus* ,
antiqua , *antiquum* .

ὁ ὅμοιος , ἡ ὁμοία , τὸ ὅμοιον , *similis* , *le* .

ὁ ἱερός , ἡ ἱερά , τὸ ἱερόν , *sacer* , *cra* , *crum* .

ὁ φοβερός , ἡ φοβερά , τὸ φοβερόν , *formidabilis* , *le* .

ὁ πῖειρος , ἡ πῖειρα , τὸ πῖειρον , *pinguis* , *e* .

ὁ ἕτερος , ἡ ἑτέρα , τὸ ἕτερον , *alter* , *ra* , *rum* .

*Adiectiva trium Articulorum , et
duarum terminationum.*

ος	ων	ου
ως	ων	ων
ας	ων	ου
ις	ων	ι
ην	ων	εν

Habent ma-
sculinum , et } neu-
femininum in } trum in

υς		υ	
υς		υν	
ων		ον	
ωρ		ορ	
(ης		ες)

Sing. Nom. ὁ, και ἡ ἔνδοξος, και

Masculin. τὸ ἔνδοξον, gloriosus, Gen. τῷ, και
fem. neutr.

3. *Simpli.* τῆς, και τῷ ἔνδοξῳ, Dat. τῶ, και τῇ,
και τῷ ἔνδοξῳ, Acc. τὸν, και τὴν, και
τὸ ἔνδοξον, Voc. ὦ ἔνδοξε, και ὦ ἔνδοξον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῶ, και τὰ, και
τὰ ἔνδοξῳ, Gen. Dat. τοῖν, και ταῖν, και τοῖν
ἐνδοξοῖν.

Plur. Nom. οἱ και αἱ ἔνδοξοι, και τὰ ἔνδοξα,
Gen. τῶν ἐνδοξῶν, Dat. τοῖς, και ταῖς, και τοῖς
ἐνδοξοῖς, Acc. τοὺς, και τὰς ἐνδοξούς, και τὰ ἔνδο-
ξα, Voc. ὦ ἔνδοξοι, και ὦ ἔνδοξα.

4. *Simpli.* Sing. Nom. ὁ, και ἡ κατάπλεως, και
cium. τὸ κατάπλεων, expletus, ā, um,
Gen. τῷ, και τῆς, και τῷ κατάπλεω, Dat.

τῶ, καὶ τῇ, καὶ τῷ κατάπλεω, Acc. τὸν, καὶ τὴν, καὶ τὸ κατάπλεω, Voc. ὦ κατάπλεως, καὶ ὦ κατάπλεων.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ, καὶ τὰ, καὶ τὰ κατάπλεω, Gen. Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν κατάπλεων.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ κατάπλεω, καὶ τὰ κατάπλεω, Gen. τῶν κατάπλεων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς κατάπλεως, Acc. τοὺς, καὶ τὰς κατάπλεως, καὶ τὰ κατάπλεω, Voc. ὦ κατάπλεω, καὶ ὦ κατάπλεω.

5. *Simpli-* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ αἰνας, καὶ *cium.* τὸ αἰναν, perpetuo fluens, Gen. τῷ, καὶ τῆς, καὶ τῷ αἰναντος; Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ αἰναντι, Acc. τὸν, καὶ τὴν αἰναντα, καὶ τὸ αἰναν, Voc. ὦ αἰναν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ, καὶ τὰ, καὶ τὰ αἰναντε, Gen. Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν αἰναντοι.

Plur. Nom οἱ, καὶ αἱ αἰναντες, καὶ τὰ αἰ-

ναντα, Gen. τῶν ἀεινάντων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς,
καὶ τοῖς ἀείναισι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς ἀείναντας,
καὶ τὰ ἀείναντα, Voc. ὦ ἀείναντες, καὶ ὦ ἀείναντα.

4. *Simpli-* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ τίς, καὶ τὸ
cium. τί, aliquis, Gen. τῷ, καὶ τῆς, καὶ
τῷ τινός, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ τινί, Acc. τὸν,
καὶ τὴν τινά, καὶ τὸ τί; Vocativo caret, sicut
carent omnia Indefinita.

Dual. Nom. Acc. τὸ, καὶ τὰ, καὶ τὸ τινέ,
Gen. Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν τινοῖν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ τινές, καὶ τὰ τινά,
Gen. τῶν τινῶν, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς τισί,
Acc. τοὺς, καὶ τὰς τινάς, καὶ τὰ τινά. Sic In-
terrogativum τίς, τίνος, quis, quae, quod?

5. *Simpli-* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ ἄδακρυς, καὶ
cium. τὸ ἄδακρυ, non lacrimans, Gen.
τῷ, καὶ τῆς, καὶ τῷ ἄδακρυς Dat. τῷ, καὶ τῇ,
καὶ τῷ ἄδακρυι, Acc. τὸν, καὶ τὴν ἄδακρυον, καὶ
τὸ ἄδακρυ, Voc. ὦ ἄδακρυ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὸ, καὶ τὰ, καὶ

τὸ ἀδάκρυε , Gen. Dat. τοῖν , καὶ ταῖν , καὶ τοῖν ἀδακρύοιν.

Plur. Nom. οἱ , καὶ αἱ ἀδάκρυες , καὶ τὰ ἀδάκρυα , Gen. τῶν ἀδακρύων , Dat. τοῖς , καὶ ταῖς , καὶ τοῖς ἀδάκρυσι , Acc. τοὺς , καὶ τὰς ἀδάκρυας , καὶ τὰ ἀδάκρυα , Voc. ὦ ἀδάκρυες , καὶ ὦ ἀδάκρυα.

5. *Simpli-* Sing. Nom. ὁ , καὶ ἡ τετράπυς ,
cium. καὶ τὸ τετράπυ , quadrupes , Gen. τῆς , καὶ τῆς , καὶ τῆς τετράποδος , Dat. τῷ , καὶ τῇ , καὶ τῷ τετράποδι , Acc. τὸν , καὶ τὴν τετράποδα , καὶ τὸ τετράπυ , Voc. ὦ τετράπυς , vel τετράπυς , καὶ ὦ τετράπυν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὸ , καὶ τὰ , καὶ τὸ τετράποδε , Gen. Dat. τοῖν καὶ ταῖν , καὶ τοῖν τετραπόδοιν.

Plural. Nom. οἱ , καὶ αἱ τετράποδες , καὶ τὰ τετράποδα , Gen. τῶν τετραπόδων , Dat. τοῖς , καὶ ταῖς , καὶ τοῖς τετράποσι , Acc. τοὺς , καὶ τὰς τετράποδας , καὶ τὰ τετράποδα , Voc. ὦ τετράποδες , καὶ ὦ τετράποδα.

Sing.

5. *Simpli-* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ σώφρων, καὶ
cium. τὸ σῶφρον, moderatus, Gen. τῷ, καὶ
 τῆς, καὶ τῷ σώφρονος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ
 σώφρονι, Acc. τὸν, καὶ τὴν σώφρονα, καὶ τὸ σῶφρον,
 Voc. ὦ σῶφρον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ, καὶ τὰ, καὶ
 τὰ σώφρονα, Gen. Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν
 σωφρόνοι.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ σώφρονες, καὶ τὰ σώ-
 φρονα, Gen. τῶν σωφρόνων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς,
 καὶ τοῖς σώφροσιν, Acc. τοὺς, καὶ τὰς σώφρονας, καὶ
 τὰ σώφρονα, Voc. ὦ σώφρονες, καὶ ὦ σώφρονα.

5. *Simpli-* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ μεγαλήτωρ,
cium. καὶ τὸ μεγαλήτωρ, magnanimus, Gen.
 τῷ, καὶ τῆς, καὶ τῷ μεγαλήτορος, Dat. τῷ, καὶ
 τῇ, καὶ τῷ μεγαλήτορι, Acc. τὸν, καὶ τὴν μεγα-
 λήτορα, καὶ τὸ μεγαλήτωρ, Voc. ὦ μεγαλήτωρ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ, καὶ τὰ, καὶ
 τὰ μεγαλήτορα, Gen. Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ
 τοῖν μεγαλήτοροι.

Plur.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ μεγαλήτορες, καὶ τὰ
 μεγαλήτορα, Gen. τῶν μεγαλήτορων, Dat. τοῖς,
 καὶ ταῖς, καὶ τοῖς μεγαλήτορσι, Acc. τοὺς, καὶ
 τὰς μεγαλήτορας, καὶ τὰ μεγαλήτορα, Voc. ὦ
 μεγαλήτορες, καὶ ὦ μεγαλήτορα.

I. *Contractum.* Sing. Nom. ὁ καὶ ἡ νημερτής, καὶ
 τὸ νημερτές, verus, Gen. τῶ, καὶ τῆς,
 καὶ τῶ νημερτέος, τῶς, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ
 νημερτέϊ, τῇ, Acc. τὸν, καὶ τὴν νημερτέα, τῇ, καὶ
 τὸ νημερτές, Voc. ὦ νημερτές.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ
 τὼ νημερτέε, τῇ, Gen. Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ
 τοῖν νημερτέοιν, τοῖν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ νημερτέες, τεῖς, καὶ τὰ
 νημερτέα, τῇ, Gen. τῶν νημερτέων, ὧν, Dat.
 τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς νημερτέσι, Acc. τοὺς, καὶ
 τὰς νημερτέας, τεῖς, καὶ τὰ νημερτέα, τῇ, Voc.
 ὦ νημερτέες, τεῖς, καὶ ὦ νημερτέα, τῇ.

Exempla Adiectivorum

Secundae Classis.

- ὁ, καὶ ἡ αἰμόλος, καὶ τὸ αἰμόλον, *blandus*, *a*, *um*.
 ὁ, καὶ ἡ αἰσίσιος, καὶ τὸ αἰσίσιον, *faustus*, *a*, *um*.
 ὁ, καὶ ἡ ἴλεως, καὶ τὸ ἴλεων, *propitius*, *a*, *um*.
 ὁ, καὶ ἡ λειπόκρεως, καὶ τὸ λειπόκρεων, *macilentus*,
a, *um*.
 ὁ, καὶ ἡ πολύτλας, καὶ τὸ πολύτλαν, *multa pas-*
sus, *a*, *um*.
 ὁ, καὶ ἡ πολυθειράς, καὶ τὸ πολυθειράν, *cacuminoso-*
sus, *a*, *um*.
 ὁ, καὶ ἡ εὐπλοκαμῖς, καὶ τὸ εὐπλοκαμί, *pulchre*
cincinnatus.
 ὁ, καὶ ἡ ἄχαρις, καὶ τὸ ἄχαρι, *iniucundus*, *a*, *um*.
 ὁ, καὶ ἡ εὐνίς, καὶ τὸ εὐνί, *orbis*, *a*, *um*.
 ὁ, καὶ ἡ ἄρσην, καὶ τὸ ἄρσην, *mas*, *et fortis*, *te*.
 ὁ, καὶ ἡ πολύρρην, καὶ τὸ πολύρρην, *multos agnos*
habens.

ὁ, ἢ φιλόδακρυς, ἢ τὸ φιλόδακρυ, *lacrimarum amans.*

ὁ, ἢ ἔνδακρυς, ἢ τὸ ἔνδακρυ, *cui lacrimae oboriuntur.*

ὁ, ἢ οἰδίπῳς, ἢ τὸ οἰδίπῳν, *tumidos pedes habens.*

ὁ, ἢ πλατύπῳς, ἢ τὸ πλατύπῳν, *latos pedes habens.*

ὁ, ἢ πολυπήμων, ἢ τὸ πολύπημον, *damna multa inferens.*

ὁ, ἢ ἀχήμεν, ἢ τὸ ἀχημον, *indecorus, a, um.*

ὁ, ἢ παντοκράτωρ, ἢ τὸ παντόκρατορ, *omnipotens.*

ὁ, ἢ δύσητορ, ἢ τὸ δύσητορ, *tristis, te.*

ὁ, ἢ ἀσφαλῆς, ἢ τὸ ἀσφαλῆς, *tutus, tuta, tutum.*

ὁ, ἢ λυσιτελής, ἢ τὸ λυσιτελῆς, *utilis, le.*

*Adiectiva trium articulorum, et
unius terminationis.*

desi- nunt in	{	ιν	τριγλώχιιν	{	τριγλώχιινος, tricuspis.
		ξ	ἄρπαξ	{	ἄρπαξος, rapax.
		ρς .simpl.	μάκαρ	{	Gen. μάκαρος, felix.
		ut ὁ, καὶ ἡ,		{	τῷ, καὶ τῆς,
		καὶ τὸ		{	καὶ τῷ
		ς	λευκόκρας	{	λευκόκρατος, albi capitis
		αρς	μάκαρς	{	μάκαρτος, felix.
↓	αἴθω↓	{	αἴθωπος, subfuscus.		

Exempla Adiectivorum

Tertiae Classis.

Simul observandae proponuntur quorundam variae terminationes in Nominativo, et Genitivo.

ὁ, ἡ, τὸ εὐάκτιν, *pulchros habens radios.*
ὁ, ἡ, τὸ εὐρίν, *sagax.*

ὄ , ὕ ἦ , ὕ τὸ καμπυλόρριν , *aduncum habens nasum.*

ὄ , ὕ ἦ , ὕ τὸ πλατύριν , *nares latas habens.*

ὄ , ὕ ἦ , ὕ τὸ πτάξ , κός , *pavidus.*

ὄ , ὕ ἦ , ὕ τὸ Χειρώναξ , κτος , *qui manibus operatur.*

ὄ , ὕ ἦ , ὕ τὸ αἰνοπλήξ , ἦγος , *graviter feriens.*

ὄ , ὕ ἦ , ὕ τὸ αἰολοθήρηξ , κος , *varium habens thoracem.*

ὄ , ὕ ἦ , ὕ τὸ κυναλώπηξ , κος , *cane , et vulpe natus.*

ὄ , ὕ ἦ , ὕ τὸ πτώξ , κός , *timidus.*

ὄ , ὕ ἦ , ὕ τὸ ἀπορρώξ , γος , *abruptus.*

ὄ , ὕ ἦ , ὕ τὸ σύζυξ , γος , *coniunctus.*

ὄ , ὕ ἦ , ὕ τὸ μίξοθηρ , ηρος , *semiferus.*

ὄ , ὕ ἦ , ὕ τὸ ἐπιμάρτυρ , υρος , *testis.*

ὄ , ὕ ἦ , ὕ τὸ πολυδαιράς , άλος , *cacuminosus.*

ὄ , ὕ ἦ , ὕ τὸ φιλόπαις , αἰδος , *puerorum amans.*

ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ μυριάσις, αὐτός, *permultis navibus instructus.*

ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολλάκις, ἀγνός, *multos agnos possidens.*

ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ αἰγίλις, ὄπις, *relictus a capris.*

ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ γλαυκῶς, ὤπιος, *caesios habens oculos.*

De Adiectivis Numeralibus.

Quaedam sunt Cardinalia, quaedam Ordinalia.

CARDINALIA

Numerum absolute significant.

εἷς, unus.

Sing.	{	M. Nom. εἷς, Gen. ἑνός, Dat. ἐνὶ, Acc. ἕνα.
		Fem. Nom. μία, Gen. μιᾶς, Dat. μιᾷ, Acc.μίαν.
		Neut. Nom. ἓν, Gen. ἑνός, Dat. ἐνὶ, Acc. ἓν.

Ca-

Caret Duali, et Plurali. Eodem modo declinantur composita: ἕδεις, ἕδεμία, ἕδεν: μνδεῖς, μνδεμία, μνδέν, nullus, nulla, nullum.

δύο, duo.

Dual. { N. A. δύο, et Attice δύω, G. et D. δυοῖν, et Attice in feminino δυεῖν.

Observatur tamen, δύο esse omnium casuum, et omnium generum. Inveniuntur et δυῶ, et δυοῖ, in Plurali.

τρῆς, tres.

Plur. οἱ, καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, Gen. τῶν τριῶν, Dat. τοῖς τρισί, Acc. τοὺς, καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία.

τέσσαρες, quatuor.

Plur. οἱ, καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα, Gen. τῶν τεσσάρων, Dat. τοῖς τέσσασι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς τέσσαρας, καὶ τὰ τέσσαρα.

A quatuor usque ad centum sunt indeclinabilia, πέντε, quinque, ἕξ, ἑπτὰ, ὀκτὼ, ἑννέα, δέκα, decem, ἑνδεκά, δώδεκα, δεκατρεῖς,

δεκατέσσαρες, δεκαπέντε, δεκαἕξ, δεκαεπτὰ, δεκαοκτώ, δεκαεννέα, εἴκοσι, viginti: εἰκοσιεῖς, εἰκοσιδύο, cet. τριάκοντα, τεσσαράκοντα, πενήτηκοντα, ἑξήκοντα, ἑβδομήκοντα, ὀγδοήκοντα, ἑννεήκοντα, ἑκατόν, centum: hinc iam declinantur, οἱ Διακόσιοι, αἱ Διακόσιαι, τὰ Διακόσια, ducenti, tae, ταῖς τριακόσιοι, τεσσαρακόσιοι, πεντακόσιοι, ἑξακόσιοι, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἑνεακόσιοι, χίλιοι, mille: διχίλιοι, τριχίλιοι, τετρακιχίλιοι, πεντακιχίλιοι, ἑξακιχίλιοι, ἑπτακιχίλιοι, ὀγδοακιχίλιοι, ἑνεακιχίλιοι, μύριοι, decies mille: δισμύριοι, τρισμύριοι; et ita in reliquis.

ORDINALIA

Numerum significant in ordine.

Πρῶτος, primus: δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, πέμπτος, ἕκτος, ἑβδομος, ὀγδοός, ἑνατός, δέκατος, decimus, ἑνδέκατος, δωκαίδεκατος, τρισκαίδεκατος, cet. εἰκοσὸς, vicesimus: εἰκοσὸς πρῶτος, εἰκοσὸς δεύτερος, cet. τριακοσὸς, τεσσαρακοσὸς, πενηκοσὸς, ἑξηκοσὸς, ἑβδομηκοσὸς, ὀγδοηκοσὸς,

ἑννενηκοστὸς, ἑκατοστὸς, centesimus: διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, cet. χιλιοστὸς, millesimus: διχιλιοστὸς, μυριοστὸς, decies millesimus: δισμυριοστὸς: et sic deinceps.

De Nominibus Derivativis.

Derivativorum Nominum species sunt praesertim Comparativum, Superlativum, Patronymicum, Diminutivum, Possessivum, Verbale.

De Comparativis, et Superlativis.

Formantur a Positivis: Comparativa masculina in τερος, feminina in τερα, neutra in τερον: Superlativa masculina in τατος, feminina in τατη, neutra in τατον: ita ut masculina, et neutra sint tertiae Simplificium, feminina secundae.

Positivum. Comparativum. Superlativum.

ὁ λευκός,	ὁ λευκότερος,	ὁ λευκότατος,
ἡ λευκή,	ἡ λευκότερα,	ἡ λευκοτάτη.
τὸ λευκόν,	τὸ λευκότερον,	τὸ λευκότατον.

candidus, a, um, candidior, ius, candidissimus, a, um.

Quoniam vero in formandis Comparativis, aut littera tollitur, aut vocalis permuatatur pro terminationibus Positivorum; exempla sequentia, in singulis terminationibus collocata, planius docebunt, quam praecepta.

Positiva. Comparativa. Superlativa.

ος	(ὀτερος	(ὀτατος		
	(ὠτερος	(ὠτατος		
ων	ονέτερος	ονέτατος		
αρ	άρτερος	άρτατος		
ας	άντερος	άντατος		
ις	ίτερος	ίτατος		
} εις	} ην	} έτερος		
			} ης	} έτατος
} υς	} ύτατος			
		υς	ύτερος	ύτατος

Positivum. Comparativum. Superlativum.

ος	(πραῖος,	πραϊότερος,	πραϊότατος,	<i>mitis.</i>
	(σοφός,	σοφώτερος,	σοφώτατος,	<i>sapiens.</i>
ων		σώφρων,	σωφρονέστερος,	σωφρονέστατος,	<i>modestus.</i>
αρ		μάκαρ,	μακάρτερος,	μακάρτατος,	<i>felix.</i>
ας		μέλας,	μελάντερος,	μελάντατος,	<i>niger.</i>
εις		χαρίεις,	χαριέστερος,	χαριέστατος,	<i>gratiosus.</i>
ην		τέρην,	τερενέστερος,	τερενέστατος,	<i>tener.</i>
ης		εὐσεβής,	εὐσεβέστερος,	εὐσεβέστατος,	<i>pius.</i>
ις		γάτρις,	γατριέστερος,	γατριέστατος,	<i>gulosus.</i>
υς		ἀπλῆς,	ἀπλῆστερος,	ἀπλῆστατος,	<i>simplex.</i>
υς		εὐρύς,	εὐρύτερος,	εὐρύτατος,	<i>latus.</i>

Observatio.

Positiva in ος, quae habent penultimam brevem, mutant in Comparativo, et Superlativo ο in ω: ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens; σοφός, σοφώτερος, σοφώτατος. Excipe tamen κενός, κενότερος, κενότατος, vacuus; στενός, στενότερος, στενότατος, angustus.

Reperiuntur tamen κενώτερος, et τενώτερος;
ισότερος, et ισώτερος.

Comparatio Irregularis.

	<i>Compar.</i>	<i>Superlat.</i>
ἀγαθός bonus	{ ἀμείνων	melior, { ἀριστός κράτιστος optimus. λῦτος
	{ ἀρείων	
	{ κρείττων	
	{ λωίων	
κακός malus	{ κακώτερος	peior, { κάκιστος χειρίστος pessimus.
	{ κακίων	
	{ χείρων	
	{ χερείων poet.	
μέγας magnus	{ μείζων	maior, μέγιστος maximus.
	{ μάσσων	

	{ μικρότερος		
	μείων	{ μικρότατος,	
μικρὸς		minor	{ ἥκιστος minimus.
parvus	{ ἥττων, ἥσσω		{ ἐλάχιστος.
	{ ἐλάττω, ἐλάσσω		

καλός,	καλλίων,	κάλλιστος,	pulcher.
αἰσχρὸς,	αἰχίον,	αἴχιστος,	turpis.
ἐχθρὸς,	ἐχθίων,	ἐχθιστος,	inimicus.
ῥάδιος,	ῥάων,	ῥᾶτος,	facilis.
πολύς,	πλείων,	πλείστος,	multus.

Quaedam in os, abiiciunt o, vel ω, in Comparativo, et Superlativo.

φίλος, φίλτερος,	{ φίλτατος,	
	{ φίλιστος,	amicus.
γεραῖος, γεραίτερος,	γεραίτατος,	senex.

Ita παλαιός, antiquus, χολαῖος, otiosus, θερεῖος, aestivus, παλαίτερος, παλαίτατος: χολαίτερος, χολαίτατος: θερεΐτερος, θερεΐτατος, cet.

Attici formant multa a { ἕτερος, ἕτατος.

Positivis in os per { αἴτερος, αἴτατος.

{ ἴτερος, ἴτατος.

ἄκρατος, ἀκρατέτερος, ἀκρατέτατος, incontinenens.

ἡσυχος, ἡσυχαιτέρος, ἡσυχαιτάτος, quietus.

ὀλίγος, ὀλιγίτερος, ὀλιγίτατος, et ὀλίγιος, parvus.

*Sunt huiusmodi αἰδοῖος, αἰδοιέτερος, αἰδοι-
ἕτατος, venerabilis; ἀμορφος, ἀμορφέτερος,
ἀμορφέτατος, deformis; ἄσμενος, ἀσμενέτερος, ἀ-
σμενέστατος, lubens; σπουδαῖος, σπουδαίετος, σπυ-
δαίετατος, studiosus; ἴδιος, ἰδιαίτερος, ἰδιαί-
τατος, peculiaris: μέσος, μεσαίτερος, μεσαίτατος,
medius: ἴσος, ἰσαίτερος, ἰσαίτατος, aequalis:
πλήσιος, πλησιαίτερος, πλησιαίτατος, vicinus:
λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, loquax; λαγνός,
λαγνίστερος, λαγνίστατος, salax.*

*Eandem formam sequuntur orta a Positi-
vis aliarum terminationum.*

*Nam ab ἀλαζών, ostentator, fit ἀλαζονί-
στατος: ἄρπαξ, rapax, ἀρπαγίστατος: βλάξ,
mol-*

mollis; βλακίστατος: κλέπτῃς, *fur*, seu *callidus*; κλεπτίστατος: πλῆκτῃς, *percussor*; πλεκτίστατος: πότῃς, *bibulus*; ποτίστατος: ψευδῆς *mendax*, ψευδίστατος. *Quaedam item in us, sunt in ὄτερος, vel ὄτερος: ut, διπλῆς, duplex; διπλότερος: πορφυρῆς, purpureus; πορφυρότερος. Aliqua in ην formant in ενότερος: ut τέρην, tener, τερεινότερος.*

Plurima in *us* habent Comparativum in *ίων*, Superlativum in *ιστος*: ut, βραδύς, *tardus*; βραδύων, βράδιστος: βαθύς, *profundus*; βαθύων, βάθιστος: ἰτα γλυκύς *dulcis*: παχύς, *crassus*: ὠκύς, *velox*: εὐρύς, *latus*; ταχύς, *celer*; quod et ταχίων, et θάσσων.

Comparativa in *ων*, praesertim irregularia, inflectuntur ad normam quintae Simplicium.

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ πλείων, καὶ τὰ πλεῖον, *amplior*, et *amplius*, Gen. τῶ, καὶ τῆς, καὶ τῶ πλείονος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ πλείονι, Acc.

τὸν , ἢ τὴν πλείονα , ἢ τὸ πλεῖον , Voc. ᾧ πλεῖον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῶ , ἢ τὰ , ἢ τῶ
πλείονε , Gen. Dat. τοῖν , ἢ ταῖν , ἢ τοῖν πλειόνοι.

Plur. Nom. οἱ , ἢ αἱ πλείονες , ἢ τὰ πλείονα ,
Gen. τῶν πλειόνων , Dat. τοῖς , ἢ ταῖς , ἢ τοῖς
πλείοσι , Acc. τοὺς , ἢ τὰς πλείονας , ἢ τὰ πλείο-
να , Voc. ᾧ πλείονες , ἢ ᾧ πλείονα.

Comparatio est etiam ex aliis dictio-
nibus , quae per Comparationem migrant
in Adiectiva.

Ex Substantivo.

Κέρδος , lucrum ; fit κερδίων , lucrosior ,
κέρδιστος , lucrosissimus : ὕψος , altitudo ; ὑψί-
τερος , altior , ὑψιστος , altissimus : κῦδος gloria ;
κυδίων , et κυδότερος , gloriosior , κῦδιστος , glo-
riosissimus : θεός , deus ; θεώτερος , divinior :
βασιλεὺς , rex ; βασιλεύτερος , βασιλεύτατος , re-
gno potentior , et potentissimus ; et alia
plurima.

Ex

Ex pronomine.

Αὐτός, ipse, αὐτότατος, ipsissimus.

Ex verbis:

Βάλλω, mitto; βέλτερος, et βελτίων, melior, βέλτιστος, optimus: φέρω, fero; φέρτερος, praestantior, φέρτατος, φέρτιστος, et φέριστος, praestantissimus: δέω relinquo; δεύτερος, posterior, δεύτερος, postremus.

Ex participio:

Ἐρρώμενος, validus, ἐρρώμενέστερος, ἐρρώμενέστατος, validior, validissimus.

Ex adverbis:

Ἄνω, supra; ἀνώτερος, ἀνώτατος, superior, supremus: κάτω, infra, κατώτερος, κατώτατος, inferior, infimus: μάλα, valde; μᾶλλον, μάλιστα, magis, maxime: πόρρω, longe; πορρώτερος, πορρώτατος, longior, longissimus: πέρα, ultra; περαιτέρω, περαιύτατον, ulterius, ultimum: ἐγγύς prope; ἐγγύτερος, ἐγγύτατος, vel ἐγγίω, ἐγγιστος, propior, proximus: ἔξω,

extra; ἐξώτερος, ἐξώτατος, exterior, extimus.

Ex praepositionibus:

ὑπέρ, supra; ὑπέρτερος, ὑπέρτατος, superior, supremus: πρὸ, ante; πρότερος, prior, πρότατος; et eliso τ, factaque crasi, πρόατος, πρῶτος, primus.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel a patre, vel ab alia quapiam familiae persona derivatur: ut, Κρόνος, Saturnus; Κρονίδης, Saturnius, idest Saturni filius: Αἰακός, Aëacus; Αἰακίδης, Aëacides, idest Aëaci nepos.

ἀδης, orta a rectis Primitivorum primae Simplicium, mutato ας, vel ης, in ἀδης: ut, Αἰνείας, Aëneas; Αἰνεΐαδης, Aëneades: Ἴπποτίης, Hippotes, Ἴπποτάδης, Hipporades: vel Mascu- etiam in ἰάδης, quoties Primitivum
lina in penultima Genitivi est longum:
sunt

sunt in | ut Λαέρτης , Laertes ; Λαερτιάδης ,
Laertiades.

ίδης , ducta tum a Primitivis
tertia Simplificium , verso *ος* recti
in ίδης : ut Πρίαμος , Priamus ;
Πριαμίδης Priamides : quamquam
et in έδης , quum scilicet termi-
nationem *ος* praecedit *ι* : ut 'Ηλιος ,
Sol , 'Ηλιάδης , Solis filius : tum
a Primitivis quinta Simplificium ,
verso *ος* Genitivi in ίδης : ut,
Νέστωρ , Νέστορος , Nestor , is ; Ne-
στορίδης , Nestorides : Λητώ , Λητώος ,
Latona , ae ; Λητοΐδης Latonides :
Πηλεΰς , Πηλέος , Peleus ; Πηλείδης ,
et synaeresi , Πηλείδης , Pelides :
quoties enim terminationem ίδης
praecedit *ε* , vel *ο* , vocales *ει* ,
et *οι* coalescunt in diphthongos
ει , οι .

Caeterum Πηλεὺς, et reliqua in εὐς, habent Ionice Genitivum in ῥος: a quo itidem formatur Patronymicum: ut, a τῆ Πηλῆος, ὁ Πηληϊδης, et epenthesi vocalis α, Poëtis in Patronymicis familiari, ὁ Πηληϊάδης, τῆ Πηληϊάδε, et Ionice Πεληϊάδεω apud Homerum primo versu Iliados; apud quem etiam α Πηλεὺς, aliud Patronymicum Πηλείων, ωνος, Iliad. α, φ, et χ.

Ἴας, et ἰς, nata a Patronymicis masculinis in ἄδης, et ἰδης, reiecto δης: ut ὁ Ἡλιάδης, ἡ Ἡλιάς, filia Solis: ὁ Νεστορίδης, ἡ Νεστορίς, filia Nestoris.

Ἰνῆ, vel ὦνῆ, reiecta ultima recti Primitivorum: quae si fuerint tertiae Simplicium in ος impurum, habebunt in ἰνῆ: ut ὁ Ἄδρατος, Adrastus; ἡ Ἄδραστίνη, Adrasti filia: praecedente autem ι, in ὦνῆ: ut, ὁ Ἰεάριος, Icarus; ἡ Ἰεαριώνῆ, Icarii filia: ὁ Ἡετίων, Ection; ἡ Ἡετιώνῆ, Ectionis filia.

De-

De Diminutivis.

Diminutiva ducuntur et a propriis, et ab appellativis: varias habent terminationes; usitatiores, quae sequuntur.

	}	ων: μωρίος, stultus; μωρίων, stultulus.
		αξ: Ῥόδιος, Rhodius; Ῥόδιαξ, Rhodiolus.
Masculina in	}	ᾶς: Ζηνόδωρος, Zenodorus; Ζηνᾶς, Zenodorulus.
		σκος: ἄνθρωπος, homo; ἀνθρωπίσκος, homunculus.
	}	λος; ναύτης nauta; ναυτίλος nautulus.
		ῦς: Διονύσιος, Bacchus; Διονῦς, Bacchulus.
Feminina in	}	ων: Ὑψιπύλη, Hypsipyla; Ὑψῶν, Hypsipylula.
		ίς: κρήνη, fons; κρηνίς, ἴδιος, fonticulus.
		νη: πόλις, urbs; πολίχνη, urbecula.
	}	σκη: ἡ παῖς, puella; παιδίσκη, puellula.

Neu- { ^{ιον}: γνάμη, sententia; γνωμίδιον, sen-
 tentiola.
 tra in { ^{αιον}: γυνή, mulier; γύναιον, muliercula.
 { ^{ειον}: ἄγγος, dolium; ἀγγεῖον, doliolum.

De possessivis.

Possessiva etiam ducuntur tum a pro-
 pris, tum ab appellativis.

{ ^{κος}: Πλάτων, Plato; Πλατωνικός,
 Platonicus.
 { ^{εος}: Ἑκτωρ, Hector; Ἑκτόρεος,
 Hectoreus.
 { ^{ινος}: ἄνθρωπος, homo; ἀνθρώπινος,
 humanus.
 Desi- { ^{ιος}: ἕρανός, coelum; ἕράνιος, coelestis.
 nunt { ^{αιος}: Ῥώμη, Roma; Ῥωμαῖος, Ro-
 in { ^{αιος}: Ῥώμη, Roma; Ῥωμαῖος, Ro-
 manus.
 { ^{ειος}: Ἀχιλλεύς, Achilles; Ἀχιλλεῖος,
 Achilleus.
 { ^{οῖος}: πᾶς, omnis; παντοῖος, omnigena.
 { ^{ῶος}: πατήρ, pater; πατρῷος, patrius.

His

His addunt aliqua in ὄδης, et εἰς exeuntia, quae interdum materiam, interdum similitudinem, seu affectionem, interdum copiam significant: ut λίθος, lapis; λιθάδης, lapidosus: χάρις, gratia; χαρίεις, gratiosus: ἄμαθος, arena, ἀμαθῶδης, et ἀμαθόεις, arenosus.

Denominativa hic recenseri solent, quae a nomine derivantur: ut a φίλος, amicus, ὁ φίλων, Philo; ἡ φιλότης, φιλία, φιλοσύνη, amicitia; τὸ φίλιον, amicium: quo quidem nomine appellari possunt reliquae etiam species iam dictae.

Verbalia sunt, quae proficiscuntur a Verbis. De his statim post Verba.

De Heteroclitis.

Heteroclitica sunt, quae a communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclitica genere.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali neutrius: ὁ ἕρετμος, remus;

mus; τὰ ἔρετρα: ὁ ζυγός, iugum; τὰ ζυγά: ὁ τάρταρος, tartarus; τὰ τάρταρα: ὁ χέδρωψ, legumen; τὰ χέδρωπα.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali masculini, et neutrius: ὁ δεσμός, vinculum; οἱ δεσμοί, et τὰ δεσμά: ὁ κύκλος, circulus; οἱ κύκλοι, et τὰ κύκλα: ὁ δίφρος, currus; οἱ δίφροι, et τὰ δίφρα. Sic ὁ λύχνος, lucerna: ὁ μοχλός, vectis: ὁ μηρός, femur: ὁ νῶτος, dorsum: ὁ πυρρός, fax: ὁ σταθμός, statio: ὁ ταρσός, planta pedis: ὁ τράχηλος, collum; ὁ χαλινός, fraenum.

In singulari numero generis sunt femini, in duali vero masculini: ἡ γυνή mulier; τὰ γυναιῖκε: ἡ πόλις, civitas; τὰ πόλιε: ἡ χεῖρ, manus, τὰ χεῖρε: ἡ ὁδός, via; τὰ ὁδῶ; cum compositis. Attice feminina omnia sic inflectuntur: ἡ τέχνη, ars; τὰ τέχνα: ἡ ἡμέρα, dies; τὰ ἡμέρα.

In singulari numero generis sunt femi-
ni-

nini, in plurali feminini, et neutrius, ἡ
κέλευθος, via; αἱ κέλευθοι, et τὰ κέλευθα.

In singulari neutrius, in plurali et mas-
culini, et neutrius, τὸ στάδιον stadium; οἱ
στάδιοι, καὶ τὰ στάδια.

*Variatur genus etiam in eodem numero,
atque adeo in eodem casu: sed vel propter
significationem; ut, ὁ ἵππος, equus; ἡ ἵππος,
equa, et equitatus: ὁ λίθος lapis; ἡ λίθος, la-
pillus, seu lapis pretiosus: vel propter dia-
lectum; ut communiter masculina, ὁ ἄσβηλος,
fuligo, βῶλος, gleba, θόλος, testudo templi;
Attice feminina sunt, ἡ ἄσβηλος, ἡ βῶλος, ἡ
θόλος. Sic ὁ κίον, communiter, sed Ionice,
ἡ κίον, columna.*

Heteroclita Numero.

Duali, et plurali carent nomina pro-
pria; itemque ut plurimum ὁ ἀήρ, aer; ἡ
θάλασσα, mare; ἡ γῆ, terra; τὸ πῦρ ignis; τὸ
ἔλαιον, oleum.

Sing.

Singulari, et Duali carent Festa; ut τὰ Κρόνια, Saturnalia; τὰ Διονύσια, Bacchanalia; τὰ Ὀλύμπια, Olympia: nomina quaedam urbium; ut Ἀθῆναι, Athenae; Θῆβαι, Thebae; Μέγαρα, Megara: ita, ἄλφιστα necessaria ad victum; ἐπιτίμια, praemia; ὀνείρατα, somnia; cum pluribus aliis.

Heteroclita Casibus.

Deficientia casibus.

Nullos casus habent nomina litterarum, ut ἄλφα, βῆτα: omnes numeri a quatuor usque ad centum, ut πέντε, quinque, ἕξ, sex: quae apocopen patiuntur; ut, δῶ pro δῶμα, domus; τρῶφι, pro τρῶφιμον, nutrimentum; aucta poetice per paragogen, ut, τοῖς δακρυόφι, lacrimis; ποντόφιν, e ponto. Similiter βρέτας, statua, δέμας, corpus, σέβας, veneratio, ὄναρ, somnium, ὄφελος, utilitas, σέλας, lumen, νῶκαρ, torpor, δῶς, do-

donum, χρεών, fatum, cum aliis. Item ple-
raque nomina peregrina, ut Δαβὶδ, Da-
vid, Δανιὴλ, Daniel.

Unius tantum casus est ὦ τῶν, ο amice,
et ο amici. Duorum casuum ἄμφω, ambo,
ambae, ἀμφοῖν: οἱ φθόϊες, φθοῖς, placentae,
τοὺς φθόϊας, φθοῖς, placentas: ἅττα προ ἄτινα,
quaedam; Nom. et Acc. plural.

Trium casuum, ἀλλήλων, ἀλλήλων, ἀλλήλων;
ἀλλήλοις, ἀλλήλαις, ἀλλήλοις; ἀλλήλους, ἀλλήλας,
ἀλλήλα, mutuo, ἑνὶ ἑκάστῳ, ἀλλήλοις;
ἀλλήλους, ἀλλήλας, ἀλλήλα, mutuo,
ἑνὶ ἑκάστῳ: τῷ ἄργος, agni,
τὸν ἄργα, οἱ ἄργες. His adde sanctum nomen
Ἰησοῦς Iesus, Ἰησοῦ, Ἰησοῦ, Ἰησοῦ, Ἰησοῦ.
Sic diminutiva circumflexa in ῶς; ut, ὁ Διονῶς, Bac-
chulus, τῷ ῶ, τῶ ῶ, τὸν ῶν. Vocativo ca-
rent Indefinita, et Interrogativa.

Redundantia Casibus.

ὁ Ζεὺς, Iupiter: ὁ Ζῆν, Ζῆν, Δῆν, Δῆν, Ζῆς,
Ζῆς, Δεὺς, Βῆς, Δίς, Gen. τῷ Ζηνός, Διός,
Dat. τῷ Ζηνί, Δίϊ, Acc. τὸν Ζῆνα, Δία, Voc.
Tom. I. F 8

ὦ Ζεῦ. Communis inflexio : ὁ Ζεὺς, Gen. τῷ Διὶ, Dat. τῷ Διὶ, Acc. τὸν Δία, Voc. ὦ Ζεῦ.

Plurima redundant, quia simul redundant vel terminatione ; ut ἡ ἀκτίς, et ἀκτίν, radius ; vel genere, ut, ὁ δεῖπνος, et τὸ δεῖπνον, coena : vel declinatione ; ut, ὁ υἱός, τῷ υἱῷ, et ὁ υἱός, τῷ υἱῷ ; seu ὁ υἱός, τῷ υἱῷ, υἱός, filius.

Sic τὸ κάρα, τῷ κάρατος, et τὸ κάρηνον, τῷ κάρηνης, et κάρ indeclinabile ; et τὸ κράς, τῷ κρατός, et τὸ κράας, τῷ κράατος, caput : ὁ μάκαρ, sive μάκαρς, τῷ μάκαρος, et ὁ μακάριος, τῷ μακαρίης, beatus : ὁ δένδρος, et τὸ δένδρον, arbor : ὁ μάρτυς, et μάρτυρ, τῷ μάρτυρος ; et ὁ μάρτυρος, τῷ μαρτύρης, testis : ὁ ἔλεος, et τὸ ἔλεος, misericordia : ὁ σκότος, et τὸ σκότος, tenebrae.

Eadem ratione : ὁ Δάρης, τῷ Δάρης, Δάρειος, Δάρητος, Dares : τὸ δόρυ, τῷ δόρυος, per metathesin δόρος : et τὸ δόρας, τῷ δόρατος, et τὸ

δόρος, τῷ δόρεος, δόρες, et τὸ δῶρας, ατος,
 hasta: ὁ λάας, lapis, τῷ λάαος, et per cra-
 sin λαός, et ὁ λαός, τῷ λάα, et ὁ λάας, τῷ
 λάα, τῷ λάα, τὸν λάαν (Homerus tamen
Iliad. η. λαάν cum circumflexo, quia ulti-
 mam ibi corripit licentia poëtica) et τὸ λαός,
 τῷ λάεος, et ὁ λάίς, τῷ λάίος, et ὁ λάς, τῷ
 λαός, lapis: ὁ Μίνως, τῷ Μίνωος, et Μίνω, Mi-
 nos: ὁ γέλως, τῷ γέλωτος, et γέλω, risus. Hu-
 iusmodi sunt, ὁ θαλῆς, ῥ, vel θάλης, ατος, Tha-
 les: ὁ λάχης, χς, vel λάχης, ατος, Laches:
 ὁ Μωσῆς, τῷ Μωσῆ, vel ὁ Μωϋσῆς, τῷ Μωϋσῆ,
 vel ὁ Μωσέως, τῷ Μωσείως, vel ὁ Μωϋσεύς, τῷ
 Μωϋσείως, Moyses: ὁ Οἰδίπυς, τῷ Οἰδίποδος, vel
 ὁ Οἰδιπόδης, τῷ Οἰδιπόδης, OEdipus.

Heteroclita Declinatione.

Quaedam Neutra in αρ Genitivum ha-
 bent in ατος, ab inusitatis nominibus in
 ας: ut, τὸ ἥπαρ, τῷ ἥπατος, hepar, ab ἥπαας:

sic ἡμαρ, dies; εἶδαρ, esca; φρέαρ, puteus; στέαρ, adeps; δέλεαρ, illecebra; ὕειαρ, utilitas; οὔδαρ, mamma; κτέαρ, possessio. His addi possunt, τὸ ὕδαρ, τῷ ὕδατος, aqua; τὸ οὔς, τῷ ὠτός, auris; τὸ σκῶρ, τῷ σκωτός, oletum; τὸ ὄναρ, τῷ ὄνείρατος, somnium; et alia.

Quandoque nomina eiusdem rei sumunt casus a diversis: ut, ἡ γύναιξ, inusitatum, pro quo ἡ γυνή, mulier, τῆς γυναικός, τῇ γυναικί, τὴν γυναῖκα, ὧ γύναι, sine ξ: interdum ὧ ἄνα, ab ἄναξ, rex: tria, ἄναξ, νῦξ, γάλαξ, Genitivum faciunt in κτος, pleonasmō litterae τ; unde ἄνακτος, νυκτός, γάλακτος, pro ἄνακος, νυκός, γάλακος, a nominativis, ὁ ἄναξ, rex, ἡ νῦξ, ποχ, τὸ γάλαξ, pro quo γάλα, lac.

Heteroclita Syncope.

Quinque nomina in ηρ patiuntur synopen: ἀνὴρ, vir; τῷ ἀνέρος, et ἀνδρός; ita deinceps,

ceps, post syncopen, interposito δ ; ὦ ἄνερ.
 Quatuor non habent syncopen, nisi in
 Genitivo, et Dativo sing. τέρος, τρός; τέρι,
 τρι: ὁ πατήρ, pater; ἡ γαστήρ, venter; ἡ μήτηρ,
 mater; ἡ θυγάτηρ, filia. Haec omnia for-
 mant Dativum pluralem in άσι: quidam
 tamen volunt γαστήρσι, non γαστράσι.

Patiuntur syncopen ὁ, καὶ ἡ κύων, *canis*,
 κυνός, κυνί, κύνα, *pro* κύονος, κύονι, κύονα: *sic*
 ὁ καὶ ἡ ἀρῆν, *agnus*, ἀρνός, ἀρνί, ἀρνα, *pro*
 ἀρένος, *cet.*

Heteroclita Contractione.

Multa nomina contractionem patiun-
 tur, nec tamen ad ullam declinationem
 Contractorum commode referri possunt.
 Ea autem vel sunt ὀλοπαθηῖ, idest quae con-
 trahuntur in omnibus casibus; vel ὀλιγοπαθηῖ,
 quae in paucioribus.

Ἰολοπαθῆ

Nomina in oos

3. *Simpli-* Sing. Nom. ὁ νόος, νῆς, mens,
cium. Gen. τῆ νόος, νῆ, Dat. τῷ νόω, νῶ,
 Acc. τὸν νόον, νῶν, Voc. ὦ νόε, νῆ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ νόω, νῶ, ac-
 centu acuto, Gen. Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.

Plural. Nom. οἱ νόοι, νοῖ, Gen. τῶν νόων, νῶν,
 Dat. τοῖς νόοις, νοῖς, Acc. τοὺς νόους, νῆς,
 Voc. ὦ νόοι, νοῖ.

*Sic ὁ ρόος, ῥῆς, fluxus: ὁ πλόος, πλῆς, navigatio: et adiectiva ἀπλόος, ἀπλῆς, sim-
 plex: διπλόος, διπλῆς, duplex: τριπλόος, τριπλῆς,
 triplex: quorum feminina, et neutra ubique
 contrahuntur.*

2. *Simpli-* Sing. Nom. ἡ ἀπλόη, ἀπλῆ, Gen.
cium. τῆς ἀπλόης, ἀπλῆς, Dat. τῇ ἀπλόῃ,
 ἀπλῆ, Acc. τὴν ἀπλόην, ἀπλῆν, Voc. ὦ ἀπλόη,
 ἀπλῆ.

Dual.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ ἀπλόα, ἀπλά,
Gen. Dat. ταῖν ἀπλόαιν, ἀπλαῖν.

Plur. Nom. αἱ ἀπλόαι, ἀπλαῖ, Gen. τῶν
ἀπλόων, ἀπλῶν, Dat. ταῖς ἀπλόαις, ἀπλαῖς,
Acc. τὰς ἀπλόας, ἀπλάς, Voc. ᾧ ἀπλόαι, ἀπλαῖ.

3. *Simpli.* Sing. Nom. τὸ ἀπλόον, ἀπλῶν,
cium. Gen. τῷ ἀπλόω, ἀπλῶ, Dat. τῷ
ἀπλόω, ἀπλῶ, Acc. τὸ ἀπλόον, ἀπλῶν, Voc.
ᾧ ἀπλόον, ἀπλοῦν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ ἀπλόω, ἀπλώ,
Gen. Dat. τοῖν ἀπλόοιν, ἀπλοῖν.

Plur. Nom. τὰ ἀπλόα, ἀπλά, Gen. τῶν
ἀπλόων, ἀπλῶν, Dat. τοῖς ἀπλόοις, ἀπλοῖς,
Acc. τὰ ἀπλόα, ἀπλά, Voc. ᾧ ἀπλόα, ἀπλά.

Nomina in eos.

Sing. Nom. ὁ χρύσειος, χρυσοῦς, aureus;
pro χρύσεος: irregulariter enim accentus lo-
cum suum non servat; Gen. τοῦ χρυσεῖος,
χρυσοῦ, Dat. τῷ χρυσεῖω, χρυσῶ, Acc. τὸν χρύ-
σειον, χρυσοῦν, Voc. ᾧ χρύσειε, χρυσοῦ, cet.

Sing.

Sing. Nom. ἡ χρυσέη, χρυσῆ, aurea, Gen. τῆς χρυσεῆς, χρυσῆς, Dat. τῇ χρυσεῇ, χρυσῇ, Acc. τὴν χρυσεὴν, χρυσῆν, Voc. ὦ χρυσέη, χρυσῆ, cet.

Sing. Nom. τὸ χρύσειον, χρυσοῦν, aureum, Gen. τοῦ χρυσεῖ, χρυσοῦ, Dat. τῷ χρυσεῖ, χρυσῶ, Acc. τὸ χρύσειον, χρυσοῦν, Voc. ὦ χρύσειον, χρυσοῦν, cet.

Similiter ὁ ἀργύρεος, ἀργυροῦς, ἡ ἀργυρέα, ἀργυρῆ, τὸ ἀργύρειον, ἀργυροῦν, *argenteus*: ὁ χάλκεος, χαλκοῦς, ἡ χαλκή, χαλκῆ, τὸ χάλκειον, χαλκοῦν, *aereus*: τὸ ὀστέον, ὀστοῦν, τοῦ ὀστέου, ὀστοῦ, *os ossis*.

Terminationes plures habet quinta Declinatio per crasin factas.

οἰεῖς (ὁ σιμόεις, σιμοῦς, *Simois*, τοῦ σιμόεντος, σιμοῦς (μούντος: ὁ πλακόεις, πλακοῦς, *placenta*, (τῶν πλακόεντος, πλακούντος.

ἡεῖς (ὁ τιμήεις, τιμῆς, *honoratus*, τοῦ τιμήεντος, ἡς (τιμῆντος.

ἄεῖς (ὁ ἀλλάεις, ἀλλᾶς, *botellus*, τοῦ ἀλλάεντος, ἄς (ἀλλᾶντος.

αἰς (ὁ, ἡ ἢ παῖς , παιῖς , puer, vel puella; τοῦ,

αἰς (ἡ τῆς παίδος , παιδός.

αἰς (ἡ δαῖς , δᾶς , fax ; τῆς δαίδος , δαιδός.

ᾶς (

ἑαρ (τὸ κέαρ , κῆρ , cor; τῆς κέαρως , κῆρος : τὸ φῆαρ ,

ῆρ (φῆρ , adeps , τοῦ φῆαρως , φῆρος.

ᾶων (ὁ κενεῶν , κενῶν , venter , τοῦ κενεῶνος , κεν-

ᾶν (κῶνος .

άας (τὸ κράας , κρᾶς , caput , τοῦ κράατος , κρατός.

ᾶς (

Ad Heteroclitia ὁλοπαθῆ revocantur aliqua nomina etiam primae Declinationis : ut , Ἑρμέας , ῆς , τοῦ Ἑρμέος , οὔ , Mercurius : ὁ Ἀπελλεύς , ῆς , τοῦ Ἀπελλέως , οὔ , Apelles : aliqua etiam secundae ; ut ἡ μνάα , ᾶ , τῆς μνάας , ᾶς , mina : ἡ γαλέη , ῆς , τῆς γαλέης , ῆς , mustela . Itaque omnes Declinationes simplicium , praeter quartam , admittunt contractionem in casibus omnibus.

Ὀλιγοπαθῆ.

Substantiva in *us uos*, et *us us*, contrahuntur in Nominativo, Accusativo, et Vocativo plurali: ut, ὁ βότρυσ, τῷ βότρυνος, racemus, οἱ βότρυνες, βότρυνος, τοὺς βότρυνας, βότρυνος, ᾧ βότρυνες, βότρυνος: ὁ ἰχθύς, τοῦ ἰχθύος, piscis, οἱ ἰχθύες, ἰχθύς, τοὺς ἰχθύας, ἰχθύς, ᾧ ἰχθύες, ἰχθύς.

Adiectiva in *us eos* crasin patiuntur in Dativo singulari, Nominativo, Accusativo, et Vocativo plurali, more primae Declinationis Contractorum: ut, ὁ ἡδύς; τοῦ ἡδέος, suavis, τῷ ἡδέϊ, ἡδέϊ; οἱ, καὶ αἱ ἡδέες, ἡδέϊς, τοὺς, καὶ τὰς ἡδέας, ἡδέϊς, ᾧ ἡδέες, ἡδέϊς.

Imparisyllaba in *us* similiter contrahuntur in tribus illis casibus pluralibus: ut, ὁ βῆς, τῷ βοῦς, bos, οἱ βόες, βῆς, τοὺς βόας, βῆς, Dorice βῶς, ᾧ βόες, βῆς.

Item ναῦς, navis, αἱ, καὶ τὰς, καὶ ᾧ ναῦς. Sic γράϋς, anus, vetula.

Comparativa in *ων* contrahuntur in Accusativo singulari communis generis, elisa littera *ν*, ac deinde facta crasi ex *ο*, et sequenti vocali: ut *ὁ, καὶ ἡ μείζων*, maior: *τὸν μείζονα, μείζοα, μείζω*: tum in tribus casibus pluralibus, Nom. Acc. Voc. omnis generis: *οἱ, καὶ αἱ μείζονες, μείζοες, μείζους, καὶ τὰ μείζονα, μείζοα, μείζω*; *τούς, καὶ τὰς μείζονας, μείζοας, μείζους, καὶ τὰ μείζονα, μείζοα, μείζω*; *ὦ μείζονες, μείζοες, μείζους, καὶ ὦ μείζονα, μείζοα, μείζω*.

Casibus aliquibus contrahuntur etiam haec: *ἡ ἔρις, ἰς, αἱ ἔριδες, τὰς ἔριδας, ἔρεις*: *ἡ κάλπις, ἴρις, αἱ κάλπιδες, τὰς κάλπιδας, κάλπεις*: *ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ἀνις, οἱ, καὶ αἱ ὄρνιθες, τούς, καὶ τὰς ὄρνιθας, ὄρνεις*: *ἡ κλειῖς, κλειῖς, τῆς κλειῖδος, τῆ κλειῖδι, τὴν κλειῖδα, καὶ κλειῖν*; *et in plurali*: *αἱ κλειῖδες, τὰς κλειῖδας, κλειῖς*: *τὸ ἄστυ, urbs, τῷ ἄστεος, τῷ ἄστει, ἄστει*: *τὸ πῶν, grex, τῷ πάεος, τῷ πάει, πάει*: *ὁ σάος, salvus, ὡς Attice,*

tice, τὸν σάον, σῶν, τοὺς σάους, σῶς, τὰ σάα, σᾶ.

Contractio quaedam Heteroclita

In Prima Contractorum.

Nomina propria in *ης*, composita ἀκλέος, contrahuntur in Nominativo singulari, et dupliciter in reliquis casibus: ut vides in hoc exemplo:

Sing. Nom. ἡ Ἡρακλέης, Ἡρακλῆς, Hercules, Gen. τῆς Ἡρακλέως Ἡρακλέως, Ἡρακλέος Ἡρακλῆς, Dat. τῷ Ἡρακλέϊ Ἡρακλέϊ, Ἡρακλεῖ Ἡρακλεῖ, Acc. τὸν Ἡρακλέα Ἡρακλέη, Ἡρακλέα Ἡρακλῆ, et Ἡρακλέην Ἡρακλῆν Att. Voc. ὦ Ἡράκλεες, Ἡράκλεις, Ἡρακλες, et Ἡρακλῆς Att.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὸ Ἡρακλέεε Ἡρακλέη, Ἡρακλέε Ἡρακλῆ, Gen. Dat. τοῖν Ἡρακλεέοιν Ἡρακλεόιν, Ἡρακλοῖν.

Plur. Nom. Ἡρακλέεες Ἡρακλέεις, Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς, Gen. τῶν Ἡρακλεέων Ἡρακλεών, Ἡρακλῶν, Dat. τοῖς Ἡρακλέεσι Ἡρακλέσι, Acc.

τοὺς Ἡρακλέας Ἡρακλείς, Ἡρακλέας Ἡρακλεῖς,
 Voc. ὦ Ἡρακλέες Ἡρακλείς, Ἡρακλέες
 Ἡρακλεῖς.

Eodem modo declinantur Θεμιστοκλής,
Themistocles; Σοφοκλής, *Sophocles*; Περικλής,
Pericles; Ἴφικλής, *Iphicles*: et alia plurima.

DE PRONOMINE.

Pronomen vel est Primitivum, vel Possesivum, vel Demonstrativum, vel Relativum, vel Infinitum.

Primitivum.

Primae Personae.

Sing. Nom. ἐγὼ ego, Gen. ἐμῶ, Dat. ἐμοί,
 Acc. ἐμέ; et per aphaeresin, μῶ, μοί, μέ.

Dual. Nom. Acc. νῶϊ, νῶ, et νῶ, Gen.
 Dat. νῶϊν, νῶν.

Plur. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν,
 Acc. ἡμᾶς.

Secundae Personae.

Sing. Nom. σὺ , tu , Gen. σοῦ , Dat. σοί ,
Acc. σε .

Dual. Nom. Acc. σφῶϊ , σφῶ , Gen. Dat.
σφῶϊν , σφῶν .

Plur. Nom. ὑμεῖς , Gen. ὑμῶν , Dat. ὑμῖν ,
Acc. ὑμᾶς .

Tertiae Personae.

Sing. Nom. caret , Gen. ἑ , sui , Dat.
οἱ , Acc. ἐ .

Dual. Nom. Acc. σφῶῆ , σφῆ , Gen. Dat.
σφῶϊν , σφῖν .

Plur. Nom. σφεῖς , Gen. σφῶν , Dat. σφίσι ,
Acc. σφεᾶς .

*Omnes casus huius pronominis adhiberi
solent a Graecis loco casuum pronominis
αὐτὸς , ipse .*

Possessivum est octuplex.

ἐμὸς , ἐμή , ἐμὸν , meus , mea , meum .

σοὺς , σὴ , σὸν , tuus , tua , tuum .

ὁς , ἡ , ὄν , suus , sua , suum ,
 νωΐτερος , νωΐτέρα , νωΐτερον , noster , a , um
 duorum.

σφωΐτερος , σφωΐτέρα , σφωΐτερον , vester , a , um
 duorum.

Non est duale possessivum Tertii Primitivi.

ἡμέτερος , ἡμετέρα , ἡμέτερον , noster , a , um.

ὕμέτερος , ὑμετέρα , ὑμέτερον , vester , a , um.

σφέτερος , σφετέρα , σφέτερον , suus , a , um.

*Horum masculina , et neutra sunt ter-
 tiae Simplicium ; feminina autem secundae.*

*Derivantur Possessiva ἑμὸς , σοῦς , ὅς a
 tribus Genitivis Primitivorum ἑμῶν , σοῶν , ὅων :*
 νωΐτερος , et σφωΐτερος a Genitivis dualibus πο-
 τικῶν , σφωΐων : reliqua tria ἡμέτερος , ὑμέ-
 τερος , σφέτερος , a Genitivis pluralibus , ἡμῶν ,
 ὑμῶν , σφῶν.

Demonstrativum est duplex.

Sing. Nom. ὁστος , αὐτή , τῶστο , hic , haec ,
 hoc , Gen. τῶστις , ταύτης , τῶστις , Dat. τῶστω ,
 ταύ-

ταύτη, τέτω, Acc. τῆτον, ταύτην, τῆτο, Voc. ὦ ἕτος, ὦ αὐτη, ὦ τῆτο, heus tu.

Dual. Nom. Acc. τέτω, ταῦτα, τέτω, Gen. Dat. τέτοιν, ταῦταιν, τέτοιν, Voc. ὦ τέτω, ὦ ταῦτα, ὦ τέτω, heus vos duo.

Plur. Nom. ἕτοι, αὐται, ταῦτα, Gen. τέτων, Dat. τέτοις, ταῦταις, τέτοις, Acc. τέτῃς, ταῦτας, ταῦτα, Voc. ὦ ἕτοι, ὦ αὐται, ὦ ταῦτα, heus vos.

Sing. Nom. ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, ille, illa, illud, Gen. ἐκεῖνος, ἐκείνης, ἐκεῖνος, Dat. ἐκεῖνω, ἐκείνῃ, ἐκεῖνω, Acc. ἐκεῖνον, ἐκείνην, ἐκεῖνο.

Dual. Nom. Acc. ἐκεῖνω, ἐκείνῃ, ἐκεῖνω, Gen. Dat. ἐκεῖνοιν, ἐκείναιν, ἐκεῖνοιν.

Plur. Nom. ἐκεῖνοι, ἐκείναι, ἐκεῖνα, Gen. ἐκεῖνων, Dat. ἐκεῖνοισ, ἐκείναις, ἐκεῖνοισ, Acc. ἐκεῖνους, ἐκείνας, ἐκεῖνα.

Attici emphaseos causa, ut res quasi praesens indicetur, addunt Demonstrativis iota acutum, ut ἕτοςι, τέτωι, τέτωι, τέτοη:

ἐκεινοῖσι, ἐκεινῶσι, cet. In neutro autem singulari ταῦτα, et saepius ταῦτι: in plurali vero pro ταῦτα dicunt ταυτί.

Relativum est unum.

Sing. Nom. αὐτός, αὐτή, αὐτό, ipse, a, um, Gen. αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτοῦ, Dat. αὐτῶ, αὐτῇ, αὐτῷ, Acc. αὐτόν, αὐτήν, αὐτό, cet.

Composita tria sunt carentia Nominativo: ἐμαυτοῦ, meiipsius, σεαυτοῦ, tuiipsius, ἐαυτοῦ, suiipsius.

Sing. Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ, Dat. ἐμαυτῶ, ἐμαυτῇ, ἐμαυτῷ, Acc. ἐμαυτόν, ἐμαυτήν, ἐμαυτό.

Sing. Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ, Dat. σεαυτῶ, σεαυτῇ, σεαυτῷ, Acc. σεαυτόν, σεαυτήν, σεαυτό: et per crasin, σαυτοῦ, σαυτῶ, σαυτόν, cet.

Sing. Gen. ἐαυτοῦ, ἐαυτῆς, ἐαυτοῦ, Dat. ἐαυτῶ, ἐαυτῇ, ἐαυτῷ, Acc. ἐαυτόν, ἐαυτήν, ἐαυτό.

Hoc habet pluralem numerum, quo carent duo praecedentia, declinaturque pluraliter

et coniunctim, et divisim: ἐαυτῶν, et σφῶν αὐτῶν; ἐαυτοῖς, et σφίσι αὐτοῖς; ἐαυτοὺς, et σφᾶς αὐτός.

Imo plurale ipsius in omnes quoque personas quadrat: ἐαυτῶν, nostrum, vestrum, suiipsorum: ἐαυτοὺς, nos, vos, seipsos. Sic et interdum singulariter ἐαυτῷ, tuiipsius, ἐαυτὸν, teipsum. Quum reperiuntur aspirata αὐτῷ, αὐτῶ, αὐτὸν, et similia, crasis est pro ἐαυτῷ, ἐαυτῶ, ἐαυτὸν.

Indefinitum.

ὁ, ἡ, τὸ δεῖνα, quidam, quaedam quoddam: quo utuntur Graeci, quum certum hominem significare volunt, neque tamen nominant: Itali, un certo tale. Declinatur autem sic.

ὁ τῷ τῶ τὸν

ἡ δεῖνα τῆς δεῖνος τῆ δεῖνι τὴν δεῖνα.

τὸ τῷ τῶ τὸ

Declinatur etiam ὁ δεῖνα, τῷ δεῖνατος,

τῷ δείνατι. Et ὁ δείνα, τῆ δείνα: et ὁ δείς,
τῆ δείνος, τῷ δείνι, τὸν δείνα, apud Poetas.

DE VERBO.

Affectiones propriae Verbi.

Coniugationes tredecim	{ sex Barytonorum in ω, tres Circumflexorum in ῶ. quatuor Verborum in μι.
Voces, sive Formae inflectendi.	
	{ Activa in ω, ῶ, μι. { Passiva } { Media } in μιαι
Modi quinque	{ Indicativus. Imperativus. Optativus. Subiunctivus. Infinitivus.
Tempora	{ Praesens. Praeteritum imperfectum. Praeteritum perfectum. Praeteritum plusq. perfectum.

novem	Aoristus primus Aoristus secundus Futurum primum. Futurum secundum. Paulo post futurum, in Passivo.	{ indefinita } Praeterita.
Numeri tres	Singularis. Dualis. Pluralis.	
Personae tres	Prima. Secunda. Tertia.	
	<i>Affectiones aliae.</i>	
<i>Qualitas, qua</i>	(Personale, ut γράφω, scribo.	
<i>Verbum est</i>	(Impersonale; ut δεῖ, oportet.	
	(Activum; ut πέμπω, mitto.	
	Passivum; ut πέμπομαι, mittor.	
	Neutrum; ut ὑγιαίνω, valeo.	
	Commune, sive Medium; ut	
<i>Genera</i>	βιάζομαι, cogo, et cogor.	
		quin-

quinque		Deponens , sive Submedium;
		(ut μάχομαι , pugno.
		(Primitiva ; ut γαμέω , uxorem
Species		duco.
duae		Derivativa ; ut γαμησέω , nuptias cupio.
		(Simplex ; ut ἄγω , duco.
Figurae		Composita ; ut περιάγω , circum-
tres		duco.
		Decomposita ; ut συμπεριάγω ,
		(una circumduco.

De Coniugationibus Barytonorum.

Vocantur Barytona , quia habent Gravem Tonum in ultima , qui non appingitur , sed intelligitur , et Acutum in penultima ; ut τίπτω , verbero.

Barytonorum Coniugationes dignoscuntur per litteras Characteristicas , quae Figurativae , sive Indices nominantur. Est autem littera Characteristica , quae pro-

xime praecedit terminationem ω , α , aut $\omicron\mu\alpha\iota$.

Characteristica praecipue consideratur in Praesenti, Futuro primo, Praeterito perfecto Vocis Activae; a quibus pendent caetera Tempora.

Characteristicae Coniugationis.

Primae.

Praesentis. Futuri. Praeteriti.

π) (ψ) (ϕ)

β)

ϕ)

$\omega\tau$)

Secundae.

κ) (ξ) (χ)

γ)

χ)

$\kappa\tau$)

Tertiae.

τ) (σ) (α)

δ)

δ)

θ)

Quartae.

ξ)

(ξ)

(χ

σσ)

vel

ξ)

(σ)

(κ .

σσ)

Quintae.

λ)

(λ)

(κ .

μ)

(μ)

ν)

(ν)

ρ)

(ρ)

μν)

Sextae.

ω purum)

(σ)

(κ .

In terminationibus $\omega\tau\omega$, $\kappa\tau\omega$, $\mu\nu\omega$,
prior consonans censetur Characteristica,
nempe ω , κ , μ .

Ta-

Tabula Latior Primae.

Sunt Verba in ω , $\beta\omega$, $\phi\omega$, $\omega\tau\omega$: quorum
Futurum in $\psi\omega$; Praeteritum in $\phi\alpha$.

	Praesens	Futur.	Praeter.
ω	(τέρωω	$\psi\omega$ (τέρψω	$\phi\alpha$ (τέτερωα, delector;
β	(λείβω	(λείψω	(λέλειφα, libo.
ϕ	(γράφω	(γράψω	(γέγραφα, seribo.
$\omega\tau$	(τύπτω	(τύψω	(τέτυφα, verbero.

Secundae.

In $\kappa\omega$, $\gamma\omega$, $\chi\omega$, $\kappa\tau\omega$. Futur. in $\xi\omega$; Praeter.
in $\chi\alpha$.

κ	(πλέκω	$\xi\omega$ (πλέξω	$\chi\alpha$ (πέπλεχα, plico;
γ	(λέγω	(λέξω	(λέλεχα, dico.
χ	(βρέχω	(βρέξω	(βέβρεχα, rigo.
$\kappa\tau$	(τίκτω	(τέξω	(τέτεχα, pario.

Tertiae.

In $\tau\omega$, $\delta\omega$, $\theta\omega$. Futur. in $\sigma\omega$; Praeter. in $\kappa\alpha$.

τ	(άνύτω	$\sigma\omega$ (άνύσω	$\kappa\alpha$ (ήνυκα, perficio.
δ	(άδω	(άσω	(ήκα, cano
θ	(πλήθω	(πλήσω	(πέπληκα, impleo.

Quar-

Quartae.

In ζω, σσω, vel Attice τῶ: Fut. in ξω;
Praet. in χα, ut in Secunda Coniugatio-
ne: aut σω, et κα, ut in Tertia.

ζ (παίζω) ξω (παίξω) (πέπαιχα, ludo.
σσ (ὀρύσσω) ξω (ὀρύξω) χα (ὄρυχα, fodio.

vel

ζ (φράζω) σω (φράσω) (πέφρακα, dico.
σσ (πλάσω) σω (πλάσω) χα (πέπλακα, fingo.

Verba in ζω fere sequuntur Tertiam,
non pauca Secundam, illa praesertim,
quae lamentationem, aut motum animi
significant: ut, οἰμῶζω, ploro; στενάζω, inge-
misco; κράζω, clamo: Fut. ξω; Praeter. χα.
Quaedam etiam sequuntur et Secundam,
et Tertiam; ut, παίζω, ludo; ἀρπάζω, ra-
pio; σαλπίζω, buccina cano: Futur. ξω, et
σω; Praeter. χα, et κα.

Verba in σσω sequuntur Secundam; ali-
qua Tertiam: ut, πρᾶσσω, vendo; πτίσσω,
pin-

pinso; πάσσω, spargo: Futur. σω; Praet. κα.
 Nonnulla utramque: ut, ἐρέσσω, remigo:
 ἀφίσσω, haurio: Futur. σω, et ξω; Praet.
 κα, et χα.

*Sunt etiam, quorum unum est Fut. in
 ξω, et Praet. in χα; at duplex Praesens.
 Huiusmodi sunt, σφάζω, vel σφάσσω, iugulo:
 φοινίζω, et φοινίσσω, rubefacio; μάζω, et μάσ-
 σω, pinso. Sed φρίσσω, sive φρίττω, horreo;
 Fut. ξω. Praet. κα.*

Quintae.

In λω, μω, νω, ρω, μνω: Futur. λῶ, μῶ,
 νῶ, ρῶ, circumflexum: Praeter. κα.

λ	ψάλλω		ψαλῶ		ἔψαλκα, digitis pulso.
μ	νέμω		νεμῶ		νενέμηκα, tribuo.
ν	φαίνω	ῶ	φανῶ	κα	πέφαγκα, ostendo.
ρ	σπείρω		σπερῶ		ἔσπαρκα, sero.
μν	τέμνω		τεμῶ		τετέμηκα, scindo.

Liquidae λ, μ, ν, ρ, dicuntur immu-
 tabiles, quod in Futuro non mutantur,
 sed-

sed permaneant, ut in praesenti; tantum abiecta altera, si sint duae, ut ψάλλω, ψαλλῶ, quod penultima huius Futuri sit brevis; ut infra dicetur.

Sextae.

In ω purum, hoc est, praecedente vocali, aut diphthongo: Futur. σω; Praet. κα. Nam quae in Futuro habent simplex σ, habent κ in Praeterito.

α	γελάω	γελάσω	γεγέλακα, rideo.
ε	τελέω	τελέσω	τετέλεκα, finio.
ι	τίω	τίσω	τέτικα, honoro.
ο	ὀμόω	ὀμόσω	ὠμόκα, iuro.
υ	δύω	δύσω	δέδυκα, ingredior.
ω	ῥάω	ῥάσω	ῥῥάκα, roboro.
αι	παίω	παίσω	πέπακα, ferio.
αυ	ψαύω	ψαύσω	ἔψαυκα, tango.
ει	σειώ	σειώσω	σέσεικα, quatio.
ευ	ἵππεύω	ἵππεύσω	ἵππευκα, equito.
οι	οἶω	οἶσω	ᾠκα, fero.

ου	κρῶω		κρῶω		κέρωκα , pulso.
υι	ὀπιῶω		ὀπιῶω		ὀπίωκα , uxorem habeo.

Pauca ante Inflexionem Verbi notanda.

Prima dualis deest, quum prima pluralis exit in *μεν*. Secunda, et tertia dualis sunt similes, quum tertia pluralis exit in *σι*, quod fit in Activis; aut in *ται*, quod fit in Passivis.

Modus Imperativus, et Subiunctivus carent Futuris: sed pro his usurpantur Aoristi.

Praesens, et Imperfectum; Praet. perf. et plusq. perf. in Modo Indicativo inflectuntur divisim: in aliis vero Modis coniunctim.

Verbum Barytonum vocis Activae
ex prima Coniugatione in-
flexum secundum cognata
Tempora.

Modus Indicativus, a quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus Praesens.

- S. (τύπτω, τύπτεῖς, τύπτει. *Verbero.*
 D. (τύπτετον, τύπτετον.
 P. (τύπτομεν, τύπτετε, τύπτεσι.

Vnde Imperfectum.

- S. (ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε. *Verberabam.*
 D. (ἐτύπτετον, ἐτύπτετην.
 P. (ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.

Aoristus secundus.

- S. (ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε. *Verberavi.*
 D. (ἐτύπετον, ἐτυπέτην.
 P. (ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Vnde Futurum secundum.

- S. (τυπῶ, τυπέῖς, τυπέῃ. *Verberabo.*
 D. (τυπέῃτον, τυπέῃτον.
 P. (τυπῶμεν, τυπέῃτε, τυπέῃσι.

Futurum primum.

- S. (τύψω, τύψεις, τύψει. *Verberabo.*
 D.

D. (τύφeton , τύφeton.

P. (τύφομεν , τύφετε , τύφῃσι.

Vnde Aoristus primus.

S. (ἔτυφα , ἔτυφας , ἔτυφε. *Verberavi.*

D. (ἐτύφατον , ἐτυφάτην.

P. (ἐτύφαμεν , ἐτύφατε , ἔτυφαν.

Perfectum.

S. (τέτυφα , τέτυφας , τέτυφε. *Verberavi.*

D. (τετύφατον , τετύφατον.

P. (τετύφαμεν , τετύφατε , τετύφῃσι.

Vnde plusquam perfectum.

S. (ἔτετύφειν , ἔτετύφεις , ἔτετύφει. *Verberaveram.*

D. (ἔτετύφειτον , ἔτετυφείτην.

P. (ἔτετύφειμεν , ἔτετύφειτε , ἔτετύφεισαν.

Modus Imperativus.

Praesens , et Imperfectum.

S. (τύπττε , τυπτέτω. *Verbera.*

D. (τύπττετον , τυπτέτων.

P. (τύπττετε , τυπτέτωσαν.

Aoristus secundus.

S. (τύπει , τυπέτω . Verberato tu.

D. (τύπετον , τυπέτων .

P. (τύπετε , τυπέτωσαν .

Aoristus primus.

S. (τύψον , τυψάτω . Verberato tu.

D. (τύψατον , τυψάτων .

P. (τύψατε , τυψάτωσαν .

Perfectum , et plusquam perfectum.

S. (τέτυφε , τετυφέτω , Verberaveris.

D. (τετύφετον , τετυφέτων .

P. (τετύφετε , τετυφέτωσαν .

Modus Optativus.

Praesens , et Imperfectum.

είθε , utinam .

S. (τύπτοιμι , τύπτοις , τύπτοι . Verberarem.

D. (τύπτοιτον , τυπτοίτην .

P. (τύπτοιμεν , τύπτοιτε , τύπτοιεν .

Aoristus secundus.

S. (τύποιμι , τύποις , τύποι. *Verberaverim.*

D. (τύποιτον , τυποίτην.

P. (τύποιμεν , τύποιτε , τύποιεν.

Futurum secundum.

S. (τυποῑμι , τυποῑς , τυποῑ. *Verberem.*

D. τυποῑτον , τυποῑτην.

P. (τυποῑμεν , τυποῑτε , τυποῑεν.

Futurum primum.

S. (τύφοιμι , τύφοις , τύφοι. *Verberem.*

D. (τύφοιτον , τυφοίτην.

P. (τύφοιμεν , τύφοιτε , τύφοιεν.

Aoristus primus.

S. (τύφαιμι , τύφαις , τύφαι. *Verberaverim.*

D. (τύφαιτον , τυφάιτην.

P. (τύφαιμεν , τύφαιτε , τύφαιεν.

Aoristus Aëolicus , Atticis usitatissimus.

S. (τύφεια , τύφειας , τύφειε. *Verberaverim.*

D. (τυφείατον , τυφείατην.

P. (τυφείαμεν , τυφείατε , τύφειαν.

Perfectum, et plusquam perfectum.

S. (τεύφοιμι , τεύφοις , τεύφοι. *Verberavissem.*

D. (τεύφοιτον , τετυφοίτην.

P. (τεύφοιμεν , τεύφοιτε , τεύφοιεν.

Modus Subiunctivus.

Praesens, et Imperfectum.

ἐάν , quum.

S. (τύπτω , τύπτῃς , τύπτῃ. *Si verberem, vel verberarem.*

D. (τύπτῃτον , τύπτῃτην.

P. (τύπτωμεν , τύπτῃτε , τύπτῃσι.

Aoristus secundus ἐάν.

S. (τύπω , τύπῃς , τύπῃ. *Si verberavero.*

D. (τύπῃτον , τύπῃτην.

P. (τύπωμεν , τύπῃτε , τύπῃσι.

Aoristus primus ἐάν.

S. (τύψω , τύψῃς , τύψῃ. *Si verberavero.*

D. (τύψῃτον , τύψῃτην.

P. (τύψωμεν , τύψῃτε , τύψῃσι.

Perfectum, et plusquam perfectum ἔαν.

S. (τετύφω, τετύφης, τετύφη. *Si verberaverim.*

D. (τετύφητον, τετύφητον.

P. (τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitivus.

(Praes. et Imperf. τύπτειν.

(Aoristus 2. τυπέειν.

(Futurum 2. τυπέειν.

(Futurum 1. τύψειν.

(Aoristus 1. τύψαι.

(Perf. et plusq. τετυφέναι.

Participium.

Praesens, et Imperfectum.

M. (ὁ τύπτων, τῷ τύπτοντος. *Verberans.*

F. (ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτόσης.

N. (τὸ τύπτον, τῷ τύπτοντος.

Aoristus secundus.

M. (ὁ τυπέων, τῷ τυπέοντος. *Qui verberavit.*

F. (ἡ τυπέουσα, τῆς τυπέουσης.

N. (τὸ τυπέον, τῷ τυπέοντος.

Futurum secundum.

M. (ὁ τυπῶν , τῷ τυπῶντος. *Verberaturus.*

F. (ἡ τυπῶσα , τῆς τυπῶσης.

N. (τὸ τυποῦν , τῷ τυπῶντος.

Futurum primum.

M. (ὁ τύφων , τῷ τύφοντος. *Verberaturus,*

F. (ἡ τύφασα , τῆς τύφασης.

N. (τὸ τύφον , τῷ τύφοντος.

Aoristus primus.

M. (ὁ τύφας , τῷ τύφαντος. *Qui verberavit.*

F. (ἡ τύφασα , τῆς τυφάσης.

N. (τὸ τύφαιν , τῷ τύφαντος.

Perfectum , et plusquam , cet.

M. (ὁ τετυφῶς , τῷ τετυφότης. *Qui verberavit.*

F. (ἡ τετυφῶσα , τῆς τετυφώσας.

N. (τὸ τετυφῶς , τῷ τετυφότης.

Inflexio omnium Coniugationum
secundum cognata Tempora, per
omnes Modos.

Primae.

	Indic.	Imp.	Opt.	Subi.	Infin.	Part.
Praes.	τύπτω	τύπτε	τύπτοι-	τύπτω	τύ-	τύ-
Imp.	ἔτυπτον		μι		πτειν	πτῶν
Aor. 2.	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπῶν
Fut. 2.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν
Fut. 1.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor. 1.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοι-	τετύ-	τετυ-	τετυ-
Plusq.	ἔτετύφειν		μι	φω	φέναι	φῶς

Secundae.

	Indic.	Imp.	Opt.	Subi.	Infin.	Part.
Praes.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Aor. 2.	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγεῖν	λεγῶν
Fut. 2.	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγῶν
Fut. 1.	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor. 1.	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Perf.	λέλεχα	λέλε-	λελέχοι-	λελέ-	λελε-	λελε-
Plusq.	ἔλελέχειν	χε	μι	χω	χέναι	χῶς

Ter-

Tertiae.

Indic. Imp. Opt. Subi. Infin. Part.

Praes.	πείθω	πείθε	πείθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imp.	ἔπειθον					
Ao. 2.	ἔπειθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πίθειν	πίθων
Fu. 2.	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθειν	πιθῶν
Fu. 1.	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Ao. 1.	ἔπεισα	πείσον	πείσαιμι	πείσω	πείσαι	πείσας
Perf.	πέπεικα	πέπει	πεπέει	πεπέει	πεπει	πεπει
Plusq.	ἔπεπει	κε	κοιμι	κω	κέναι	κῶς
	κειν					

Quartae.

Indic. Imp. Opt. Subi. Infin. Part.

Praes.	φράζω	φράζε	φράζοιμι	φρά-	φράζειν	φράζων
Imp.	ἔφραζον			ζω		
A. 2.	ἔφραδον	φράδε	φράδοιμι	φρά-	φραδεῖν	φραδῶν
F. 2.	φραδῶ		φραδοῖμι	δω	φραδεῖν	φραδῶν
F. 1.	φράσω		φράσοιμι		φράσειν	φράσων
A. 1.	φράσα	φράσον	φράσαιμι	φρά-	φράσαι	φράσας
Perf.	πέφρακα	πέφρα	πεφρά-	σω	πεφρα-	πεφρα-
						Plusq.

	κε	κοιμι	πε-	κέναι	κώς
Plusq.	ἔπεφράκειν		φράκω		

Quintae.

Indic. Imp. Opt. Subi. Infin. Part.

Praes.	αείρω	αείρει	αείρομι	αείρω	αείρειν	αείρων
Imp.	ἔαειρον					
Aor. 2.	ἔααρον	αάρε	αάρομι	αάρω	ααρείν	ααρών
Fut. 2.	ααρώ		ἔπαρομι		ααφείν	ααρών
Fut. 1.	ααερώ		ααερομι		ααερείν	ααερών
Aor. 1.	ἔαειρα	ἔπειρον	αείραι-	αείρω	αείραι	αείρας
Perf.	ἔααρηκα	ἔααρ-	μι	ἔαάρ-	ἔααρ-	ἔααρ-
		κε	ἔαάρ-	κω	κέναι	κώς
Plusq.	ἔααρχειν		κοιμι			

Sextae.

Indic. Imp. Opt. Subi. Infin. Partic.

Praes.	ἀκύω	ἀκυε	ἀκύομι	ἀκύω	ἀκύειν	ἀκύων
Imp.	ἤκυον					
Aor. 2.	ἤκυον	ἀκυε	ἀκύομι	ἀκύω	ἀκυεῖν	ἀκυών
Fut. 2.	ἀκυῶ		ἀκυοῖμι		ἀκυεῖν	ἀκυών
Fut. 1.	ἀκύσω		ἀκύσοιμι		ἀκύσειν	ἀκύσων

Aor.

Aor. I	ἤκισα	ἄκισον	ἄκισαίμι	ἄκισω	ἄκισαι	ἄκισας
Perf.	ἤκισα	ἤκισκε	ἤκισκοιμι	ἤκισκω	ἤκισκέ	ἤκισκῶς
Plusq.	ἤκισκεν				ναι	

Temporum formatio.

Praesens.

Praesens est thema et fundamentum;

ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur a Praesenti, mutando ω in ον, et praeponendo augmentum; ut, τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum est duplex: Syllabicum, et Temporale.

Syllabicum augmentum est ε, quum Verbum incipit a consonante: tunc enim ε praefigitur Imperfecto, Plusquam perfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo modi Indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum

in

in Temporale η : ut ἔμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο, vel ω, Attici praefigunt ε : ut ὄράω, ἐώραον, videbam.

Poëtae praeponunt ε Aoristis sive a vocali, sive a diphthongo incipientibus, ut εἶπα, pro εἶπα, dixi.

Si verbum incipiat a ρ, geminatur ρ post ε : ut ῥίπτω, ῥῥίπτων, proiicio.

Temporale augmentum est, quum Verbum incipit a mutabili vocali, vel a mutabili diphthongo.

Voca- (α) (η, ἀνώ, ἤνυσον, perficio, bam.

lesMu ()mutan-

tabi- (ε) tur in (η, ἐλεύθω, ἤλευθον, venio, bam.

les (ο) (ω, ὀπάζω, ὠπάζον, praebeo, bam.

(αι) (η, αἶρω, ἤρον, tollo, bam.

Muta- ()mutan-

biles (αι) tur in (η, αὐξάνω, ἠύξανον, augeo,

Di-

Diphthongiam (οι) (ω, οἰκίζω, ὠκίζον, condo, bam.

Immutabiles (η, ἠχέω, ἠχεον, sono, sonabam.

(ι, ἰξεύω, ἰξευον, visco aves capio.

Vocales (υ, ὑβρίζω, ὑβριζον, iniuria afficio.

(ω, ὠθω, ὠθον, impello.

Immutabiles (ει, εἰκάζω, εἰκαζον, assimilo.

Diphthongi (ευ, εὐθύνω, εὐθυνον, dirigo.

(υ, ὑτάζω, οὐταζον, vulnero.

Quaedam ab ε incipientia in Imperfecto, vel aliis temporibus adsciscunt ι: ut, ἔχω, εἶχον, habeo: ἔλω, εἶλον, capio: ἔλκω, ἐλκύω, ἐλκίζω; εἶλκον, εἶλκυον, εἶλκιζον, traho: ἔρπω, ἐρπίζω; εἶρπον, εἶρπιζον, serpo; ἐσθήκω, plusquam perfect. εἰσθήκειν, sto: ἐστίαώ, εἰστίαον, convivio excipio: ἐάω, εἶαον, sino: ἔω; perf. pass. εἶμαι, induo, seu pono: ἐρύω, εἶρυνον, traho: ἐθίζω, εἶθιζον, assuefacio: ἐργάζομαι, εἰργαζόμην, operor: ἐῖπω, εἶπον, dicō;

co ; quod servat augmentum in omnibus modis : ἔθω ; perfect. med. εἴωθα , assuesco : εἴορτάζω , εἴορτάζον , et εἴορταζον , festum celebroy.

Quaedam ab οἰ incipientia nullum habent augmentum ; ut οἰδαίνω , οἰδαίνων , tumeo : *Ea autem sunt , quae derivantur a dictionibus sequentibus.*

οἰαξ , clavus) οἰακίζω , οἰακίζον , clavum rego.

οἶνος , vinum) οἶνίζω , οἶνίζον , vinum oleo,
vel vinum emo.

οἰωνός , augurium) οἰωνίζομαι , οἰωνιζόμενν , auguror.

οἶμος , via) οἶμάω , οἶμαον , irruo.

οἶστρος , oestrum) οἶστέω , οἶστέον , oestro agito,
et agitor.

οἶος , solus) οἶώω , destituo : unde οἶώθην , solus egi.

His addunt οἰκπέω , domi sedeo : οἰμώζω , lugeo ; quod et οἰμωζον , et ὠμωζον.

De Augmento Compositorum.

Nomine: ut φιλοσοφῶ, *philosophor*, a φίλος, *amicus*, et σοφὸς, *sapiens*; ἐφιλοσόφην.

Pronomine αὐτός: ut αὐτομολῶ, *fugio ad hostes*; ἤντομόλην.

Augmentum erit in principio, si Verba componantur vel cum

Praepositione, quae non mutet significationem Verbi: ut ἐνέπω, *idem cum simplici* ἔπω, *dico*; ἤνεπον.

Verbo simplici, quod non sit in usu: ut ἀντιβολῶ, *supplicio*; ἤντιβόλην.

Adverbiis ὁμῶς, vel ὁμῶς, simul: ut ὁμολογῶ, *fateor*; ὠμολόγην.

Particula privativa α: ut ἀφρονῶ, *insipiens sum*; ἤφρόνην.

Aug-

Praepositione, quae mutet
significationem Verbi: ut γι-
νώσκω, cognosco, καταγινώσκω,
condemno; κατεγίνωσκον.

Augmen-
tum erit
in medio,
si compo
nantur vel
cum
Particulis δὺς, male, et εὖ,
bene, modo sequatur vocalis
mutabilis: ut δυσαρρετῶ, displi-
ceo; δυσηρέτην: εὐεργετῶ, bene-
facio; εὐηργέτην. At sequente
consonante, aut vocali immu-
tabili, Simplicium regulam se-
quuntur: ut, δυστυχῶ, infelix
sum; ἐδυστύχην: εὐσεβῶ, pietatem
colo; εὐσεβην: εὐημερῶ, prospere
ago; εὐημέρην.

Nonnulla, quamvis simplicia non sint
in usu, habent tamen Augmentum in me-
dio: ut ἀπολαύω, fruor; ἀπέλαυον, et ἀπήλαυ-
ον: ἐπιχειρῶ, conor; ἐπεχειρήν: ἐγκωμιάζω,
laudo; ἐνεκωμιάζον: προσκυνῶ, adoro; προσεκύνην.

Quae-

Quaedam habent augmentum in principio, et in medio, ut ἀνορθῶ, corrigo; ἠνώρθην: ἐνοχλῶ, molestus sum; ἠνώχλην: reperitur tamen ἐνωχλήθην: ἀνέχομαι, tolero; ἀνειχόμεν, et ἠνειχόμεν. Sic ὀνοματοποιῶ, nomen fingo: παροινῶ, debacchor: προσδοποιῶ, viam patefacio: ἀναίνομαι, abnuo: ἰτεμ διαιτῶ, arbiter sum, cum suis compositis.

Aliqua interdum in principio, interdum in medio augentur; ut, ἐγγυάω, ἠγγύησα, et ἐνεγγύησα, despondeo: διακονῶ, ἐδιακόνην, et διεκόνην, ministro. Sic ἐμπολῶ, versor: μεθοδεύω, methodo utor.

Verbum κατηγορῶ, accuso, nullum capit incrementum.

Praepositionum ultima vocalis in compositione eliditur, si vocalis sequatur, exceptis πρὸ, et περὶ, quae nunquam vocalem amittunt; et aliquando ἀμφὶ: ut παρακέω, perperam audio; παρήκεον: a παρὰ, et ἀκέω.

καταλέγω, deligo, κατέλεγον: a κατά, et λέγω.

προβάλλω, propello, προέβαλλον, et crasi, προύβαλλον: a πρό, et βάλλω. Hinc προέχω, et προύχω, praecedo.

περιάγω, circumduco, περιήγον, Sic et ἐπιορκῶ, peiero; ἐπιώρκειν.

ἀμφιελίσσω, in orbem verto: ex ἀμφί, et ἐλίσσω: ἀμφιέπω, et ἀμφέπω, circumstipo: ex ἀμφί, et ἔπω.

Praepositio mutat suam tenuem in aspiratam, si Verbum incipiat a vocali, vel diphthongo aspirata: ut κατάπτωμαι, attingo, ex, κατά et ἄπτομαι: ἀφαιρῶμαι, aufero vel auferor, ex ἀπό, et αἰρῶμαι.

Aoristus Secundus.

Aoristus significat aliquid praeteriisse, sed indefinite; Incertum est enim, paulo ne ante, an multo; ut apud Italos, amai:
quum

quum Praeteritum Perf. significet modo aliquid praeteriisse; apud Italos, ho amato. Sunt autem duo Aoristi nulla necessitate, aut diversitatis causa in significando, sed propter copiam Linguae Graecae; ut et duo Futura.

Formatur Aoristus Secundus a Praeterito Imperfecto, Characteristica eius retinenda, penultima vero corripienda; abiecta posteriore littera, retenta priore, si Verbum habeat $\omega\tau$, $\kappa\tau$, $\mu\upsilon$, λ : ut $\acute{\epsilon}\tau\upsilon\omega\tau\omicron\nu$, $\acute{\epsilon}\tau\upsilon\omega\omicron\nu$.

Mutatio vocalium, et diphthongorum Praesentis, penultima corripienda causa, in Aoristo secundo.

η (λήβω, ἔλαβον, accipio.

ω in α (τρώγω, ἔτραγον, comedo.

$\alpha\iota$ (καίω, ἔκαον, uro.

$\alpha\upsilon$ (παίω, ἔπαον, sedo.

$\epsilon\upsilon$ in υ : φεύγω, ἔφυγον, fugio.

ου in ο: ἀκούω, ἤκουον, audio.

ει in ι: λείπω, ἔλιπον, linquo.

ει in ς. (dissyllabis in α: παύω, ἔπαυον, sero.
Coniug.)

ει in (trisyllabis in ε: ὀφείλω, ὄφελον, debeo.

Quaedam dissyllaba habent penultimam longam: ut ἄδω, ἤδον, cano: ἔχω, εἶχον, habeo: ἤκω, ἤκον, venio: ἔλκω, εἶλκον, traho. Eriam trisyllaba: ut, ἐνέγκω, ἤνεγκον, fero: πέρθω, ἔπαρθον; per metathesin, ἔπαρθον, vasto: et alia.

Verba quartae Coniugationis, ob eandem penultimam corripendam, si habeant Futurum in ξω, formant Aoristum secundum in γον; si in σω, formant in λον: ut, πράττω, πράξω, ἔπραγον, facio: φράζω, φράσω, ἔφρασον, dico.

Observatio.

Dissyllaba, que habent liquidam ante, aut post ε, mutant ε in α: ut,

πλέκω , ἔπλακον , plico) (ἔλεγον dixi.
 τρέπω , ἔτραπον , verito) (ἔβλεπον , vidi.
 στέλλω , ἔσταλον , mitto) excipe
 τέμνω , ἔταμον , et ἔτεμον , seco) (ἔφλεγον , ussi.

Exceptio.

Septem sunt Aoristi secundi, qui non retinent Characteristicam consonantem Imperfecti.

βλάπτω , ἔβλαβον , nocēo.

καλύπτω , ἐκάλυβον , tego.

κρύπτω , ἔκρυβον , abscondo.

βάπτω , ἔβαφον , tingō.

σκάπτω , ἔσκαφον , fodio.

ῥάπτω , ἔρραφον , suo.

θάπτω , ἔταφον , sepelio.

Verba Sextae finita in ἔω , εῖω , υῖω ; ut κρέω , pulso , τοξεύω , iaculor , ὀπιύω , uxorem habeo , carent Aoristo secundo , et Praeterito medio. Ideo ἤκουον ab ἀκείω , audio , non est in usu.

Iones in hoc Tempore geminatione uti solent : ut pro ἔκαμον , κέκαμον , laboravi.

Futurum Secundum.

Fit ab Aoristo Secundo , ablato incremento , et vertendo ον in ὦ , circumflexum : ut ἔτυπον , τυῶ. Ideo deficiente Aoristo Secundo , desideratur etiam Futurum secundum. Hoc autem Vocis activae , et mediae rarissimo est in usu , nisi in quibusdam verbis , iisque anomalis.

Futurum Primum.

Oritur Futurum Primum a Praesenti , variata sola Characteristica in singulis Coniugationibus , ut dictum est , retenta eadem penultima , quae Praesentis : ut τύπτω , τύψω.

Observationes.

Futurum quintae Coniugationis semper habet penultimam brevem , vel abiecta altera immutabili , si fuerint duae ; ut , ψάλλω ,

λω, ψαλῶ, psallo; κάμνω, καμῶ, laboro;
 vel elisa vocali subiunctiva diphthongi;
 ut, φαίνω, φανῶ, appareo; κείρω, κερῶ, ton-
 deo: vel correpta ancipiti; ut, κρίνω, κρί-
 νῶ, iudico; μολύνω, μολυνῶ, contamino.
*Inflectitur autem ut Futurum secundum alia-
 rum Coniugationum: ut ψαλῶ, εἶς, εἶ: εἶ-
 τον, εἶτον: ἔμεν, εἶτε, ἔσι.*

*Barytona multa sumunt Futurum a cir-
 cumflexis: ut θέλω, θελήσω, volo: ὀφείλω,
 ὀφειλήσω, debeo: μέλλω, μελλήσω, cunctor: αὐ-
 ξῶ, αὐξήσω, augeo: ἔψω, ἐφήσω, coquo: ἀλέ-
 ξω, ἀλεξήσω, arceo. Sic βέλομαι, βελήσομαι,
 volo: οἶμαι, οἴσομαι, puto: quasi a θελέω,
 ὀφειλέω, cet. e contra nonnulla circumflexa su-
 munt a Barytonis: ut, δοκέω, δόξω, a δόκω,
 videor; ὠθίω, ὠσω, ab ὠθω, trudo. Reperi-
 tur tamen Futurum δοκήσω.*

Dissyllaba sextae Coniugationis in έω
 formant Futurum in εύσω: ut, πλέω, πλεύσω,

navigo : ῥέω , ῥεύσω , fluo : πνέω , πνεύσω , spi-
 ro : praeter δέω , δήσω , ligo ; τρέω , τρέσω ,
 tremo ; et νέω , νήσω , nato , neo , redeo :
 nam νέω pro νεύω , annuo , νεύσω . Duo in
 αῖω formant in αῖσω : ut κλαῖω , κλαύσω ,
 fleo : καίω , καίσω , uro .

Polysyllaba quartae Coniugationis in
 ίζω , Attice abiiciunt σ in Futuro , et ul-
 timam circumflectunt : ut νομίζω , νομιῶ ,
 puto : ἐγγίζω , ἐγγιῶ , appropinquo : sic
 βασιζομαι , βασιῖμαι , eo : ἀγωνίζομαι , ἀγω-
 νιῖμαι , certo .

Aliqua Futura non retinent litteram,
 aut spiritum Praesentis : ut τρέφω , θρέφω ,
 nutrio , ad differentiam Futuri τρέψω , a
 τρέπω , verto : τρέχω , θρέξω , curro : τύφω ,
 θύφω , inflammo : ἔχω , ἔξω , habeo , ad diffe-
 rentiam Adverbii ἔξω , extra .

Aoristus Primus.

Formatur Aoristus Primus a Futuro Pri-
 mo,

mo, retenta eadem Characteristica, mutato ω in α , praeposito Augmento Imperfecti, cum penultima fere longa: ut $\tauύψω$, $ἔτυφα$.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi, qui Futuri primi Characteristicam mutant: $εἶπα$, dixi; $ἤνεγκα$, tuli; $ἔθηκα$, posui; $ἔδωκα$, dedi; $ἤκα$, misi: ab $ἔπα$, $ἐνέγκω$, $τίθημι$, $δίδομι$, $ἴημι$.

Quatuor expellunt Characteristicam Futuri primi: $ἔχευα$, quod et $ἔχεα$, fudi; $ἔσεια$, concussi; $ἤλευα$, vitavi; $ἔκηα$, accendi; $αχέω$, $σεύω$, $ἀλεύω$, $καίω$, vel $κάω$, quae excludunt σ . Reperitur etiam $ἔχευσα$, $ἔσεισα$, et $ἔκαυσα$.

Penultima huius Aoristi in verbis quintae Coniugationis, quae habent semper penultimam brevem, producitur hac mutatione:

α Futuri, si in praesenti fuerit α simplex, mutatur in η; ut ψάλλω, ψαλῶ, ἔψηλα, psallo: α Futuri, si in praesenti fuerit αι, mutatur communiter in α; ut φαίνω, φανῶ, ἔφανα, appareo: Attice in η, ἔφηνα, vel in η, ἔφηνα.

ε Futuri mutatur in ει: ut ἀπείρω, ἀπερῶ, ἔσπειρα, - sero.

Penultima huius Aoristi in verbis quartae Coniugationis, quae sequuntur tertiam, et in Verbis sextae, est modo brevis, modo longa: ut φράζω, φράσω, ἔφρασα, dico; κυλίω, κυλίσω, ἐκύλισα, volo. De hoc in Prosodia.

Praeteritum Perfectum.

Formatur Praeteritum Perfectum a Futuro primo, mutando ω in α, assumpta Characteristica propriae Coniugationis, praeposito Augmento.

Regulae de Augmento Praeteriti Perfecti.

Si verbum incipiat a simplici consonan-

nante, vel a muta cum liquida, repetit primam consonantem Praesentis cum ε: ut τύπτω, τύψω, τέτυφα, verbero: γράφω, γράψω, γέγραφα, scribo.

Si incipiat a duabus consonantibus, quarum secunda non sit liquida; vel a duplici, nempe, ζ, ξ, ψ, tantum ε praepositur: ut σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρακα, sero: ζητῶ, ζητήσω, ἐζήτηκα, quaero.

Si incipiat a vocali, vel diphthongo, est idem initium Praeteriti Perfecti, quod Imperfecti: ut ἀκούω, ἤκουον, ἤκουκα, audio: ὀνομάζω, ὀνόμαζον, ὀνόμακα, nomino: εἰκάζω, εἴκαζον, εἴκακα, assimilo.

Si incipiat a Muta Adspirata, videlicet φ, χ, θ, repetit Tenuem illi affinem: ut φράζω, σέφρακα, dico: χρίω, κέχρικα, ungo: θύω, τέθυκα, sacrifico.

Si incipiat a ρ, geminat id post ε: ut ρίπτω, ἔρριφα, proiicio.

Prac-

Praeteritum Perfectum, quale initium habuerit in modo Indicativo, idem retinet etiam in reliquis modis.

Exceptiones.

Incipientia a γν, et γρη, licet inchoentur a muta et liquida, non repetunt primam consonantem Praesentis: ut γνωρίζω, ἐγνώρικα, cognosco: γρηγορῶ, ἐγρηγόρηκα, vigilo.

Incipientia a duabus consonantibus πτ, κτ, μν, licet non muta cum liquida, repetunt tamen primam praesentis: ut πτόω, πέπτωκα, cado: κτάομαι, κέκτημαι, possideo: μνάομαι, μέμνημαι, recordor. Sed κτείνω, ἔκτακα, occido; κτίζω, ἔκτικα, fabrico; πτήσσω, ἔπτηχα, timeo; et alia.

Quaedam incipientia a muta cum liquida modo repetunt, modo non repetunt primam consonantem Praesentis: ut βλαστέω, βεβλάστηκα, et ἐβλάστηκα, germino: similiter, βλακεύω, piger sum; γλωττίζω, deblatero,
γλύ-

γλύφω, *insculpro*; γνάμπτω, *flecto*; βλάπτω, *noceo*; θλάω *tundo*; κρύπτω, *abscondo*.

Observationes.

Dissyllaba quintae Coniugationis mutant ε Futuri in α: ut *σπεύρω*, *σπερῶ*, *ἔσπαρκα*, *sero*: *τέλλω*, *τελῶ*, *ἔταλκα*, *mitto*.

Immutabiles λ et ρ manent in Praeterito, ut in Futuro: ut *ψάλλω*, *ψαλῶ*, *ἔψαλκα*, *psallo*; *φθείρω*, *φθερῶ*, *ἔφθαρκα*, *corrumpo*.

Verba in μω, et μνω assumunt η ante κα: ut *νέμω*, *νεμῶ*, *νενέμηκα*, *tribuo*; *τέμνω*, *τεμῶ*, *τετέμηκα*; et per syncopen, *τέτμηκα* *seco*.

Dissyllaba in είνω, ίνω, ύνω abiiciunt ν Futuri in Praeterito: ut *τείνω*, *τενῶ*, *τέτακα*, *extendo*; *κρίνω*, *κρινῶ*, *κέκρικα*, *iudico*; *θύνω*, *θυνῶ*, *τέθυκα*, *propereo*.

Caetera Verba in νω vertunt ν in γ: ut *φαίνω*, *φανῶ*, *πέφαγκα*, *appareo*; *μολύνω*,

μολυνῶ, μεμόλυκα, polluo: semper enim
 ν ante γ, κ, χ, ξ, migrat in γ. At
 μένω, μενῶ, μεμένηκα, tanquam a μενέω, maneo.

Praeteritum Perfectum Atticum.

Attici Verbis incipientibus a λ, vel
 μ pro communi Augmento praerponunt
 ει: ut λήβω, λέληφα, εἴληφα, sumo: μείρομαι,
 μέμαρμαι, εἴμαρμαι, sortior.

Verbis incipientibus ab α brevi, ε, ο,
 praefigunt Praeterito communi duas prio-
 res litteras Praesentis: ut ἀγείρω, ἤγερκα,
 ἀγήγερκα, congrego: ὄλλω, ὠλα, ὄλωλα, pe-
 rii, Praeterit. med. Si autem excesserit
 numerum trium syllabarum, tertia ab ini-
 tio syllaba corripitur hac mutatione.

η in ε: ἀλήθω, ἤληκα, ἀλήλεκα, molo.

ω in ο: ἐρωτῶ, ἠρώτηκα, ἐρηρότηκα, in-
 abiecta terrogo.

prae- (ει in ι: ἀλείφω, ἤλειφα, ἀλήλιφα ungo.
 posi-

positiva (ευ in υ: ἐλεύθω, ἤλευθα, ἐλήλυθα: venio; Praet. Med.

abiecta (οἰ ἐτοιμάζω, ἠτοίμακα, ἐτητόμακα, παρο. subiun-

civa (σ ἀκῶ, ἦκα, ἀκήκοα, audio.

Si tamen tertia syllaba sit longa positione, non fit mutatio: ut ἀγήγερα.

Retinent diphthongum, ἐρείδω, ἤρεκα, ἐρήρεκα, *firmiter*, ut differat ab ἐρήρικα, quod ab ἐρίζω, *contendo*.

Irregularia sunt ἔδω, ἦκα, ἔδηκα, *et interposito* δο, ἐδήδοκα, edo; ἄγω, ἦχα, ἀγηχα, *et assumpto* ο, ἀγήοχα: *item in Aorist.* 2. ἦγον, ἀγηγον, *et per metathesin* ἠγαγον, *duco*.

Verbis incipientibus ab ο, vel ω, Attici praeter commune Augmentum praeposunt ε, eodem Spiritu manente: ut ὄράω, ἄρακα, ἐώρακα, video; ὠθα, pello, ὠσμαι, ἔωσμαι, Praeter. pass. οἶγω aperio, ἔωγα, Praeter. med.

Sic

Sic εἶκω, οἶχα, ἔοικα, *similis sum*,
Praet. Med. ἔπω, εἶπα, ἔειπα, *dixi*, *Aor.*
 ἦχα, ἔηχα, *misi*; unde ξυνέηχα, *commisi*,
item, *intellexi*: ὠσάμην, et ἑωσάμην, *impuli*.

Dissyllaba primae, et secundae Coniugationis Attice vertunt Perfecti penultimam ε in ο; ut, κλέπτω, κέκλεφα, κέκλοφα, *furor*; βρέχω, βέβρεχα, βέβροχα, *rigo*.

Preteritum Plusquamperfectum.

Formatur a Perfecto mutando α in ειη; ac si Perfectum incipiat a simplici consonante, aliud ε assumendo, quam secundam reduplicationem vocant; ut τέτυφα, ἔτετύφειν: alioquin incipit, et augetur, sicut Perfectum; ut ἔφαλκα, ἐφάλκειν, *miseram*; ἤκηκα, ἠκέκειν, *audieram*: eodem initio, et augmento manente in medio in compositis: ut συνέφαλκα, συνέφάλκειν, *contraxeram*; ὑπήκηκα, ὑπήκέκειν, *obedieram*.

Praeteritum Plusquamperfectum Atticum.

Reperitur Attice sine secunda reduplica-
tione: ut *δεδούκειν*, pro *ἐδεδούκειν*, subieram.

In Verbis Attice reduplicatis accipit
augmentum prima vocalis; ut *ἀγήγερχα*,
ἠγηγέρκειν, congregaveram; *ὀράρχα*, *ὠρωρύ-
χειν*, foderam; *ἀκήκοα*, *ἠκηκόειν*, audieram.
Excipe *ἐληλύκειν*, et *ἐληλύθειν*, veneram, ab
ἐλήλυχα, et *ἐλήλυθα*. At *ἐόλπα*, speravi; *ἔοργα*,
feci; *ἔοικα*, similis sum, habent augmen-
tum in medio: *ἐώλωπεν*, *ἐώργειν*, *ἐώκειν*.

Prima et tertia singularis Attice est
per *η*: ut *ἐτετύφην* ἐγὼ, verberaveram ego;
ἐτετύφη ἐκεῖνος, verberaverat ille.

Tertiam pluralem *εἰσαν* Attici efferunt
per *εσαν*: ut *ἐτετύφεσαν*, verberaverant.

Observatio in Modos reliquos.

MODI RELIQUI, et Participia pen-
dent ab Indicativo, tempora similia a
suis similibus.

Prae-

Praeteritum Perfectum ubique servat Augmentum : Aoristi vero extra Indicativum abiiciunt.

IMPERATIVVS non habet primam personam : caret etiam Futuris , ut et Subiunctivus ; sed pro Futuris sunt Aoristi, ut dictum est.

Secundus Aoristus ultimam gravat ; ut τύπε : sed acuunt tres : ἐλθὲ , venito ; εὕρε , invenito ; εἶπὲ , dicito : sic Attice λάβε , accipito ; ἴδε , videto : quum communiter dicant , λάβε , ἴδε .

OPTATIVVS pro nota propria habet ubique in penultima οι , at in Aoristo primo activo , et medio , αι .

Circumflectit Futurum secundum : alioquin vox eadem est cum Aoristo secundo.

Vsitatissimus est Aoristus AEolicus : apud Atticos autem maxime in secunda, et tertia singulari , et tertia plurali. For-

matur ab Aoristo primo eiusdem Modi, mutando αιμι in εια : ut τύψαιμι, τύψεια.

SVBIVNCTIVVS pro nota propria habet η, et ω : in secunda, et tertia singulari diphthongum impropriad η : in duali, et plurali tantum vocalem η.

INFINITIVVS habet Futurum secundum idem cum Aoristo secundo.

PARTICIPIVM acuit Aoristum secundum; circumflectit Futurum secundum.

Participia masculina, et neutra pertinent ad quintam Declinationem Simplicium, Feminina ad secundam.

*Verbum Barytonum vocis Passivæ inflexum
secundum cognata Tempora.*

Modus Indicativus.

Praesens.

S. (τύπτομαι, τύπτη, τύπεται. Verberor.

D.

D. (τυπτόμεθον , τύπτεσθον , τύπτεσθον.

P. (τυπτόμεθα , τύπτεσθε , τύπτονται.

Vnde Imperfectum.

S. (ἐτυπτόμην , ἐτύπτε , ἐτύπτετο. *Verberabar.*

D. (ἐτυπτόμεθον , ἐτύπτεσθον , ἐύπην.

P. (ἐτυπτόμεθα , ἐτύπτεσθε , ἐτύπτοντο.

Aoristus secundus.

S. (ἐτύπην , ἐτύπης , ἐτύπη. *Verberatus fui.*

D. (ἐτύπητον , ἐτυπήτην.

P. (ἐτύπημεν , ἐτύπητε , ἐτύπησαν.

Vnde Futurum secundum.

S. (τυπήσομαι , τυπήσῃ , τυπήσεται. *Verberabor.*

D. (τυπήσόμεθον , τυπήσεσθον , ήσεσθον.

P. (τυπήσόμεθα , τυπήσεσθε , τυπήσονται.

Perfectum.

S. (τέτυμμαι , τέτυφαί , τέτυπται. *Verberatus sum.*

D. (τετύμμεθον , τέτυφθον , τέτυφθον.

P. (τετύμμεθα , τέτυφθε , τετυμμένοι είσί.

Vnde plusquam perfectum.

S. (ἐτετύμμην , ἐτέτυφο , ἐτέτυπτο. *Verberatus eram.*

D.

D. (ἐτετύμμεθον , ἐτέτυφθον , ἐτετύφθην.

P. (ἐτετύμμεθα , ἐτέτυφθε , τετυμμένοι ἦσαν.

Vnde paulo post Futurum.

S. (τετύψομαι , τετύψη , τετύψεται *Mox verbera-*

D. (τετυψόμεθον , τετύψεσθον , εσθον. *bor , et paene*

P. (τετυψόμεθα , τετύψεσθε , *iam verberatus*
τετύφονται. *sum.*

Aoristus primus.

S. (ἐτύφθην , ἐτύφθης , ἐτύφθη. *Verberatus fui.*

D. (ἐτύφθητον , ἐτυφθήτην.

P. (ἐτύφθημεν , ἐτύφθητε , ἐτύφθησαν.

Vnde Futurum primum.

S. (τυφθήσομαι , τυφθήση , τυφθήσεται. *Verberabor.*

D. (τυφθισόμεθον , τυφθήσεσθον , εσθον.

P. (τυφθισόμεθα , τυφθήσεσθε , τυφθήσονται.

Modus Imperativus.

Praesens , et Imperfectum.

S. (τύπτει , τυπτέσθω. *Verberare.*

D. (τύπτεσθον , τυπτέσθων.

P. (τύπτεσθε , τυπτέσθωσαν.

Aoristus secundus.

S. (τύπηθι , τυπήτω. *Verberator tu.*

D. (τύπητον , τυπήτων.

P. (τύπητε , τυπήτωσαν.

Perfectum et plusq. perfectum.

S. (τέτυφο , τετύφθω. *Verberatus esto.*

D. (τέτυφθον , τετύφθων.

P. (τέτυφθε , τετύφθωσαν.

Aoristus primus.

S. (τύφθητι , τυφθήτω. *Verberator tu.*

D. (τύφθητον , τυφθήτων.

P. (τύφθητε , τυφθήτωσαν.

Modus Optativus.

Praesens , et Imperfectum.

είθε , utinam.

S. (τυπτοίμην , τύπτοιο , τύπτοιτο. *Verberarer.*

D. (τυπτοίμεθον , τύπτοισθον , τυπτοίσθην.

P. (τυπτοίμεθα , τύπτοισθε , τύπτοιντο.

Aoristus secundus.

S. (τυπέην , τυπέης , τυπέη. *Verberatus sim,*

D.

D. (τυπείητον , τυπείητην. *vel fuerim.*

P. (τυπείημεν , τυπείητε , τυπείησαν.

Futurum secundum.

S. (τυπῆσοίμην , τυπῆσοιο , τυπῆσοιτο. *Verberer.*

D. (τυπῆσοίμεθον , τυπῆσοισθον , σοίσθην.

P. (τυπῆσοίμεθα , τυπῆσοισθε , τυπῆσοιντο.

Perfectum et plusq. perfectum.

S. (τετυμμένος εἶην , εἶης , εἶη. *Verberatus sim,*

D. (τετυμμένω εἶητον , εἶητην. *vel essem.*

P. (τετυμμένοι εἶημεν , εἶητέ , εἶησαν.

Paulo post Futurum.

S. (τετυψοίμην , τετύψοιο , τετύψοιτο. *Μοχ' verberer.*

D. (τετυψοίμεθον , τετύψοισθον , τετυψοίσθην.

P. (τετυψοίμεθα , τετύψοισθε , τετύψοιντο.

Aoristus primus.

S. (τυφθείην , τυφθείης , τυφθείη. *Verberatus sim,*

D. (τυφθείητον , τυφθείητην. *vel fuerim.*

P. (τυφθείημεν , τυφθείητε , τυφθείησαν.

Futurum primum.

S. (τυφθήσοίμην , τυφθήσοιο , τυφθήσοιτο. *Verberer.*

D. (τυφθισοίμεθον , τυφθήσοισθον , σοίσθην.)

P. (τυφθισοίμεθα , τυφθήσοισθε , τυφθήσοιντο.)

Modus Subiunctivus.

Praesens, et Imperfectum.

ἔάν , *quum.*

S. (τύπτωμαι , τύπτῃ , τύπτηται. *Si verberer,*

D. (τυπτώμεθον , τύπτησθον , τύπτησθον. *vel ver-*

P. (τυπτώμεθα , τύπτησθε , τύπτωνται. *berarer.*

Aoristus secundus. ἔάν.

S. (τυπῶ , τυπῆς , τυπῆ. *Si verberatus sim,*

D. (τυπῆτον , τυπῆτον. *vel fuerim, vel fuero.*

P. (τυπῶμεν , τυπῆτε , τυπῶσι.)

Perfectum, et plusquam perfectum ἔάν.

S. (τεπτυμμένος ῶ , ῆς , ῆ. *Si verberatus sim.*

D. (τεπτυμμένω ῆτον , ῆτον. *vel essem.*

P. (τεπτυμμένοι ῶμεν , ῆτε , ῶσι.)

Aoristus primus ἔάν.

S. (τυφθῶ , τυφθῆς , τυφθῆ. *Si verberatus sim,*

D. (τυφθῆτον , τυφθῆτον. *vel fuerim, vel fuero.*

P. (τυφθῶμεν , τυφθῆτε , τυφθῶσι.)

Modus Infinitivus.

(Praes. et Imperf. τύπτεσθαι.

(Aoristus 2. τυπήναι.

(Futurum 2. τυπήσεσθαι.

(Perf. et plusq. τετύφθαι.

(Paulo post Fut. τετύφσεσθαι.

(Aoristus 1. τυφθήναι.

(Futurum 1. τυφθήσεσθαι.

*Participia.**Praesens et Imperfectum.*M. (ὁ τυπτόμενος, τῷ τυπτομένῳ. *Qui verberatur.*

F. (ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.

N. (τὸ τυπτόμενον, τῷ τυπτομένῳ.

*Aoristus secundus.*M. (ὁ τυπείης, τῷ τυπέντῳ. *Verberatus.*

F. (ἡ τυπείσα, τῆς τυπείσης.

N. (τὸ τυπέν, τῷ τυπέντῳ.

*Futurum secundum.*M. (ὁ τυπισόμενος, τῷ τυπισομένῳ. *Verberandus.*

F. (ἡ τυπισομένη, τῆς τυπισομένης.

N.

N. (τὸ τυπῆσόμενον , τῷ τυπῆσομένῳ .

Perfectum , et plusquam cet.

M. (ὁ τετυμμένος , τῷ τετυμμένῳ . *Verberatus.*

F. (ἡ τετυμμένη , τῆς τετυμμένης .

N. (τὸ τετυμμένον , τῷ τετυμμένῳ .

Paulo post Futurum.

M. (ὁ τετυφόμενος , τῷ τετυφομένῳ . *Mox verbe-*

F. (ἡ τετυφόμενη , τῆς τετυφομένης . *randus.*

N. (τὸ τετυφόμενον , τῷ τετυφομένῳ .

Aoristus primus.

M. (ὁ τυφθεὶς , τῷ τυφθέντος . *Verberatus.*

F. (ἡ τυφθεῖσα , τῆς τυφθείσης .

N. (τὸ τυφθὲν , τῷ τυφθέντος .

Futurum primum.

M. (ὁ τυφθισόμενος , τῷ τυφθισομένῳ . *Verberandus.*

F. (ἡ τυφθισομένη , τῆς τυφθισομένης .

N. (τὸ τυφθισόμενον , τῷ τυφθισομένῳ .

Inflexio omnium Coniugationum secundum cognata Tempora per omnes modos.

Primae.

	Indic.	Imp.	Opt.	Subi.	Infin.	Part.
Prae.	τύπτο- μαι	τύπτῃ	τυπτοί- μην	τύπ- τωμαι	τύπτε- σθαι.	τυπτό- μενος
Imp.	ἔτυπτό- μην					
A. 2.	ἔτύπῃν	τύπῃτι	τυπείην	τυπῶ	τύπῃναι	τυπείς
F. 2.	τυπῆσο- μαι		τυπῆ- σοίμην		τυπῆ- σεσθαι	τυπῆ- σόμενος
Perf.	τέτυμ- μαι	τέτυ- ψο	τετυμ- μένος	τετυμ- μένος	τετύ- φθαι	τετυμ- μένος
Plus.	ἔτετύμ- μην		εἶην	ῶ		
Paul.	τετύψο- μαι		τετυ- ψοίμην		τετύψε- σθαι	τετυψό- μενος
A. 1.	ἔτύφῃν	τύφῃτι	τυφείην	τυφῶ	τύφῃναι	τυφείς
F. 1.	τυφῆσο- μαι		τυφῆ- σοίμην		τυφῆ- σεσθαι	τυφῆ- σόμενος

Secundae.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subi.	Infin.	Part.
Prae.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγω- μαι	λέγεσθαι	λεγό- μενος
Imp.	ἐλέγο- μην					
A. 2.	ἐλέγην	λέγητι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγείς
F. 2.	λεγήσο- μαι		λεγησά- μην		λεγήσε- σθαι	λεγησό- μενος
Perf.	λέλεγυ- μαι	λέλεξο	λελεγ- μένος	λελεγ- μένος	λελε- χθαι	λελεγ- μένος
Plus.	ἐλελέγ- μην		εἶην	ῶ		
Paul.	λελέξο- μαι		λελεξοί- μην		λελέξε- σθαι	λελεξό- μενος
A. 1.	ἐλέχθην	λέ- χθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λε- χθείς
F. 1.	λεχθή- σομαι		λεχθη- σοίμην		λεχθή- σεσθαι	λεχθη- σόμενος

Tertiae.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subi.	Inf.	Part.
Prae.	πείθο- μαι	πείθε	πειθοίμην	πείθω- μαι	πείθε- σθαι	πειθό- μενος
Imp.	ἔπειθό- μην					
A. 2.	ἐπίθην	πίθητι	πιθείην	πιθῶ	πιθῆ- ναι	πιθείς
F. 2.	πιθήσο- μαι		πιθησοί- μην		πιθήσε- σθαι	πιθησό- μενος
Perf.	πέπει- σμαι	πέπει- σο	πέπει- σμένος	πέπει- σμένος	πέπει- σθαι	πέπει- σμένος
Plus.	ἔπεπεί- σμην		εἶην	ῶ		
Paul.	πέπεισο- μαι		πέπει- σοίμην		πέπεί- σθαι	πέπει- σόμενος
A. 1.	ἔπεισθην	πέι- σθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πει- σθῆναι	πεισθείς
F. 1.	πεισθίσο- μαι		πεισθη- σοίμην		πεισθή- σθαι	πεισθη- σόμενος

Quar-

Quartae.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subi.	Infin.	Partic.
Prae.	φράζο- μαι	φρά- ζε	φραζοί- μην	φράζω μαι	φράζε- σθαι	φραζό- μενος
Imp.	ἔφραζό- μην					
A. 2.	ἔφραδην	φρά- δῆθι	φραδείν	φραδῶ	φραδῆ- ναι	φραδείς
F. 2.	φραδῆ- σομαι		φραδῆ- σοίμην		φραδῆ- σεσθα	φραδῆ- σόμενος
Perf.	πέφρα- σμαι	πέ- φρασο	πεφρα- σμένος	πεφρα- σμένος	πεφρά- σθαι	πεφρα- μένος
Plus.	ἔπε- φράσμην		εἶν	ᾧ		
Paul. post.	πεφρά- σομαι		πεφρα- σοίμην		πεφρά- σεσθαι	πεφρα- σόμενος
A. 1.	ἔφρασθην	φρά- σθητι	φρασθεί- ν	φρα- σθῶ	φρασθῆ- ναι	φρασθείς
F. 1.	φράσθη- σομαι		φρασθῆ- σοίμην		φρασθῆ- σεσθαι	φρασθη- σόμενος

Quin-

Quintae.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subi.	Infin.	Parti.
Prae.	αείρο- μαι	αείρω	αείροί- μην	αεί- ρωμαι	αείρε- σθαι	αείρό- μενος
Imp.	ἔαυειρό- μην					
A. 2.	ἑαῶρην	αῶ- ρητι	ααρείην	σπα- ρῶ	ααρή- ναι	ααρείς
F. 2.	ααρήσο- μαι		ααρη- σοίμην		ααρή- σεσθαι	ααρη- σόμενος
Perf.	ἔααρ- μαι	ἔσπαρ- σο	ἑααρ- μένος	ἔααρ- μένος	ἑαάρ- θαι	ἑααρ- μένος
Plus.	ἑαῶρ- μην		εῖην	ῶ		
Paul.	ἑαῶρσο- μαι		ἔσπαρ- σοίμην		ἑαῶρ- σεσθαι	ἑααρ- σόμενος
A. 1.	ἑαῶρθην	αῶρ- θητι	ααρ- θείην	ααρ- θῶ	ααρ- θῆναι	ααρ- θείς
F. 1.	ααρθή- σομαι		ααρθη- σοίμην		σπαρθή- σεσθαι	ααρθη- σόμενος

Sextae.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subi.	Infin.	Parti.
Prae.	ἀκούομαι	ἀκούσ	ἀκούοί- μην	ἀκούω- μαι	ἀκούε- σθαι	ἀκούόμε- νος
Imp.	ἠκούομαι					
A. 2.	ἠκούον	ἀκούοι	ἀκούοιην	ἀκούῶ	ἀκούοῦναι	ἀκούοίς
F. 2.	ἀκούσο- μαι		ἀκούσοί- μην		ἀκούσε- σθαι	ἀκούσό- μενος
Perf.	ἠκούσ- μαι	ἠκούσο	ἠκούσμέ- νος εἶην	ἠκούσ- σμένος	ἠκούσθαι	ἠκούσμέ- νος
Plus.	ἠκούσμεν			ᾧ		
Paul.	ἠκούσο- μαι		ἠκούσοί- μην		ἠκούσε- σθαι	ἠκούσό- μενος
A. 1.	ἠκούσθην	ἀκούσ- σθαι	ἀκούσ- σθαιην	ἀκούσ- σθῶ	ἀκούσθῆ- ναι	ἀκούσ- σθεις
F. 1.	ἀκούσθῆ- σομαι		ἀκούσθῆ- σοίμην		ἀκούσθῆ- σεσθαι	ἀκούσθῆ- σόμενος

Temporum formatio.

Novem sunt Tempora in voce Passiva:
quorum tria ducuntur ab Activa

(Praesens,

(Praeteritum,

(Aoristus secundus.

Praesens.

Praesens formatur a Praesenti Activo,
mutando ω in ομαι, ut τύπτω, τύπτομαι.

Secunda persona singularis Praesentis,
sicut et Futurorum desinit in η, Attice in
ει; communiter vero in hisce quatuor: βέλει,
vis; οίει, putas; ὄψει videbis; εἶει, et facta
crasi, εἶ, es. Aliquando in quibusdam Ba-
rytonis desinit in σαι; ut φάγεσαι, pro φάγη,
comedis; et in aliquibus Circumflexis, ut
καυχάεσαι, καυχᾶσαι, pro καυχᾶν, καυχᾶ,
gloriaris; ὀδυνάεσαι, ὀδυνᾶσαι, pro ὀδυνᾶν,
ὀδυνᾶ, cruciaris.

Imperfectum.

Imperfectum formatur a Praesenti, mutando *μαι* in *μην*, et praeponendo Augmentum: ut *τύπτομαι*, *ἔτυπτόμην*.

Eadem est ratio Augmentorum in Verbis Passivis et Mediis, quae in Activis, non solum in Barytonis, sed etiam in Circumflexis, et in Verbis in μι.

Aoristus Secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo, vertendo *ον* in *ην*, ut *ἔτυπον*, *ἔτύπων*.

Futurum Secundum.

Futurum secundum formatur a tertia persona Aoristi secundī, addendo *σομαι*, et abiiciendo Augmentum: ut *ἔτύσῃ*, *τυπήσομαι*.

Praeteritum Perfectum.

Praeteritum Perfectum formatur a Praeterito Perfecto Activo, inflectendo ultimi

timam syllabam ; in Prima persona in *μαι* ;
 in Secunda in *σαι* ; in Tertia in *ται* : cui
 syllabae , quia oportet penultimam Prae-
 teriti Passivi esse longam , plerumque ali-
 qua littera praeponitur , ut hic ostenditur.

1. Coniugatio.

Ante *μαι* habet *β* ; quae ob euphoniā
 vertitur in *μ* : ante *σαι* , habet *π* , non
 quidem expressam , sed implicitam in du-
 plici *ψ* : ante *ται* , pariter habet *π* , non
 implicitam , sed expressam :

a *τέτυφα* , verberavi , quod a *τύπτω* ,

μαι (

ψαι (*τέτυμμαί* , *τέτυψαι* , *τέτυπται* : verberatus

πται (

sum , es , est :

2. Coniugatio.

Ante , *μαι* habet *γ* : ante *σαι* habet *κ* non
 expressam , sed implicitam in duplici *ξ* :
 ante *ται* pariter habet *κ* non implicitam ,
 sed expressam :

α λέλεχα, dixi, quod α λέγω,
 γμαι,(
 ξαι, (λέλεγμαι, λέλεξαι, λέλεκται: dictus sum,
 κται,(es, est.

3. Coniugatio.

Ante μαι habet σ: ante σαι nullam
 aliam: ante ται pariter habet σ:

α πέπεικα, persuasi, quod α πείθω,
 σμαι,(
 σαι, (πέπεισμαι, πέπεισαι, πέπειται: persuasus
 ται,(sum, es, est.

4. Coniugatio.

In Verbis, quae sequuntur Coniugatio-
 nem secundam, habet ut secunda; in
 iis, quae tertiam, ut tertia:

ab ὄρυχα, excavavi, quod ab ὀρύττω,
 vel ὀρύσσω,
 γμαι,(
 ξαι, (ὄρυγμαι, ὄρυξαι, ὄρυκται: excavatus sum,
 κται,(es, est.

α νερόμικα, putavi, quod a νομίζω,
 σμαι, (νερόμισμαι, νερόμισσαι, νερόμισται: putatus sum,
 σσαι, (νερόμισμαι, νερόμισσαι, νερόμισται: putatus sum,
 τται, (νερόμισμαι, νερόμισσαι, νερόμισται: putatus sum, es, est.

5. Coniugatio.

Servat ut in Activo, sic etiam in Pas-
 sivo immutabiles λ, et ρ:

αβ ἔσταλκα, misi, quod a στέλλω,
 λμαι, (ἔσταλμαι, ἔσταλσαι, ἔσταλται: missus sum,
 λσαι, (ἔσταλμαι, ἔσταλσαι, ἔσταλται: missus sum,
 λται, (ἔσταλμαι, ἔσταλσαι, ἔσταλται: missus sum, es, est.

αβ ἔσπαρκα, seminavi, quod a σπείρω,
 ρμαι, (ἔσπαρμαι, ἔσπαρσαι, ἔσπαρται: seminatus
 ρσαι, (ἔσπαρμαι, ἔσπαρσαι, ἔσπαρται: seminatus
 ρται, (ἔσπαρμαι, ἔσπαρσαι, ἔσπαρται: seminatus sum, es, est.

Finite in μω, aut μνω, Activum habent
 in ηκα; Passivum in ημαι.

α νερέμηκα, distribui, quod a νέμω,
 ημαι, (νερέμημαι, νερέμησαι, νερέμηται, distributus
 sum, es, est.

νοσαι, (α τετέμκηα , secui , quod a τέμνω ,
 ηται, (τετέμημαι , τετέμησαι , τετέμηται : sectus
 sum , es , est.

Quae in Praeterito Activo abiecerant
 ν , abiiciunt et in Praeterito Passivo , nec
 tamen adsumunt σ ante μαι , ideoque nec ante
 ται : nam quando nihil praepositur primae
 personae , nihil item Tertiae praepositur.

α κέκρικα , iudicavi , quod a κρίνω ,
 μαι, (κρίριμαι , κρίρισαι , κρίριται : iudicatus sum,
 σαι, (κέκριμαι , κέκρισαι , κέκριται : iudicatus sum,
 ται, (κρίριμαι , κρίρισαι , κρίριται : iudicatus sum,
 es , est.

Quae in praeterito Activo verterant ν
 in γ , revocant illud in Praeterito Passi-
 vo : solum ante μ , propter euphoniā ,
 mutatur in μ .

μμαι (α πέφαγκα ostendi , quod a φαίνω ,
 νσαι, (πέφανμαι , πέφανσαι , πέφανται : ostensus
 sum , es , est;

At-

Attice,

σμαι, (

σαι, (πέφασμαι, πέφασαι, πέφασται.

ται, (

6. Coniugatio.

Si penultima Praeteriti Activi sit brevis, adsumit σ in Praeterito passivo.

a τετέλεκα, perfeci, quod a τελέω,
σμαι, (τετέλεσμαι, τετέλεσαι, τετέλεσται : perfectus
σαι, (sum, es, est.

ται, (α γεγέλακα, risi, quod a γελάω, γεγέλασμαι,
γεγέλασαι, γεγέλασται; nam ibi anceps corripitur.

Excipe δέσμεμαι a δέω, ligo, a quo tamen Verbale δεσμός, vinculum : ἤρομαι, ab ἤροκα, quod ab ἀρόω, aro.

Si penultima Praeteriti activi sit longa, nihil adsumit.

a τετόξευκα, sagitta petii, quod a τοξεύω,
μαι, (τετόξευμαι, τετόξευσαι, τετόξευται : sagitta

σαι, (petitus sum, es, est,
 ται, (α τέτικα, honoravi, quod a τίω, τέτιμαι,
 τέτισαι, τέτιται; nam ibi anceps producitur.

Excipe ἤκωσμαι ab ἀκώ, audio; κέκωσμαι
 a κρώ, pulso; ἐπτωσμαι a πταίω, impingo;
 κεκέλευσμαι, a κελεύω, iubeo; κέκλεισμαι a κλείω,
 claudio; σέσεισμαι a σείω, quatio; κεκόλωσμαι a
 κολούω, turbo; ἔγνωσμαι a γνώω, pro quo
 γινώσκω, cognosco; τέθραυσμαι a θραύω, frango.

Regulae de Duali, et Plurali.

Primae Dualis, et Pluralis formantur a
 Prima Singulari, flexa solum terminatione.

τέτυμμα (τετύμμεθον,
 (τετύμμεθα.

λέλεγμαι (λελέγμεθον,
 (λελέγμεθα.

πέπεισμαι (πεπείσμεθον,
 (πεπείσμεθα.

ᾠρυγμαὶ (ᾠρύγμεθον,
(ᾠρύγμεθα.

νεόμισμαὶ (νενομίσμεθον,
(νενομίσμεθα.

ἔσταλμαι (ἔστάλμεθον,
(ἔστάλμεθα.

τετέλεσμαι (τετελέσμεθον,
(τετελέσμεθα.

A tertia Singulari formatur secunda et tertia Dualis vertendo αι in ον, et secunda pluralis vertendo αι in ε, et tenues in suas adspiratas:

τέτυπται (τέτυφθον, τέτυφθον,
(τέτυφθε.

λέλεκται (λέλεχθον, λέλεχθον,
(λέλεχθε.

πέπεισται (πέπεισθον, πέπεισθον,
(πέπεισθε.

ᾠρυκται (ᾠρυχθον , ᾠρυχθον ,
(ᾠρυχθε.

νεόμισται (νεόμισθον , νεόμισθον ,
(νεόμισθε.

ἔσταλται (ἔσταλθον , ἔσταλθον ,
(ἔσταλθε.

τετέλεσται (τετέλεσθον , τετέλεσθον ,
(τετέλεσθε.

(

Quoties Tertia Singularis Praeteriti Passivi desinit in ται purum, Secunda, et Tertia Dualis, ac Secunda Pluralis interserunt σ:

νενέμηται (νενέμησθον , νενέμησθον ,
(νενέμησθε.

κέκριται (κέκρισθον , κέκρισθον ,
(κέκρισθε.

Tertia Pluralis formatur a Tertia Singulari, posito ν ante ται purum:

νερέμνται : νερέμνηται;

κέκριται : κέκρινται.

Si vero ται non fuerit purum ; tum
Tertiam Pluralem circumloquimur per
Participium Praeteriti temporis, et Ver-
bum Substantivum εἰσί, sunt:

τέτυπται : τετυμμένοι εἰσί;

λέλεκται : λελεγμένοι εἰσί.

Observatio.

Dissyllaba Primae, et Secundae Con-
iugationis, quae mutant in Perfecto Ac-
tivo ε in ο, illud repetunt in Perfecto
Passivo:

πέμπω, πέπομφα, πέπεμμαι, mitto;

κλέπτω, κέκλοφα, κέκλεμμαι, furor.

Quae habent ρε implicitum cum aliqua
consonante, vertunt ε in α.

τρέπω, τέτρεφα, τέτραμμαι, verto;

ῥρέφω, ἔῤρεφα, ἔῤραμμα:

sed βρέχω, βέβρεχα, βέβρεγμαι, rigo.

Iones, et aliquando Attici formant Tertiam pluralem huius Temporis, ponendo α ante ται, et mutando praecedentem tenuem in suam adspiratam.

In Coniug. 1. τέτυπται, τετύφται, α τύπτω, verbero.

2. λέλεκται, λελέχται, α λέγω, dico.

3. τέτακται, τετάχται, α τάττω, ordino.

In Tertia Coniugatione, et Quarta, ubi imitatur Tertiam, mutatur σ in τ, ς, θ, pro ratione Characteristicae Aoristi secundi: quod fit aliquando etiam ubi Quarta imitatur Secundam.

3. ἤνυσται, ἠνύταται, ab ἄνυω, perficio;

ἤσται, ἠσταται, ab ἄδω, cano;

πέπεισται, πεπειθήταται, α πείθω, persuadeo.

4. πέφρασται, πεφράσταται, α φράζω, loquor;

ἄρυκται, ἄρύκαται, ab ἔρύπτω, excavo.

In Quinta tantum α interponitur:

5. ἔφαλται, ἐφάλαται, α φάλλω, cano;
 ἔφθαρται, ἐφθάραται, α φθείρω, corrumpo.

*In Sexta ponitur α ante ται purum,
 et longa corripitur:*

δεδήλωται, δεδήλόαται, α δηλόω, ostendo;
 ωεποιήται, ωεποιέαται, α ποιῶ, facio;
 τέθειται, τεθείαται, α θέω, pono, unde, τίθημι;
 βέβληται, βεβλήαται, Poet. pro βεβλέαται,
 α βάλλω, iacio.

Paulo post Futurum.

Formatur a secunda persona Perfecti,
 posito ομ ante αι: ut τέτυφαι, τετύφομαι.

Praeteritum plusquam perfectum.

Formatur a Perfecto mutando in Pri-
 ma persona μαι in μιν; in Secunda, et
 Tertia αι in ο, et praefigendo ε, si Per-
 fectum incipiat a simplici consonante: ut
 τέτυμμαι, ἐτετύμμην; τέτυφαι, ἐτέτυφο: τέ-
 τυπται, ἐτέτυπτο.

Si Tertia singularis desinat in το pu-
 rum

rum, in Secunda, et Tertia Duali, et Secunda Plurali interseritur σ ; ut de Perfecto diximus; et Tertia Pluralis desinit in $\nu\tau\omicron$: ut ἐκέκριτο accusatus erat; ἐκεκρίσθην, ἐκέκρισθε, ἐκέκριτο. Si autem exeat in $\tau\omicron$ impurum, circumloquimur per Participium Praeteriti, et Verbum Substantivum ἦσαν, erant; ut ἐτέτυπτο: τετυμμένοι ἦσαν.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur a Tertia Persona singulari Perfecti Passivi, mutando $\alpha\iota$ in $\eta\nu$, et Tenues in suas Adspiratas, et retinendo Augmentum Imperfecti: ut τέτυπται, ἐτύθη.

Exceptio.

μέμνηται, ἐμνήσθην, recordatus fui;) adsumunt
 ἔρρωται, ἔρρώσθην, convalui:) σ .
 σέσωται, ἔσώθην, servatus fui: abiicit σ .
 ἔυρηται, ἐυρέθην, inventus fui;)
 ἤρηται, ἠρέθην, sublatus fui;) mutant

ἐπώνηται, ἐπώνεθην, laudatus fui;)η in ε.
 ἔρρηται, ἔρρέθην, et ἔρρήθην, dictus fui:
 τέθειται, ἐτέθην, positus fui.

Observatio.

Verba, quae in Praeterito verterant ε in α, repetunt suum ε in Aoristo Primo: ut ἔγραμμαι, ἐγράφην, versus sum.

Verba in νω, quae in Praeterito abiecerant ν, hic illud poëtice recipiunt: ut ἐκλίθην, ἐκρίθην, pro ἐκλίθην, ἐκρίθην; α κλίω, inclino, et κρίνω, iudico. Et α πνεύω, spiro, quamvis non desinat in νω, fit ἐπνύνθην.

Futurum Primum.

Futurum Primum formatur a Tertia persona singulari Aoristi Primi addendo σομαι, et abiiciendo Augmentum: ut ἐτύφθη, τυθήσομαι.

Observatio in Modos reliquos.

MODI RELIQVI formantur ab Indicativo, et Tempora a suis temporibus.
 PER-

PERFECTVM IMPERATIVI format
 Secundam personam a Secunda Plusquam-
 perfecti Indicativi: ut ἐτέτυφο, τέτυφο. For-
 mat Tertiam a Tertia eiusdem, migran-
 te το in θω; ut ἐφάλτο, ἐφάλθω. Quod si
 praecesserit Tenuis, mutatur in suam Ad-
 spiratam; ut ἐτέτυπτο, τετύφθω. Si autem
 ante το fuerit vocalis, adsumitur σ: ut
 ἐκέκριτο, κεκρίσθω.

Aoristi Imperativi formantur a Tertiis
 personis suorum similium, addito θι: sed
 Primus desinit in τι, propter aliud θ praec-
 edens: ut ἐτύφθι, τύφθιτι. Vtriusque Ter-
 tia singularis, et reliqui numeri per τ,
 non θ: ut τυφθήτω, τυπήτω, cet.

OPTATIVVS, ubi facta est circum-
 loquutio in tertia Praeteriti Indicativi,
 circumloquitur Praeteritum per Partici-
 pium, et Verbum Substantivum: sin au-
 tem non adhibenda sit circumloquutio,
 tunc

tunc servandae sunt regulae hae:

Si ante *μαι* Primae personae Praeteriti passivi fuerit *η*, convertitur in *η*: ut

a *νερέμηναι*, quod a *νέμω*, distribuo:

Sing. *νερεμήμην*, *νερεμήηο*, *νερεμήητο*.

Dual. *νερεμήμεθον*, *νερεμήησθον*, *νερεμήησθην*.

Plur. *νερεμήμεθα*, *νερεμήησθε*, *νερεμήηντο*.

υ in υι: ut

a *τέθυμαι*, quod a *θύω*, festino:

Sing. *τεθυίμην*, *τεθυίηο*, *τεθυίητο*.

Dual. *τεθυίμεθον*, *τεθυίησθον*, *τεθυίησθην*.

Plur. *τεθυίμεθα*, *τεθυίησθε*, *τεθυίηντο*.

a in αι: ut

ab *ἐκταμαι*, quod a *κτείνω*, occido:

Sing. *ἐκταίμην*, *ἐκταίηο*, *ἐκταίητο*.

Dual. *ἐκταίμεθον*, *ἐκταίησθον*, *ἐκταίησθην*.

Plur. *ἐκταίμεθα*, *ἐκταίησθε*, *ἐκταίηντο*.

manet integrum, sed tamen longum hic, etiamsi breve fuerit in Praeterito Indicativi: ut

a κέκριμαι, quod a κρίνω, iudico:

Sing. κεκρίμην, κερῖο, κερῖτο.

Dual. κεκρίμεθον, κερῖσθον, κερῖσθην.

Plur. κεκρίμηθα, κερῖσθε, κερῖντο.

Si ante μαι sit diphthongus, cuius subiunctiva sit υ, tunc circumloquutione opus est, ut:

a πέπαυμαι, quod a παύω, finio:

Sing. πεπαυμένος εἶν, εἶης, εἶη.

Dual. πεπαυμένω εἶητον, εἶητην.

Plur. πεπαυμένοι εἶημεν, εἶητε, εἶησαν.

Eodem modo a τετόξευμαι, quod a τοξεύω, iaculor, τετόξευμένος εἶη.

Aliqui eandem circumloquutionem adhibent, quum Praeteritum habet υ: ut α λέλυμαι, λελυμένος εἶν: sed alii non admittunt, formantes λελύμην, λελυῖο, λελυῖτο; vel etiam, quod apud Homerum, λελύμην, λελυῖο, λελυῖτο.

SVBIVNCTIVVS adhibet in Praete-

ri-

rito circumloquutionem, quoties adhibuit Optativus, per Participium Praeteriti temporis, et Verbum Substantivum: ut

Sing. τετυμμένος, ᾧ, ἦς, ἦ.

Dual τετυμμένω ἦτον, ἦτον.

Plur. τετυμμένοι ᾧμεν, ἦτε, ᾧσι.

Vbi non adhibenda sit circumloquutio, ex omnibus vocalibus ante *μαι* primæ personæ Praeteriti Indicativi fit *ω*; ut

α νενέμημαι

Sing. νενεμῶμαι, νενεμῆ, νενεμῆται.

Dual. νενεμῶμεθον, νενεμῆσθον, νενεμῆσθον.

Plur. νενεμῶμεθα, νενεμῆσθε, νενεμῶνται.

Id quod etiam fit in verbis circumflexis, et in verbis in μι: ut α πεποιῆμαι, πεποιοῶμαι; α μέμνημαι, μεμνῶμαι; α κεχρῖσμαι, κεχρυσῶμαι; α τέθειμαι, τεθῶμαι: ut apparebit loco suo.

Aliqui tamen velle videntur, omnia verba Barytona in Optativo, et Subiuncti-

cti-

ctivo circumloquenda esse per Participium, et Verbum Substantivum.

INFINITIVVS format Praeteritum a secunda plurali Perfecti Indicativi, vertendo ε in αι, et penultima acuenda: ut α τέτυθε, τετύφθαι.

PARTICIPIVM acuit penultimam in Praeterito; ut τετυμμένος: ultimam in Aoristis; ut τυφθείς, τυφείς: ante penultimam in reliquis: ut τυπτόμενος; cetera.

Participia in μένος, et μένον ad tertiam pertinent Declinationem simplicium: in είς, et έν ad quintam: Feminina omnia ad secundam.

Verbum Barytonum Vocis Mediae.

Medium Verbum est, quod, sicut apud Latinos Verbum commune, alias activae, alias passivae significat; ut ἄγομαι, duco, et ducor; κομίζομαι, porto, et portor:

tor : Mediamque habet inflexionem , partim Activam , partim Passivam.

Activam fere significationem tribuunt aliqui Praeteritis , Aoristis , et Futuris Medii ; nisi forte ipsa Verbi significatio aliud suadeat : ut *σίσηπα* , computrui , a *σίπω* ; *μέμνηνα* , insanivi , a *μάνω* : et similia. Reliquis temporibus utramque.

Activam terminationem habent Perfectum , et Plusquam perfectum : Reliqua tempora Passivam.

Inflexum secundum cognata Tempora.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (*τύπτομαι* , *τύπτω* , *τύπτεται* . *Verbero* , et

D. (*τυπτόμεθον* , *τύπτεσθον* , *τύπτεσθον* . *Verberor* .

P. (*τυπτόμεθα* , *τύπτεσθε* , *τύπτονται* .

Vnde Imperfectum.

S. (*ἔτυπτόμην* , *ἔτύπτε* , *ἔτύπτετο* . *Verberabam* ,
et *Verberabar* .

D. (ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.

P. (ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoristus secundus.

S. (ἐτυπόμην, ἐτύπω, ἐτύπαιτο. *Verberavi, vel
Verberatus fui.*

D. (ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην.

P. (ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύπωντο.

Futurum secundum.

S. (τυπήμαι, τυπήῃ, τυπεῖται. *Verberabo, vel
Verberabor.*

D. (τυπέμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον.

P. (τυπέμεθα, τυπεῖσθε, τυπέσονται.

Futurum primum.

S. (τύφομαι, τύφη, τύφεται. *Verberabo, vel
Verberabor.*

D. (τύφόμεθον, τύφεσθον, τύφεσθον.

P. (τύφόμεθα, τύφεσθε, τύφονται.

Aoristus primus.

S. (ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο. *Verberavi, vel
Verberatus fui.*

D.

D. (ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην.

P. (ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Praetericum Perfectum.

S. (τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε. *Verberavi, vel Ver-*

D. (τετύπατον, τετύπατον. *beratus sum.*

P. (τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασι.

Plusquam perfectum.

S. (ἔτετύπειν, ἔτετύπεις, ἔτετύπει. *Verberaveram,*
vel Verberatus eram.

D. (ἔτετύπειτον, ἔτετυπείτην.

P. (ἔτετύπειμεν, ἔτετύπετε, ἔτετύπεισαν.

Modus Imperativus.

Praesens, et Imperfectum.

S. (τύπτει, τυπτέσθω. *Verbera, vel verberare.*

D. (τύπτασθον, τυπτέσθων.

P. (τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Aoristus secundus.

S. (τυπῆ, τυπέσθω. *Verberato, vel Verberator tu.*

D. (τύπεσθον, τυπέσθων.

P. (τύπεσθε, τυπέσθωσαν.

Aoristus primus.

S. (τύψαι, τυψάσθω. *Verberato, vel Verberator tu.*

D. (τύψασθον, τυψάσθων.

P. (τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Perfectum, et plusquam perfectum.

S. (τέτυπαι, τετυπέτω. *Verberaberis, vel Verbera-*D. (τετύπετον, τετυπέτων. *tus esto.*

P. (τετύπετε, τετυπέτωσαν.

Modus Optativus.

Praesens, et Imperfectum.

είθε, *utinam.*S. (τυπτοίμην, τύπτοιτο, τύπτοιτο. *Verberarem,*
vel Verberarer.

D. (τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.

P. (τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Aoristus secundus.

S. (τυπτοίμην, τύπτοιτο, τύπτοιτο. *Verberaverim, vel*
verberatus sim, vel fuerim.

D. (τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.

P. (τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Futurum secundum.

S. (τυποίμην, τυποῖο, τυποῖτο. *Verberem*, vel
Verberer.

D. (τυποίμεθον, τυποῖσθον, τυποίσθην.

P. (τυποίμεθα, τυποῖσθε, τυποῖντο.

Futurum primum.

S. (τυφαίμην, τύφαιο, τύφαιτο. *Verberem*, vel
Verberer.

D. (τυφαίμεθον, τύφαισθον, τυφαίσθην.

P. (τυφαίμεθα, τύφαισθε, τύφαιντο.

Aoristus primus.

S. (τυφαίμην, τύφαιο, τύφαιτο. *Verberaverim*, vel
Verberatus sim, vel *fuerim.*

D. (τυφαίμεθον, τύφαισθον, τυφαίσθην.

P. (τυφαίμεθα, τύφαισθε, τύφαιντο.

Perfectum, et plusquam perfectum.

S. (τετύποιμι, τετύποις, τετύποι. *Verberavissim*,
vel *Verberatus sim*, vel *essem.*

D. (τετύποιτον, τετύποίην.

P. (τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

Modus Subiunctivus.

Praesens, et Imperfectum.

ἐὰν, quum.

S. (τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπῃται. *Si verberem
vel verberarer.*

D. (τυπτόμεθον, τύπῃσθον, τύπῃσθον.

P. (τυπτόμεθα, τύπῃσθε, τύπῃνται.

Aoristus secundus.

S. (τύπωμαι, τύπῃ, τύπῃται. *Si verberavero, vel
si verberatus fuero.*

D. (τυπώμεθον, τύπῃσθον, τύπῃσθον.

P. (τυπώμεθα, τύπῃσθε, τύπῃνται.

Aoristus primus.

S. (τύψωμαι, τύψῃ, τύψῃται. *Si verberavero, vel
si verberatus sim, vel fuerim, vel fuero.*

D. (τυψώμεθον, τύψῃσθον, τύψῃσθον.

P. (τυψώμεθα, τύψῃσθε, τύψῃνται.

Perfectum, et plusquam perfectum.

S. (τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ. *Si verberaverim,
vel si verberatus sim, vel essem.*

D.

D. (τετύπητον , τετύπητον.

P. (τετύπωμεν , τετύπητε , τετύπωσι.

Modus Infinitivus,

(Praes. et Imperf. τύπησθαι.

(Aoristus 2. τυπέσθαι.

(Futurum 2. τυπέῃσθαι.

(Futurum 1. τύψασθαι.

(Aoristus 1. τύψασθαι.

(Perf. et plus. τετυπέναι.

Participium.

Praesens et Imperfectum.

M. (ὁ τυπτόμενος , τῷ τυπτομένῳ. *Verberans, vel
qui verberatur.*

F. (ἡ τυπτομένη , τῆς τυπτομένης.

N. (τὸ τυπτόμενον , τῷ τυπτομένῳ.

Aoristus secundus.

M. (ὁ τυπόμενος , τῷ τυπομένου. *Qui verberavit,
vel verberatus.*

F. (ἡ τυπομένη , τῆς τυπομένης.

N. (τὸ τυπόμενον , τῷ τυπομένῳ.

Futurum secundum.

M. (ὁ τυπώμενος, τῷ τυπώμενῳ. *Verberaturus,*
vel verberandus.

F. (ἡ τυπώμενη, τῆς τυπώμενης.

N. (τὸ τυπώμενον, τῷ τυπώμενῳ.

Futurum primum.

M. (ὁ τυφόμενος, τῷ τυφομένῳ. *Verberaturus,*
vel verberandus.

F. (ἡ τυφομένη, τῆς τυφομένης.

N. (τὸ τυφόμενον, τῷ τυφομένῳ.

Aoristus primus.

M. (ὁ τυφάμενος, τῷ τυφάμενῳ. *Qui verberavit,*
vel verberatus.

F. (ἡ τυφάμενη, τῆς τυφάμενης.

N. (τὸ τυφάμενον, τῷ τυφάμενῳ.

Perfectum et plusquam perf.

M. (ὁ τετυπῶς, τῷ τετυπώτοσ. *Qui verberavit,*
vel verberatus.

F. (ἡ τετυπῶσα, τῆς τετυπώσας.

N. (τὸ τετυπῶς, τῷ τετυπώτοσ.

Inflexio omnium Coniugationum secundum cognata Tempora per omnes Modos.

Primæ.

	Indic.	Imp.	Opt.	Subi.	Infin.	Part.
Prae.	τύπτο- μαι	τύπτῃ	τυπτοί- μην	τύπτω- μαι	τύπτε- σθαι	τυπτό- μενος
Imp.	ἐτυπτό- μην					
A. 2.	ἐτυπώ- μην	τυπῶ	τυπτοί- μην	τύπω- μαι	τυπέ- σθαι	τυπό- μενος
F. 2.	τυπῶ- μαι		τυπτοί- μην		τυπεῖ- σθαι	τυπῶ- μενος
F. 1.	τύψα- μαι		τυψοί- μην		τύψε- σθαι	τυψό- μενος
A. 1.	ἐτυψά- μην	τύψαι	τυψοί- μην	τύψω- μαι	τύψα- σθαι	τυψά- μενος
Perf.	τέτυπα	τέτυ- πῃ	τετύ- ποιμι	τετύ- πω	τετυπέ- ναι	τετυ- πῶς.
Plus.	ἐτετύ- πῃν					

Se-

Secundae.

	Indic.	Imp.	Orat.	Subi.	Infin.	Partic.
Prae.	λέγομαι	λέγῃ	λεγοίμην	λέγω- μαι	λέγε- σθαι	λεγόμε- νος
Imp.	ἐλεγόμην					
A. 2.	ἐλεγό- μην	λέγῃ	λεγοίμην	λέγω- μαι	λέγε- σθαι	λεγόμε- νος
F. 2.	λεγῶμαι		λεγοίμην		λεγεῖ- σθαι	λεγόμε- νος
F. 1.	λέξομαι		λεξοίμην		λέξε- σθαι	λεξόμε- νος
A. 1.	ἐλεξά- μην	λέξαι	λεξαί- μην	λέξω- μαι	λέξα- σθαι	λεξάμε- νος
Perf.	λέλογα	λέλο- γε	λελό- γοιμι	λελό- γω	λελογέ- ναι	λελο- γός.
Plus.	ἐλελό- γειν					

Ter-

Tertiae.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subi.	Infin.	Part.
Prae.	πειθο- μαι	πειθῃς	πειθοί- μην	πειθῶ μαι	πειθε- σθαι	πειθό- μενος
Imp.	ἔπειθό- μην					
A. 2.	ἔπειθόμην	πειθῆ	πειθοίμην	πιθῶ μαι	πιθέ- σθαι	πιθόμε- νος
F. 2.	πιθῆμαι		πιθοίμην		πιθεῖ- σθαι	πιθέμε- νος
F. 1.	πείσο- μαι		πείσοί- μην		πείσε- σθαι	πείσο- μενος
A. 1.	ἔπεισά- μην	πεί- σαι	πείσαι- μην	πείσω μαι	πείσα- σθαι	πείσά- μενος
Perf.	πέποιθα	πέ- ποι-	πέποι- θοίμι	πέποι- θῶ	πέποι- θέναι	πέποι- θώς.
Plus.	ἔπεποι- θῆιν	θε				

Quar-

Quartae.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subi.	Infin.	Part.
Prae.	φράζο- μαι	φράζε- μαι	φραζοί- μην	φράζω- μαι	φράζε- σθαι	φραζό- μενος
Imp.	ἐφραζό- μην					
A. 2.	ἐφραδῶ- μην	φρα- δῶ	φραδοί- μην	φράδω- μαι	φραδέ- σθαι	φραδό- μενος
F. 2.	φραδῶ- μαι		φραδοί- μην		φραδεῖ- σθαι	φραδέ- μενος
F. 1.	φράσο- μαι		φρασοί- μην		φράσε- σθαι	φρασό- μενος
A. 1.	ἐφρασά- μην	φρά- σαι	φρασαί- μην	φράσω- μαι	φράσα- σθαι	φρασαί- μενος
Perf.	πέφρα- δα	πέ- φραδε	πέφρα- δοιμι	πέφρά- δω	πέφρα- λέναι	πέφρα- δώς.
Plus.	ἐπέφρα- σειν					

Quintae.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subi.	Infin.	Part.
Prae.	απειρο- μαι	απειρῶ	απειροί- μην	απειρω μαι	απειρε- σθαι	απειρό- μενος
Imp.	ἔαπειρό- μην					
A. 2.	ἔαπαρό- μην	απαρῶ	απαροί- μην	απαρω μαι	απαρέ- σθαι	απαρό- μενος
F. 2.	απαρῶ- μαι		απαροί- μην		απαρεῖ- σθαι	απαρῶ- μενος
F. 1.	απερῶ- μαι		απεροί- μην		απερεῖ- σθαι	απερῶ- μενος
A. 1.	ἔαπειρά- μην	απει- ραι	απειραί- μην	απειρω μαι	απειρα- σθαι	απειρά- μενος
Perf.	ἔαπορα	ἔαπορε	ἔαπόροι- μι	ἔαπό- ρω	ἔαπορέ- ναι	ἔαπο- ρός.
Plus.	ἔαπόρειν					

Sextae.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subi.	Infi.	Partic.
Prae.	ἀκούομαι	ἀκούσθαι	ἀκούοι- μην	ἀκούω- μαι	ἀκούε- σθαι	ἀκούόμε- νος
Imp.	ἠκούομην					
A. 2	ἠκούομαι	ἀκούσθαι	ἀκούοι- μην	ἀκούω- μαι	ἀκούε- σθαι	ἀκούόμε- νος
F. 2.	ἀκούομαι		ἀκούοι- μην		ἀκούει- σθαι	ἀκούόμε- νος
F. 1.	ἀκούσο- μαι		ἀκούσοι- μην		ἀκούσε- σθαι	ἀκούσόμε- νος
A. 1.	ἠκούσά- μην	ἠκούσασθαι	ἠκούσάι- μην	ἠκούσω- μαι	ἠκούσα- σθαι	ἠκούσά- μενος
Perf.	ἠκούα	ἠκούε	ἠκούοιμι	ἠκούω	ἠκούειναι	ἠκούώς.
Plus.	ἠκούειν					

Temporum formatio.

Praesens.

Est idem cum Praesenti passivo.

Imperfectum.

Est idem cum Imperfecto passivo.

Aoristus Secundus.

Formatur ab Aoristo secundo Activo, mutando *ον* in *όμεν* : ut *ἔτυπον*, *ἔτυπόμην*.

Futurum Secundum.

Formatur a Futuro secundo Activo, vertendo *ῶ* circumflexum in *ῆμαι* : ut *τυπῶ*, *τυπῆμαι*.

Exceptio.

Ἔδομαι, *πίομαι*, *φάγομαι* ; pro *ἔδῃμαι*, *πιῖμαι*, *φαγῆμαι* ; ab *ἔδω*, *edo* ; *πίω*, *bibo* ; *φάγω*, *edo* : et Poëtica illa : *βίομαι*, *ibo* ; *νέομαι*, per crasin *νεῖμαι*, *ibo*.

Futurum Primum.

Formatur a Futuro primo Activo vertendo *ω* in *ομαι* : ut *τύψω*, *τύφομαι*.

Observatio.

In quinta Coniugatione Futurum primum desinit in ῥμαι; nam Activum in ᾧ circumflectitur: ut σπείρω, semino, σπερῶ, σπερῶμαι: στέλλω, mitto, στελώ, στελώμαι, quod in omnibus modis erit inflectendum, ut Futurum secundum aliarum Coniugationum. Sic et Futurum Atticum: ab ὑβρίζω, contumelia afficio, ὑβριῶ, ὑβριῶμαι.

Aoristus Primus.

Formatur ab Aoristo primo Activo vertendo *a* in ἀμην, ut ἔτυφα, ἐτυφάμην.

S. (ἐτυφάμεν, ἐτύφω, ἐτύφατο.

D. (ἐτυφάμεθον, ἐτύφασθον, ἐτυφάσθην.

P. (ἐτυφάμεθα, ἐτύφασθε, ἐτύφαντο.

Praeteritum Perfectum.

Formatur a Praeterito perfecto Activo, pro Characteristica Perfecti Activi adsumendo Characteristicam Aoristi secundi: ut a τέτυφα fit τέτυπα: a τέταχα, τέταχα:

a *πέφρακα*, *πέφραδα*: nam Aoristi secundi sunt *ἔτυπον*, *ἔταγον*, *ἔφραδον*.

In sexta Coniugatione tantum *κ* tollitur: ut a *λέλυκα*, *λέλυα*: quamquam hoc tempus, ut et Aoristus secundus, in hac Coniugatione rarius.

Verba circumflexa minuuntur etiam penultima vocali; ut a *τέτελεκα*, *τέτελα*: α *μέμελεκα*, *μέμελα*, unde *μέμηλα*: α *δέδωπα*, *δέδωπα*: α *νενίκηκα*, *νενικα*.

Iones item tollunt κ ex Praeterito Medii, et penultimam corripunt: ut *γέγαα* a *γεγηκα*; *μέμαα* a *μέμηκα*: unde Participia *γεγαώς*, et *γεγώς*; *μεμαώς*, et *μεμώς*.

Regula.

Penultima Praeteriti Medii est eadem, quae Perfecti Activi ut *τέτυφα*, *τίτυφα*.

Exceptio.

Dissyllaba, quae habent *ε* in penultima Futuri, mutant *ε* in *ο* in penul-

tima Praeteriti Medii : ut λέγω , λέξω ,
λέλεχα , λέλογα.

Penultima Praesentis Activi α mutatur
in η ut θάλλω , τέθηλα , germino ; α tamen
aliquando servatur ut ψάλλω , ἔφαλα , cano :
ει in οι ut πείθω , πείθοιθα , persuadeo : αι in
η , ut φαίνω , πέφηνα , adpareo , μαιίνω , μεμίη-
να , maculo ; neque enim valet haec re-
gula tantum in dissyllabis.

Verbum βάλλω videtur habere Praeteritum
Medium βέβολα , ut colligitur ex derivatis,
βολή , iactus , ἐκκηβόλος , longe iaculans , cet.

Quum χ , vel φ est Characteristica the-
matis , idem est Praeteritum Activum , et
Medium : ut γέγραφα , a γράφω , scribo :
τέτρυχα , a τρύχω , adtero.

Praeteritum Plusquam perfectum.

Formatur a Praeterito , mutando α in
ειν , et praeponendo ε , si Verbum incipiat a
simplici consonante , vel a muta cum li-
qui-

quida : ut *τίτυπα*, *ετετύπειν* : ut in voce Activa.

Observatio in Modos reliquos.

MODI RELIQVI, et Participia, ut in Activo, et Passivo, sic et in Medio pendent ab Indicativo, similia tempora a suis similibus.

Aoristus primus retinet *α* in omnibus Modis, praeterquam in Subiunctivo : *ἐτυψάμην*, *τύψαι*, *τυψαίμην*, *τύψασθαι*, *τυψάμενος*.

OPTATIVVS habet Futurum secundum, quod in secundis et tertiis personis differt ab Aoristo secundo tantum accentu : nam Aorist. *τυπώοιμην*, *τύποιο* : Futur. *τυπώοιμην*, *τυπώο*.

INFINITIVVS habet Aoristum secundum in *έσθαι*, Futurum vero secundum in *εἶσθαι* : ut *τυπώεσθαι*, *τυπεῖσθαι*.

PARTICIPIVM Aoristum secundum in *όμενος*, Futurum secundum in *έμενος*.

Masculina, et neutra pertinent ad tertiam Declinationem Simplicium, Feminina ad secundam: excepto Praeterito perfecto, cuius masculinum, et neutrum est quintae simplicium, Femininum secundae.

Exemplum primae Coniugationis per omnes modos, tempora, et participia: in Voce Activa, Passiva, Media.

Modus Indicativus.

	Activum.	Passivum.	Medium
Praesens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἔτρεπόμην	ἔτρεπόμην
Aoristus 2.	ἔτραπον	ἔτράπων	ἔτραπόμην
Futur. 2:	τραπῶ	τραπήσομαι	τραπήμαι
Futur. 1.	τρέψω	τρεφθήσομαι	τρέψομαι
Aoristus 1.	ἔτρεψα	ἔτρεφθην	ἔτρεψάμην
Perfect.	τέτρεφα	τέτραμμαι	τέτροπα
Plusq. perf.	ἔετρέφειν	ἔετράμην	ἔετρόπειν
Paulo post F.		τετράψομαι	

Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Praes. et Imp.	τρέωε	τρέσθ	τρέωθ
Aoristus 2.	τράωε	τράωθι	τραωθ
Aoristus 1.	τρέλων	τρέφθιτι	τρέλαι
Perf. et plusq.	τέτρεφε	τέτραλο	τάτροσε

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Praes. et Imp.	τρέποιμι	τρεποίμην	τρεποίμην
Aoristus 2.	τράποιμι	τραπείην	τραποίμην
Futur. 2.	τραπώμι	τραπισοίμην	τραποίμην
Futur. 1.	τρέφοιμι	τρεφθισοίμην	τρελοίμην
Aoristus 1.	τρέλαιμι	τρεφθείην	τρελοίμην
Perf. et plusq.	τετρέφοιμι	τετραμμένος είην	τετρόποιμι
Paulo post F.		τετραλοίμην	

Modus Subiunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Praes. et Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Aoristus 2.	τράπω	τραπῶ	τράπωμαι
Aoristus 1.	τρέψω	τρεφθῶ	τρέψωμαι
Perf. et plusq.	τετρέψω	τετραμμένος ῶ	τετρόσω

Modus Infinitivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Praes. et Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Aoristus 2.	τραπείν	τραπήναι	τραπέσθαι
Futurum 2.	τραπείν	τραπήσεσθαι	τραπέϊσθαι
Futurum 1.	τρέψειν	τρεφήσεσθαι	τρέψεσθαι
Aoristus 1.	τρέψαι	τρεφήναι	τρέψασθαι
Perf. et plus.	τετρεφέναι	τετράφθαι	τετροπέναι
Paulo post F.		τετράψεσθαι	

Participium.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Praes. et Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Aoristus 2.	τραπῶν	τραπείς	τραπόμενος
Futur. 2.	τραπῶν	τραπησόμενος	τραπόμενος
Futur. 1.	τρέψων	τρεφθισόμε- ρος	τρεψόμενος
Aoristus 1.	τρέψας	τρεφθείς	τρεψάμενος
Perf. et plusq.	τετρεφώς	τετραμμένος	τετροπώς.
Paulo post F.		τετραψόμενος	

Exempla Verborum Barytonorum

Primae Coniugationis.

ω.

βλέπω, *adspicio.*λέγω, *exuo.*λείπω, *relinquo.*ἐρείπω, *verto.*μέλω, *canto.*ρέπω, *inclino.*

β.

θλίβω, *premo.*φέρβω, *pasco.*ἀμείβω, *commuto.*ρέμβω, *in gyrum ago.*

φ.

Φ.

ἀλείφω, *ungo.*γλύφω, *fodio.*ἐρέφω, *verto.*ἐρέφω, *tego.*

πτ.

ρίπτω, *proiicio.*φαλίπτω, *desipio.*κλέπτω, *furor.*χαλέπτω, *evertō.*θάπτω, *adsentor.*ὀλόπτω, *vella.*

Secundae. κ.

τήκω, *liquefacio.*διώκω, *persequor.*κρέκω, *pectine pulso.*ἐρείκω, *frango.*

γ.

εἴγω, *aperio.*ὀρέγω, *porrrigo.*λήγω, *cesso.*θήγω, *acuo.*ἐρεύγω, *ructo.*φλέγω, *uro.*

χ.

τεύχω, *struo.*βρέχω, *madefacio.*ἐλέγχω, *arguo.*ῥώχω, *dentibus fremo.*

Tertiae.

δ.

δέιδω, *timeo.*ἄρδω, *irrigo.*

ἀείδω, *cano.*ἔρείδω, *figo.*

θ.

κεύθω, *abscondo.*ἐρέθω, *laccio.*λίθω, *celo.*αἴθω, *uro.*

Quartae.

σσ. ττ.

ρήσσω, *Att. τῆσσω, frango.* φράσσω, *Att. τῆσσω, munio.*ἀμύσσω, *Att. τῆσσω, lacero.* χαράσσω, *Att. τῆσσω, sculpo.*θωύσσω, *Att. τῆσσω, clamo.* ἰδύσσω, *Att. τῆσσω, irascor.*φλανύσσω, *Att. τῆσσω, garrilo.* ῥάσσω, *Att. τῆσσω, adlido.*

ζ.

ῥαβδίζω, *virgis caedo.* φαντάζω, *adparere facio.*αὐγάζω, *illucesco.* φλάζω, *stulte loquor.*κτίζω, *condo.*χωρίζω, *separo.*θερίζω, *meto.*οἰνίζω, *vinum emo, vel
sapio.*

Quintae.

λ.

θάλλω, *vireo.*βλέλλω, *mulgeo.*

ἀγγέλλω, *nuncio.*ὀφείλλω, *adiuvo.*ιάλλω, *emitto.*αἰκιάλλω, *blandior.*

μ.

βρέμω, *fremo.*δέμω, *aedifico.*

ν.

ράίνω, *perfundo.*φένω, *interficio.*τείνω, *tendo.*χραίνω, *coloro.*θαρσύνω, *fiduciam adfero.* κραίνω, *perficio.*θαυμαίνω, *admiror.*ὀνομαίνω, *nomino.*

ρ.

τείρω, *veho.*οἰκτείρω, *commiseror.*θέρω, *calefacio.*πταίρω, *sternuto.*

Sextae.

ω purum.

κωλύω, *prohibeo.*ἀνύω, *perficio.*χλίω, *deliciis frango.* ὀδύω, *iter facio.*ἀφύω, *haurio.*κολέω, *amputo.*

De Coniugationibus Circumflexorum.

Vocantur Circumflexa, quia duabus
Syllabis in unam contractis, accentum ha-
bent

bent circumflexum : ut πορέω, ποιῶ.

Nascuntur a Barytonis Sextae Coniugationis in έω, άω, όω : unde tres sunt Coniugationes Circumflexorum.

Dignoscuntur per litteras Characteristicas, quae sunt vocales α, ε, ο, proxime praecedentes ω Praesentis.

Prima.

Praes.	Futur.	Praet.
έω	ήσω	ηκα

Secunda.

άω	ήσω	ηκα
----	-----	-----

Tertia.

όω	ώσω	ωκα.
----	-----	------

Notanda ante Inflexionem.

Circumflexa inflectuntur, formantur, et augentur prorsus ut Verba Barytona, nisi quod hic quaedam Tempora contrahuntur.

Contrahuntur autem solum Praesens, et Praeteritum Imperfectum in omnibus Per-

sonis, per omnes Modos, et Participia.

Primae Coniugationis Contractio.

1. εε contrahitur in ει

2. εο in ο

3. Si post ε sequitur Vocalis longa, aut Diphthongus, fit contractio tollendo ε.

Verbum Circumflexum ex prima Coniugatione Vocis Activae.

Modus Indicativus.

Praesens.

S. (ποιέω, ποιῶ : ποιέεις, ποιείς : ποιέει, ποιῆ. *Facio.*

D. (ποιέετον, ποιῆτον : ποιέετον, ποιῆτον.

P. (ποιέομεν, ποιῶμεν : ποιέετε, ποιῆτε : ποιέσσι, ποιῶσι.

Imperfectum.

S. (ἔποίεον, ἔν : ἔποίεες, εἰς : ἔποίεε, εἰ.

D. (ἔποίεετον, εἶτον : ἔποίεετην, εἶτην.

P. (ἔποίεομεν, ἔμεν : ἔποίεετα, εἶτε : ἔποίεον, ἔν.

Fut. I. ποιήσω. Aor. I. ἐποίησα. Praeter. perf. πεποίηκα. Plusq. perf. ἔπεποίηκα ; ad normam

mam Barytonorum et hic , et in reliquis Modis.

Modus Imperativus.

Praesens, et Imperfectum.

S. (ποίεε , ποίει : ποιέετω , ποιείτω .

D. (ποιέετον , ποιεῖτον : ποιέετων , ποιείτων .

P. (ποιέετε , ποιεῖτε : ποιέετσαν , ποιείτσαν .

Aor. I. ποιήσον . Praet. perf. et plusq. πεποίηκε .

Modus Optativus.

Praesens et Imperfectum.

εἴθε , utinam .

S. (ποιέοιμι , οἷμι : ποιέοις , οἷς : ποιέοι , οἷ .

D. (ποιέοιτον , οἷτον : ποιέοιτην , οἷτην .

P. (ποιέοιμεν , οἷμεν : ποιέοιτε , οἷτε : ποιέοιεν , οἷεν .

Inflexio Attica, et Aëolica.

S. (ποιοῖν , ποιοῖς , ποιοῖν .

D. (ποιοῖτον , ποιοῖτην .

P. (ποιοῖμεν , ποιοῖτε , ποιοῖσαν .

Inflexio Dorica.

S. (ποιῶν , ποιῶς , ποιῶν .

D.

D. (ποιῶ'ητον , ποιῶ'ητην.

P. (ποιῶ'ημεν , ποιῶ'ητε , ποιῶ'ησαν.

Fut. I. ποιήσοιμι. Aor. I. ποιήσαιμι. Aor.

AEol. ποιήσεια. Praet. perf. πεποίηκοιμι.

Modus Subiunctivus.

Praesens, et Imperfectum.

ἐάν , quum.

S. (ποιέω , ᾧ : ποιέης , ἧς : ποιέη , ῆ.

D. (ποιέητον , ῆτον : ποιέητον , ῆτον.

P. (ποιέωμεν , ᾧμεν : ποιέητε , ῆτε : ποιέωσι , ᾧσι.

Aor. I. ποιήσω. Praet. perf. πεποίηκω.

Modus Infinitivus.

Praes. et Imperf. ποιέειν , ποιέειν.

Fut. I. ποιήσειν.

Aor. I. ποιήσαι.

Praet. perf. πεποίηκέναι.

Participium.

Praesens, et Imperfectum.

M. (ὁ ποιέων , ᾧν : τῷ ποιέοντος , ᾧντος.

F. (ἡ ποιέουσα , ᾧσα : τῆς ποιέουσας , ᾧσας.

N. (τὸ ποιέον, ἔν: τῷ ποιέοντος, ἔντος.

Fut. I. ὁ ποιήσων. Aor. I. ὁ ποιήσας. Praet.
perf. ὁ πεποιηώς.

Vocis Passivae.

Modus Indicativus.

Praesens.

S. (ποιέομαι, ἔμαι: ποιέη, ἦ: ποιέεται, εἶται.

D. (ποιεόμεθον, ἔμεθον: ποιέεσθον, εἶσθον: ποιέεσθον, εἶσθον.

P. (ποιεόμεθα, ἔμεθα: ποιέεσθε, εἶσθε: ποιέονται, ἔνται.

Imperfectum.

S. (ἐποιεόμην, ἔμην: ἐποιέε, ἔ: ἐποιέετο, εἶτο

D. (ἐποιεόμεθον, ἔμεθον: ἐποιέεσθον, εἶσθον: ἐποιέεσθην,
εἶσθην.

P. (ἐποιεόμεθα, ἔμεθα: ἐποιέεσθε εἶσθε: ἐποιέοντο ἔντο,

Praet. perf. πεποιήμαι. Plusq. perf. ἐπεποιήμην.

Paulo post Fut. πεποιήσομαι. Aor. I. ἐποιήσθην.

Fut. I. ποιηθήσομαι.

Modus Imperativus.

Praesens, et Imperfectum.

S. (ποιέε, ἔ: ποιέεσθω, εἶσθω.

D.

D. (ποιέεσθον, εἶσθον : ποιέεσθων, εἶσθων.

P. (ποιέεσθε, εἶσθε : ποιέεσθωσαν, εἶσθωσαν.

Perf. et Plusq. πεποίησο. Aor. I. ποιήθητι.

Modus Optativus.

Praesens et Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (ποιεοίμην, οίμην : ποιέοιο, οἶο : ποιέοιτο, οἶτο.

D. (ποιεοίμεθον, οίμεθον : ποιέοισθον, οἶσθον : ποιεοίσθην, οίσθην.

P. (ποιεοίμεθα, οίμεθα : ποιέοισθε, οἶσθε, ποιέοιντο, οἶντο.

Perfectum, et Plusquam perfectum.

S. (πεποιήμην, ἦο, ἦτο.

D. (πεποιήμεθον, ἦσθον, ἦσθην.

P. (πεποιήμεθα, ἦσθε, ἦντο.

Paulo post Fut. πεποιησοίμην. Aor. I. ποιήθειν. Fut. I. ποιηθισοίμην.

Modus Subiunctivus.

Praesens, et Imperfectum.

εἰάν, quum.

S. (ποιέωμαι, ὦμαι : ποιέη, ἦ : ποιέεται, ἦται.

D.

D. (ποιεώμεθον, ώμεθον: ποιέσθον, ἦσθον: ποιήσθον, ἦσθον.

P. (ποιεάμεθα, ώμεθα: ποιέσθε, ἦσθε: ποιῶνται, ὦνται.

Perf. et Plusq. perf.

S. (πεποιώμαι, ἦ, ἦται

D. (πεποιώμεθον, ἦσθον, ἦσθον.

P. (πεποιώμεθα, ἦσθε, ὦνται.

Aor. I. ποιηθῶ.

Modus Infinitivus.

Praes. et Imperf. ποιέσθαι, ποιεῖσθαι.

Perf. et Plusq. πεποιῆσθαι.

Paulo post Fut. πεποιήσεσθαι.

Aor. I. ποιηθῆναι.

Fut. I. ποιηθήσεσθαι.

Participium.

Praesens, et Imperf.

M. (ὁ ποιεόμενος, ἕμενος: τῷ ποιεομένῃ, ἕμένῃ.

F. (ἡ ποιεομένη, ἕμένη: τῆς ποιεομένης, ἕμένης.

N. (τὸ ποιεόμενον, ἕμενον, τῷ ποιεομένῃ, ἕμένῃ.

Perf. et plusq. πεποιημένος. Paulo post Fut. πε-

ποιησόμενος. Aor. I. ποιηθείς. Fut. I. ποιηθήσόμενος.

Vocis Mediae.

Tempora, quae contrahuntur, sunt eadem in voce Media, ac in Passiva: Tempora reliqua formantur ut Media Barytona.

Fut. I.

Indic. ποιήσομαι.

Optat. ποιησοίμην.

Infini. ποιήσεσθαι.

Partic. ποιησόμενος.

Aor. I.

Indicat. ἔποιησάμην.

Imper. ποίησαι.

Optat. ποιησαίμην.

Subiun. ποιήσωμαι.

Infini. ποιήσασθαι.

Partic. ποιησάμενος.

Observatio.

Quaedam Verba Primae Coniugationis formant Futurum in ἦσω, et ἔσω: Praeteritum in ηκα, et εκα: ut καλέω voco, Fut.

καλήσω, et καλέσω. Ita αίνέω, laudo; φρονέω, sapio; φορέω, gesto; κορέω, satio; τελέω, perficio; πονέω, laboro; et alia.

Dissyllaba formant Futurum in εύσω: ut χέω, fundo: Fut. χεύσω. Sic ῥέω, fluo; πνέω, flo; πλέω, navigo. Excipitur ῥέω, ligo; Fut. ῥήσω.

In Dissyllabis prima Singularis, et prima ac tertia Pluralis Praesentis non contrahuntur: ut πλέω, πλέομεν, πλέεσι; non πλώ, πλώμεν, πλώεσι.

Contrahitur tamen Praesens Infinitivi: ut πλέειν, πλεῖν; τρέειν, τρεῖν; πνέειν, πνεῖν; ῥέειν, ῥεῖν. Reperitur et Participii Praesens πλῶν, pro quo melius πλέων. Vide Henricum Stephanum.

Quae post factam contractionem non desinunt in ω purum habent in hac prima Coniugatione Aoristum secundum, Futurum secundum, et Praeteritum Medium:

dium : ut φιλῶ a φιλέω, amo. Aorist. 2. ἐφίλον : Fut. 2. φιλήσω : Praeter. med. πέφιλα : inflectenda ut Barytona Activa. Dissyllaba vero nunquam habent, praeter χέω (quod tamen inusitatum in Praesenti) cuius Aor. 2. ἔχον.

Secundae Coniugationis Contractio.

1. Si post α sequitur ο, vel ω, fit contractio in ω.
2. Si post α sequitur alia Vocalis, vel Diphthongus, fit contractio in α; nisi sequatur οι, vel ει: nam tunc fit contractio in ω.
3. Sicubi reperitur ι, subscribitur; υ vero abiicitur.

Verbum Circumflexum ex Secunda Coniugatione Vocis Activae.

Modus Indicativus. Praesens.

- S. (βοάω, βοῶ : βοάεις, βοᾷς : βοάει, βοᾷ. Clamo.
D. (βοάετον, βοᾶτον : βοάετον, βοᾶτον.

P. (βοάομεν, βοῶμεν: βοάετε, βοᾶτε: βοάσσι, βοῶσι.

Imperfectum.

S. (ἐβόαον, ὦν: ἐβόαες, ας: ἐβόαε, α.

D. (ἐβοάετον, ᾶτον: ἐβοαέτην, ᾶτην.

P. (ἐβοάομεν, ᾗμεν: ἐβοάετε, ᾗτε: ἐβόαον, ὦν.

Fut. I. βοήσω. Aor. I. ἐβόησα. Perf. βεβόηκα.

Plusq. perf. ἐβεβοήκειν.

Modus Imperativus.

Praes. et Imperfectum.

S. (βόαε, βόα: βοάετω, βοάτω.

D. (βοάετον, βοᾶτον: βοαέτων, βοάτων.

P. (βοάετε, βοᾶτε: βοαέτωσαν, βοάτωσαν.

Aor. I. βόησον. Praeter. perf. et Plusq.

βεβόηκε.

Modus Optativus.

Praesens, et Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (βοάοιμι, ᾧμι: βοάοις, ᾧς: βοάοι, ᾧ.

D. (βοάοιτον, ᾧτον: βοαοίτην, ᾧτην.

P. (βοάοιμεν, ᾧμεν: βοάοιτε, ᾧτε: βοάοιεν, ᾧεν.

Inflexio Attica.

S. (βοῶν, βοῶνς, βοῶν.

D. (βοῶντων, βοῶντων.

P. (βοῶμεν, βοῶντε, βοῶσαν.

Fut. I. βοήσοιμι. Aor. I. βοήσαιμι. Aor.

AEol. βοήσεια. Perf. et Plusq. βεβόηκοιμι.

Modus Subiunctivus.

Praesens, et Imperfectum.

ἐάν, quum.

S. (βοῶω, ᾧ: βοῶνς, ᾗς: βοῶν, ᾗ

D. (βοῶντων, ᾗτων, βοῶντων, ᾗτων.

P. (βοῶμεν, ᾧμεν: βοῶντε, ᾗτε: βοῶσι, ᾧσι.

Aor. I. βοήσω. Perf. et Plusq. βεβόηκα.

Modus Infinitivus.

Praes. et Imperf. βοᾶειν, βοᾶν.

Fut. I. βοήσειν.

Aor. I. βοήσαι.

Praet. et Plusq. perf. βεβόηκέναι.

Participium.

Praes. et Imperfectum.

M. (ὁ βοάων, ᾧν : τῷ βοάοντος, ᾧντος.

F. (ἡ βοάουσα, ᾧσα : τῆς βοάουσης, ᾧσης.

N. (τὸ βοάον, ᾧν : τῷ βοάοντος, ᾧντος.

Fut. I. βοήσων. Aor. I. βοήσας. Praet. et

Plusq. βεβουκώς.

Vocis Passivae.

Modus Indicativus.

Praesens.

S. (βοάομαι, ᾧμαι : βοάη, ᾧ : βοάεται, ᾧται.

D. (βοαόμεθον, ᾧμεθον : βοάεσθον, ᾧσθον : βοάεσθον, ᾧσθον.

P. (βοαόμεθα, ᾧμεθα : βοάεσθε, ᾧσθε : βοάονται, ᾧνται.

Imperfectum.

S. (ἐβοάομην, ᾧμην : ἐβοάω, ᾧ : ἐβοάετο, ᾧτο.

D. (ἐβοαόμεθον, ᾧμεθον : ἐβοάεσθον, ᾧσθον : ἐβοαέσθην, ᾧσθην,

P. (ἐβοαόμεθα, ᾧμεθα : ἐβοάεσθε, ᾧσθε : ἐβοάοντο, ᾧντο.

Perf. βεβούημαι. Plusq. perf. ἐβεβούημην. Paulo

post Fut. βεβούησομαι. Aor. I. ἐβούηθην. Fut.

I. βουθήσομαι.

Modus Imperativus.

Praesens et Imperfectum.

- S. (Βιάε , ᾧ : Βιάεσθω , άσθω.
 D. (Βιάεσθον , ᾗσθον : Βιάεσθων , άσθων.
 P. (Βιάεσθε , ᾗσθε : Βιάεσθωσαν , άσθωσαν.

Perf. et Plusq. Βεβίησο. Aor. I. Βεβίητι.

Modus Optativus.

Praes. et Imperfect.

είθε , utinam.

- S. (Βεβίημι , ᾗμι : Βεβίησο , ᾧσο : Βεβίητο , ᾧτο.
 D. (Βεβίημεθον , ᾗμεθον : Βεβίησθον , ᾧσθον : Βεβίησθην , ᾗσθην.
 P. (Βεβίημεθα , ᾗμεθα : Βεβίησθε , ᾧσθε : Βεβίηντο , ᾧντο.

Perf. et Plusq. perf.

- S. (Βεβίημι , Βεβίησο , Βεβίητο.
 D. (Βεβίημεθον , Βεβίησθον , Βεβίησθην.
 P. (Βεβίημεθα , Βεβίησθε , Βεβίηντο.

Paulo post Fut. Βεβίησοίμην. Aor. I. Βεβίηειν.

Fut. I. Βεβίησοίμην.

Modus Subiunctivus.

Praesens, et Imperfect.

ἐάν, quum.

S. (βράωμαι, ᾶμαι: βράη, ᾶ: βράηται, ᾶται.

D. (βραώμεθον, ᾶμεθον: βράησθον, ᾶσθον, βράησθον, ᾶσθον.

P. (βραώμεθα, ᾶμεθα: βράησθε, ᾶσθε: βράωνται, ᾶνται.

Perf. et Plusq. perf.

S. (βεβραῶμαι, βεβραῶ, βεβραῶνται.

D. (βεβραώμεθον, βεβραῶσθον, βεβραῶσθον.

P. (βεβραώμεθα, βεβραῶσθε, βεβραῶνται.

Aor. I. βραῖθᾶ.

Modus Infinitivus.

Praes. et Imperf. βράεσθαι, βραῖσθαι.

Perf. et Plusq. perf. βεβραῖσθαι.

Paulo post Fut. βεβραῖσεσθαι.

Aoristus I. βραῖθῆναι.

Futurum I. βραῖθήσεσθαι.

Participium.

Praesens, et Imperfectum.

M. (ὁ βραῖόμενος, ᾶμενος: τῷ βραομένῳ, ᾶμένῳ.

F.

F. (ἡ βοαομένη, ωμένη : τῆς βοαομένης, ωμένης.

N. (τὸ βοαόμενον, ώμενον : τῷ βοαόμενῳ, ωμένῳ.

Perf. et plusq. βοημένος. Paulo post Fut.
βοησόμενος. Aor. I. βοηθείς. Fut. I. βοηθησόμενος.

Vocis Mediae.

Tempora, quae contrahuntur, sunt eadem, atque Passiva: reliqua ut Media Barytona.

Futur. I.

Indicat. βοήσομαι.

Optat. βοησάμην.

Infinit. βοήσεσθαι.

Partic. βοησόμενος.

Aorist. I.

Indicat. ἐβοησάμην.

Imper. βοήσαι.

Optat. βοησαίμην.

Subiunct. βοήσωμαι.

Infinit. βοήσασθαι.

Particip. βοησάμενος.

Observatio.

Multa Verba Secundae Coniugationis formant Fut. in άσω, Praet. in ακα; praesertim habentia ε, vel ι, ante άω: ut έάω, sino, έάσω, έΐακα: κοπιάω, laboro, κοπιάσω, κεκοπίακα: plurima habentia λ, vel ρ ante άω: ut γελάω, rideo, γελάσω, γεγέλακα: δράω, facio, δράσω, δέδρακα.

His adde δικάω, iudico: διφάω, quaero: θλάω, tundo: μάω, et μαιμάω, vehementer cupio: νάω, fluo: πάω, possideo: πάω, vello: ταλάω, suffero: φθάω, praevenio: φλάω, tun-
do: et alia.

Haec tamen: καίω, vel κάω, uro; et κλάω, frango, formant Fut. καύσω, et κλαύσω.

Quaedam etiam utramque habent terminationem in άσω, et ήσω, ut περάω, trans-
eo, περάσω, et περήσω; πειράω, conor,
πειράσω, et πειρήσω.

Attici contrahunt αεις in ής, αει in ή,
et

et *αειν*, in *ἦν*, in his quatuor: ζῶ, ζῆν, ζῆ, ζῆν, vivo: πείνω, νῆς, νῆ, νῆν, esurio: διψῶ, ῆς, ῆ, ῆν, sitio: χρώμαι, χρῆ, χρῆται, χρῆσθαι; utor.

Dores adhibent hanc contractionem *αεις* in *ης* ubique: *Aeoles* vertunt in *Infinito* *ᾶν* in *αῖς*, ut *γελαῖς* pro *γελαᾶν*.

Iones post factam contractionem in *ω* praeponunt *ε*, ut *μνεόμενος*, pro *μνώμενος*, memorans. *Poetae* praeponunt *ο*, si praecedens syllaba sit brevis, ut *καρηκομόωντες*, pro *καρηκομῶντες*, caput comatum habentes; si autem sit longa, praeponunt *ω*, ut *πειρώωντες*, pro *πειρῶντες*, tentantes. Aliquando postponunt *ο*, ut *μνώομαι*, pro *μνώμαι*, recordor. Nonnunquam geminant *α*, ut *ἐλάαν*, pro *ἐλαᾶν*, incitare; *τιμάασθαι*, pro *τιμᾶσθαι*, honorari.

In hac etiam *Secunda Coniugatione*, si *thema* iam contractum in *Praesenti* non de-

desinat in ω purum, reperitur Aoristus secundus, Futurum secundum, et Praeteritum Medium: ut a $\tau\mu\tilde{\omega}$, quod a $\tau\mu\acute{\alpha}\omega$, honoro, Aor. 2. ἔτιμον, Fut. 2. $\tau\mu\tilde{\omega}$, Praet. Med. τέτιμα. Non reperitur tamen vel post huiusmodi contractionem in Dissyllabis, praeter $\alpha\acute{\alpha}\omega$, $\alpha\tilde{\omega}$, cuius Aor. 2. ἔαον.

Tertiae Coniugationis Contractio.

1. Si post σ sequitur ω , vel η , fit contractio in ω .

2. Si post σ sequitur ϵ , vel σ , vel γ , fit contractio in γ .

3. Si post σ sequitur quaevis alia vocalis, vel Diphthongus, fit contractio in $\sigma\iota$, nisi in Infinitivo, qui contrahitur in $\tilde{\epsilon}\nu$.

Verbum Circumflexum ex tertia Coniugatione Vocis Activae.

Modus Indicativus.

Praesens.

S. ($\chi\rho\upsilon\sigma\acute{\alpha}\omega$, $\tilde{\omega}$; $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{\alpha}\epsilon\iota\varsigma$, $\sigma\iota\varsigma$; $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{\alpha}\epsilon\iota$, $\sigma\iota$.)

D.

D. (χρυσόετον , ἔτον : χρυσόετον , ἔτον.

P. (χρυσόομεν , ἔμεν : χρυσόετε , ἔτε : χρυσόοσι , ἔσι.

Imperfectum.

S. (ἐχρύσσον , ἔν : ἐχρύσοες , ἔς : ἐχρύσοε , ἔ.

D. (ἐχρυσόετον , ἔτον : ἐχρυσόετην , ἔτην.

P. (ἐχρυσόομεν , ἔμεν : ἐχρυσόετε , ἔτε : ἐχρύσσον , ἔν.

Fut. I. χρυσώσω. Aor. I. ἐχρύσωσα. Perf. κέχρυσάκα. Plusq. perf. ἐκέχρυσάκειν.

Modus Imperativus.

Praesens, et Imperfectum.

S. (χρύσοε , ἔ : χρυσόετω , ἔτω.

D. (χρυσόετον , ἔτον : χρυσόετων , ἔτων.

P. (χρυσόετε , ἔτε : χρυσόετῶσαν , ἔτῶσαν.

Aor. I. χρύσωσον. Perf. et Plusq. perf. κέχρυσάκε.

Modus Optativus.

Praesens et Imperfectum.

εἴθε , utinam.

S. (χρυσόοιμι , οἴμι : χρυσόοις , οἴς : χρυσόοι , οἴ.

D. (χρυσόοιτον , οἴτον : χρυσόοίτην , οίτην.

P. (χρυσόοιμεν , οἴμεν : χρυσόοιτε , οἴτε : χρυσόοιεν , οίην.

Fut.

Fut. I. χρυσώσοιμι. Aor. I. χρυσώσαιμι.

Aor. AEol. χρυσώσεια. Perf. et Plusq.

perf. κεχρυσώκοιμι.

Modus Subiunctivus.

Praesens, et Imperfectum.

S. (χρυσώω, ᾧ : χρυσώης, οἷς : χρυσώη, οἷ.

D. (χρυσώητον, ᾧτον : χρυσώητον, ᾧτον.

P. (χρυσώωμεν, ᾧμεν : χρυσώητε, ᾧτε : χρυσώωσι, ᾧσι.

Aor. I. χρυσώσω. Perf. et Plusq. perf. κε-

χρυσώκω.

Modus Infinitivus.

Praes. et Imperf. χρυσάειν, χρυσᾶν.

Futur. I. χρυσώσειν.

Aor. I. χρυσώσαι.

Perf. et plusq. κεχρυσάμεναι.

Participium.

Praesens, et Imperfectum.

M. (ὁ χρυσώων, ᾧν : τῷ χρυσούντος, ᾧντος.

F. (ἡ χρυσώουσα, ᾧσα : τῆς χρυσώουσης, ᾧσης.

N. (τὸ χρυσούν, ᾧν : τῷ χρυσούντος, ᾧντος.

Fut.

Fut. I. χρυσάσω. Aor. I. χρυσάσαι. Perf. et

Plusq. perf. κεχρυσωκώς.

Vocis Passivae.

Modus Indicativus.

Praesens.

S. (χρυσόομαι, ἔμαι: χρυσόη, αῖ: χρυσόεται, ἔται.

D. (χρυσούμεθον, ἔμεθον: χρυσέεσθον, ἔσθον: χρυσόεσθον, ἔσθον.

P. (χρυσούμεθα, ἔμεθα: χρυσέεσθε, ἔσθε: χρυσόονται, ἔνται.

Imperfectum.

S. (ἐχρυσόμην, ἔμην: ἐχρυσόη, ἔη: ἐχρυσόετο, ἔτο.

D. (ἐχρυσούμεθον, ἔμεθον: ἐχρυσέεσθον, ἔσθον: ἐχρυσόεσθην, ἔσθην.

P. (ἐχρυσούμεθα, ἔμεθα: ἐχρυσέεσθε, ἔσθε: ἐχρυσόοντο, ἔντο.

Perf. κεχρυσώμαι, Plusq. perf. ἐκεχρυσώμην.

Paulo post Fut. κεχρυσώσομαι. Aor. I. ἐχρυσώθη, Futur. I. χρυσωθήσομαι.

Modus Imperativus.

S. (χρυσόη, ἔη: χρυσόεσθω, ἔσθω.

D.

D. (χρυσόεσθον , ἔσθον : χρυσόεσθων , ἔσθων.

P. (Χρυσόεσθε , ἔσθε : χρυσόεσθωσαν , ἔσθωσαν.

Perf. et Plusq. κεχρύσωσο. Aor. I. χρυσώθητι.

Modus Optativus:

Praesens et Imperfectum:

εἴθε , utinam.

S. (χρυσοοίμην , οίμην : χρυσοοιο , οἴο : χρυσοοιτο , οἴτο.

D. (χρυσοοίμεθον , οίμεθον : χρυσοοίσθον , οἴσθον : χρυσοοίσθην , οἴσθην.

P. (Χρυσοοίμεθα , οίμεθα : χρυσοοισθε , οἴσθε : χρυσοοίντο , οἴντο.

Perfectum , et Plusq.

S. (κεχρυσώμην , κεχρυσῶ , κεχρυσῶτο.

D. (κεχρυσώμεθον , κεχρυσῶσθον , κεχρυσῶσθην.

P. (κεχρυσώμεθα , κεχρυσῶσθε , κεχρυσῶντο.

Paulo post Fut. κεχρυσώσοίμην. Aor. I.

Χρυσωθείν. Futur. I. χρυσωθισοίμην.

Modus Subiunctivus.

Praesens, et Imperfectum.

ἐάν, quum.

- S. (χρυσόωμαι, ᾶμαι: χρυσή, οἶ: χρυσήται, ᾶται.
 D. χρυσώμεθον, ᾶμεθον: χρυσήσθον, ᾶσθον: χρυσήσθον, ᾶσθον.
 P. (χρυσώμεθα, ᾶμεθα: χρυήσθε, ᾶσθε: χρυσῶνται, ᾶνται.

Perfectum, et Plusq.

- S. (κεχρυσῶμαι, κεχρυσῆ, κεχρυσῆται.
 D. (κεχρυσώμεθον, κεχρυσῆσθον, κεχρυσῆσθον.
 P. (κεχρυσώμεθα, κεχρυσῆσθε, κεχρυσῶνται.

Aor. I. χρυσωθῶ:

Modus Infinitivus.

Praes. et Imperf. χρυσόεσθαι, χρυσῶσθαι.

Perf. et Plusq. κεχρυσώσθαι.

Paulo post Fut. κεχρυσῶσεσθαι.

Aor. I. χρυσωθῆναι.

Fut. I. χρυσωθήσεσθαι.

Participium.

Praesens, et Imperfectum.

M. (ὁ χρυσοόμενος, ὄμενος: τῷ χρυσοόμενῳ, ὄμενῳ.

F. (ἡ χρυσοομένη, ὄμενη: τῆς χρυσοομένης, ὄμενης.

N. (τὸ χρυσοόμενον, ὄμενον: τῷ χρυσοόμενῳ, ὄμενῳ.

Perf. et Plusq. κεχρυσωμένος. Paulo post Fut.
κεχρυσωσόμενος. Aor. I. χρυσωθεῖς. Fut. I. χρυ-
σωθησόμενος.

Vocis Mediae.

Tempora, quae contrahuntur, sunt ea-
dem in Voce Media ac in Passiva: Tem-
pora reliqua formantur ut Media Barytona.

Futur. I.

Indicat. χρυσώσομαι.

Optat. χρυσωσοίμην.

Infinit. χρυσώσεσθαι.

Partic. χρυσωσόμενος.

Aorist. I.

Indicat. ἐχρυσωσάμην.

Imper. χρύσασαι.

Optat. χρυσωσαίμην.

Subiunct. χρυσώσωμαι.

Infinit. χρυσώσασθαι.

Particip. χρυσωσάμενος.

Observatio.

Verba in *ώ* a Nomine derivata, mutant in Futuro *ο* in *ω*: ut δηλώω, δηλώσω, manifesto, a δηλός, manifestus: caetera fere retinent *ο*; ut ἀρόω, ἀρώσω, arō. At δώω, δώσω, do.

Aoristus secundus, Futurum secundum, et Praeteritum Medium hic penitus desiderantur in omnibus generibus.

Exempla primae Coniugationis
Circumflexorum.

in *εω*.

κομέω, curam gero. φθονέω, invideo.

οιδέω, tumeo. αἰτέω, peto.

δυνέω, cunctor. αὐρέω, fruor.

ῥοφέω, exhaurio. χειροτονέω, per suffragia creo.

θαῤῥέω, confido. ζητέω, quaero.

Secundae.

in ω.

κωλερώ , <i>proculco.</i>	φλισιάω , <i>putresco.</i>
ὄρμάω , <i>prorumpo.</i>	περάω , <i>vendo, transeo.</i>
αἰονάω , <i>adspergo,</i>	βροντάω , <i>tono.</i>
πειράω , <i>conor.</i>	γράω , <i>comedo.</i>
θρυγανάω , <i>frico.</i>	ἔρωτάω , <i>interrogo.</i>

Tertiae.

in ω.

κληρώ , <i>sorte deligo.</i>	ἐλευθερώ , <i>libero.</i>
ὁμοιώω , <i>adsimilo.</i>	θανατώω , <i>neco.</i>
αἰσιμόω , <i>insumo.</i>	φαρμακόω , <i>pharmaca</i> <i>misceo.</i>
πληρώω , <i>impleo.</i>	ἀκριβόω , <i>exquiro.</i>
ρίζωω , <i>stabilio.</i>	ἐρημόω , <i>vasto.</i>
Χαριτώω , <i>gratum reddo.</i>	φραγελλόω , <i>flagello.</i>

De Coniugationibus Verborum in μι.

Vocantur Verba in μι, propter ultimam syllabam μι, in quam desinunt: ut τίθημι.

Oriuntur ex sexta Coniugatione Bary-

to-

tonorum a Verbis desinentibus in $\acute{\epsilon}\omega$, $\acute{\alpha}\omega$, $\acute{\omicron}\omega$, $\acute{\upsilon}\omega$: unde quatuor sunt Coniugationes Verborum in $\mu\iota$.

Habent pro Characteristica, Prima ϵ : Secunda α : Tertia \omicron : Quarta υ .

Fiunt autem mutando ω ultimam syllabam in $\mu\iota$; vertendo brevem Characteristicam in longam, videlicet ϵ , α in η ; \omicron in ω ; υ correptum in υ productum; et praeposendo Reduplicationem.

Reduplicatio duplex est.	{	Propria: quum prima consonans
		Thematis, vel Tenuis loco Adspiratae cum ι brevi reperitur; ut,
		$\theta\acute{\epsilon}\omega$, $\tau\iota\theta\acute{\epsilon}\omega$, $\tau\iota\theta\eta\mu\iota$, pono.
		$\delta\acute{\omicron}\omega$, $\delta\iota\delta\acute{\omicron}\omega$, $\delta\iota\delta\omega\mu\iota$, do.
{	Improperia: quum ι solum praefigitur; idque vel quum Verbum incipit a $\sigma\tau$, vel a Vocali: ut,	
	$\sigma\tau\acute{\alpha}\omega$, $\iota\sigma\tau\acute{\alpha}\omega$, $\iota\sigma\tau\eta\mu\iota$, sto.	
	$\acute{\epsilon}\omega$, $\acute{\iota}\acute{\epsilon}\omega$, $\acute{\iota}\eta\mu\iota$, mitto.	

Re-

Reduplicationem habent tantum tres priores Coniugationes in Praesenti, et Praeterito Imperfecto solum, per omnes Modos, et Participia: Quarta nullam habet; sed tantum in ea ω vertitur in μ , hoc modo:

1. a θέω,	} format. }	τίθημι, pono.
2. a τάω,		ἵστημι, sto.
3. a δόω,		δίδωμι, do.
4. a ζευγνύω,		ζεύγνυμι, iungo.

Multa sunt etiam sine Reduplicatione: ut σβῆμι, extinguo: φημί, dico: ἄλωμι, capio: γινῶμι, cognosco: et alia.

Poëtae perinde agunt cum Reduplicatione, atque cum Verborum augmento Syllabico, et Temporalis. Modo enim addunt Reduplicationem, modo detrahunt. Hinc in omni Coniugatione multa reperiuntur Verba in μ sine ulla omnino Reduplicatione: ut φίλημι, a φιλέω, amo; γέλημι, a γελάω, rideo; ἐλευθέ-

ρωμι, ab ἐλευθερώ, libero; κλύμι α κλύω, αιδιο: aliaque plura, non tantum Poëtis, sed et aliis subinde usurpata. Interdum adhibent quidem Reduplicationem, sed per ε: ut νοῖώ, νόημι, νενόημι, intelligo: τελέω, τέλημι, τετέλημι, perficio: τλάω, τλήμι, τέτλημι, tolero. In quibusdam Verbis, loco Reduplicationis repetunt duas primas litteras Praesentis: ut ἀλυκτέω, ἀλύκτημι, ἀλαλύκτημι, in angustias redigo; ἀλάω, ἄλημι, ἀλάλημι, erro; ἀχέω, ἄχημι, ἀκάχημι, angor. Interdum Verba a vocali coepta habent Reduplicationem in secunda syllaba: ut ὀνέω, seu ὀνάω, ὀνημι, ὀνήμι, iuvo. Aliquando Reduplicationis sive per ι, sive per ε, suapte natura brevis, producit inserto μ: ut πρᾶω, πρᾶμι, πῖμπρημι, comburo: πλάω, sive πλέω, πλῆμι, πῖμπλημι, impleo. Verba aliqua retinent Reduplicationem etiam in Futuro. Hinc διδάσσω pro δώσω, διδράσω pro δράσω, α διδράσκω fugio.

Ad-

Animadvertenda ante Inflexionem

Peculiarem habent inflexionem Praesens, Imperfectum, Aoristus secundus: reliqua Tempora sequuntur rationem Barytonorum.

Destituuntur Verba in μ i omni Futuro secundo, Praeterito Perfecto Medio, Aoristo secundo Passivo.

Verba Quartae Coniugationis, si Dissyllaba sunt, Futurum habent, et Aoristum secundum: si Trisyllaba, non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam modo Optativo, et Coniunctivo.

Inflexio Verborum ex quatuor Coniugationibus in μ i

Vocis Activae.

Modus Indicativus.

Praesens.

I. S. (τίθημι, τίθης, τίθησι.

D. (τίθετον, τίθετον.

P.

- P. (τίθεμεν, τίθετε, τιθεῖσι, Ion. τιθέασι.
 2. S. (ἴστημι, ἴστης, ἴησι.
 D. (ἴστατον, ἴστατον.
 P. (ἴσταμεν, ἴστατε, ἴσᾶσι.
 3. S. (δίδωμι, δίδως, δίδωσι.
 D. (δίδοτον, δίδοτον.
 P. (δίδομεν, δίδοτε, διδῶσι, Ion. διδόασι.
 4. S. (ζεύγνυμι, ζεύγνυς, ζεύγνυσι.
 D. (ζεύγνυτον, ζεύγνυτον.
 P. (ζεύγνυμην, ζεύγνυτε, ζεύγνυσι: in usu ζευγνύσσι.

Imperfectum.

1. S. (ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη.
 D. (ἐτίθετον, ἐτιθέτην.
 P. (ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν.
 2. S. (ἴσθην, ἴστης, ἴστη.
 D. (ἴστατον, ἴσάτην.
 P. (ἴσταμεν, ἴστατε, ἴσασαν.
 3. S. (ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω.
 D. (ἐδίδοτον, ἐδιδότην.
 P. (ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν.

4. S. (ἐζεύγνυν , ἐζεύγνυς , ἐζεύγνυ.
 D. (ἐζεύγνυτον , ἐζευγνύτην.
 P. (ἐζεύγγυμεν , ἐζεύγγυτε , ἐζεύγγυσαν.

Aoristus Secundus.

1. S. (ἔθην , ἔθης , ἔθη.
 D. (ἔθετον , ἐθέτην.
 P. (ἔθεμεν , ἔθετε , ἔθεσαν.
 2. S. (ἔτην , ἔτης , ἔτη.
 D. (ἔτητον , ἐτήτην.
 P. (ἔτημην , ἔτητε , ἔτησαν.
 3. S. (ἔδων , ἔδως , ἔδω.
 D. (ἔδοτον , ἐδότην.
 P. (ἔδομεν , ἔδοτε , ἔδοσαν.

Futurum primum.

1. θήσω.
 2. γήσω.
 3. δάσω.

Aoristus primus.

1. ἔθηκα.
 2. ἔτησα.

3. ἔδωκα.

Cur ἔθηκα, ἔδωκα habeant κ, diximus loco suo.

Praeteritum perfectum.

1. τέθεικα: ει pro η, more Boëotorum.

2. ἔφακα, pro ἔφηκα, ad differentiam ἔφηκα, quod est Praeteriti Medium ab ἔφηκω, sto. In Compositis tamen remanet η, ut ἀφέφηκα.

3. δέδωκα.

Praet. plusq. perf.

1. ἔτεθείκειν.

2. ἔφακειν.

3. ἔδεδώκειν.

Modus Imperativus.

Praesens, et Imperfectum.

1. S. (τίθει, τιθέτω.

D. (τίθετον, τιθέτων.

P. (τίθετε, τιθέτωσαν.

2. S. (ἴφαθι, ἴφάτω.

D. (ἴφατον, ἴφάτων.

- P. (ἴφατε, ἰφάτωσαν.
 3. S. (δίδοθι, διδότω.
 D. (δίδοτον, διδότων.
 P. (δίδοτε, διδότωσαν.
 4. S. (ζεύγνυθι, ζευγνύτω.
 D. (ζεύγνυτον, ζευγνύτων.
 P. (ζεύγνυτε, ζευγνύτωσαν.

Aoristus secundus.

1. S. (θές, θέτω.
 D. (θέτον, θέτων.
 P. (θέτε, θέτωσαν.
 2. S. (τήθι, τήτω.
 D. (τήτον, τήτων.
 P. (τήτε, τήτωσαν.
 3. S. (λός, δότω.
 D. (λότον, δότων.
 P. (λότε, δότωσαν.

Aoristus primus.

1. θῆκον.
 2. τῆσον.

3. λῶλον.

Praet. Perf. et Plusq. Perf.

1. τέθεικε.

2. ἔτακε.

3. δέλωκε.

Modus Optativus.

εἴθε, utinam.

1. S. (τιθεῖν, τιθείς, τιθείη.

D. (τιθείντων, τιθείητων.

P. (τιθείμεν, τιθείτε, τιθείσαν, et τιθεῖεν.

2. S. (ἰσταίν, ἰσταίης, ἰσταίη.

D. (ἰσταίντων, ἰσταίητων.

P. (ἰσταίμεν, ἰσταίτε, ἰσταίσαν, et ἰσταῖεν.

3. S. (διδόιν, διδοίης, διδοίη.

D. (διδόιντων, διδοίητων.

P. (διδοίμεν, διδοίτε, διδοίσαν, et διδοῖεν.

Aoristus secundus.

1. S. (θείν, θείης, θείη.

D. (θείντων, θείητων.

P. (θείμεν, θείτε, θείσαν, et θείεν.

2. S. (σταίνω, σταίνω, σταίνω.
 D. (σταίνοντο, σταίνοντο.
 P. (σταίνωμεν, σταίνετε, σταίνωσαν, εἰ σταίνωεν.
3. S. (δοίω, δόω, δόω.
 D. (δοίοντο, δόοντο.
 P. (δοίωμεν, δόετε, δόωσαν, εἰ δόωεν.

Futurum primum.

1. θήσομι.

2. στήσομι.

3. δώσομι.

Aoristus primus.

1. θήκαμι.

2. στήκαμι.

3. δώκαμι.

Praet. Perfect. et Plusq.

1. τεθείκαμι.

2. ἐστάκαμι.

3. δεδώκαμι.

Modus Subiunctivus.

ἔδν, quum.

1. S. (τιθῶ, τιθῆς, τιθῆ.

D. (τιθῆτον, τιθῆτον.

P. (τιθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσι.

2. S. (ἰστῶ, ἰστῆς, ἰστῆ.

D. (ἰστῆτον, ἰστῆτον.

P. (ἰστῶμεν, ἰστῆτε, ἰστῶσι.

3. S. (διδῶ, διδῆς, διδῆ.

D. (διδῆτον, διδῆτον.

P. (διδῶμεν, διδῆτε, διδῶσι.

Aoristus secundus.

1. S. (θῶ, θῆς, θῆ.

D. (θῆτον, θῆτον.

P. (θῶμεν, θῆτε, θῶσι.

2. S. (στῶ, στῆς, στῆ.

D. (στῆτον, στῆτον.

P. (στῶμεν, στῆτε, στῶσι.

3. S. (δῶ, δῆς, δῆ.

D. (δῆτον, δῆτον.

P. (δῶμεν , δῶτε , δῶσι .

Aoristus primus.

1. θῆκω.

2. στήσω.

3. δώκω.

Praet. perf. et Plusq.

1. τεθείκω.

2. ἐστάκω.

3. δεδώκω.

Modus Infinitivus.

Praesens et Imperfectum.

1. τιθέναι.

2. ιστάναι.

3. διδόναι.

4. ζευγνύναι.

Aoristus secundus.

1. θείναι.

2. στήναι.

3. δέναι.

Futurum primum.

1. θήσειν.

2. στήσειν.

3. δώσειν.

Aoristus primus.

1: θῆκαι.

2. στήσαι.

3. δῶκαι.

Praet. perf. et Plusq.

1. τεθεικέναι.

2. ἑστακέναι.

3. δεδωκέναι.

Participium.

Praesens, et Imperf.

1. M. (ὁ τιθεῖς, τῷ τιθέντος.

F. (ἡ τιθεῖσα, τῆς τιθείσης.

N. (τὸ τιθὲν, τῷ τιθέντος.

2. M. (ὁ ἰστάς, τῷ ἰστάντος.

F. (ἡ ἰστάσα, τῆς ἰστάσης.

N. (τὸ ἰστάν, τῷ ἰστάντος.

3. M. (ὁ διδούς , τῷ διδόντος.
 F. (ἡ διδύσα , τῆς διδύσης.
 N. (τὸ διδόν , τῷ διδόντος.
 4. M. (ὁ ζευγνύς , τῷ ζευγνύοντος.
 F. (ἡ ζευγνύσα , τῆς ζευγνύσης.
 N. (τὸ ζευγνύν , τῷ ζευγνύοντος.

Aoristus secundus.

1. M. (ὁ θεῖς , τῷ θέντος.
 F. (ἡ θεῖσα , τῆς θεΐσης.
 N. (τὸ θέν , τῷ θέντος.
 2. M. (ὁ στάς , τῷ στάντος.
 F. (ἡ στάσα , τῆς στάσης.
 N. (τὸ στάν , τῷ στάντος.
 3. M. (ὁ δούς , τῷ δόντος.
 F. (ἡ δύσα , τῆς δέσης.
 N. (τὸ δόν , τῷ δόντος.

Futurum primum.

1. θήσων.
 2. στήσων.
 3. δώσων.

Aoristus primus.

1. θήκας.

2. στήσας.

3. δώκας.

Perf. et Plusq.

1. τεθεικώς.

2. έστακώς.

3. δεδωκώς.

*Vocis Passivae.**Modus Indicativus.**Praesens.*

1. S. (τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται,

D. (τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον.

P. (τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται.

2. S. (ίταμαι, ίτασαι, ίταται.

D. (ιτάμεθον, ίτασθον, ίτασθον.

P. (ιτάμεθα, ίτασθε, ίτανται.

3. S. (λίδομαι, λίδοσαι, λίδοται.

D. (διδόμεθον, λίδοσθον, λίδοσθον.

P. (διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται.

4. S. (ζεύγνυμαι, ζεύγνυσαι, ζεύγνυται.

D. (ζευγνύμεθον, ζεύγνυσθον, ζεύγνυσθην.

P. (ζευγνύμεθα, ζεύγνυσθε, ζεύγνυνται.

Imperfectum.

1. S. (ἐτιθέμην, ἐτίθεσο et ἐτίθῃ, ἐτίθετο.

D. (ἐτιθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτίθεσθην.

P. (ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο.

2. S. (ἴσάμην, ἴσασο et ἴσῶ, ἴσατο.

D. (ἴσάμεθον, ἴσασθον, ἴσάσθην.

P. (ἴσάμεθα, ἴσασθε, ἴσαντο.

3. S. (ἐδιδόμην, ἐδίδοσο et ἐδίδῃ, ἐδίδοτο.

D. (ἐδιδόμεθον, ἐδίδοσθον, ἐδιδόσθην.

P. (ἐδιδόμεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοιτο.

4. S. (ἐζευγνύμην, ἐζεύγνυσο, ἐζεύγνυτο.

D. (ἐζευγνύμεθον, ἐζεύγνυσθον, ἐζευγνύσθην.

P. (ἐζευγνύμεθα, ἐζεύγνυσθε, ἐζεύγνυτο.

Perfectum.

1. τέθειμαι.

2. ἴσάμαι.

3. δέδομαι.

Plusquam Perfectum.

1. ἔτεθείμην.

2. ἔτεράμην.

3. ἔτεδόμην.

Paulo post Futurum.

1. τεθήσομαι.

2. τεράσομαι.

3. τεδόσομαι.

Aoristus primus.

1. ἔτεθην.

2. ἔτεράθην.

3. ἔτεδόθην.

Futurum primum.

1. τεθήσομαι.

2. τεθήσομαι.

3. τεθήσομαι.

Modus Imperativus.

Praesens, et Imperfectum.

1. S. (τίθεσο et τίθε, τήσθω.

D.

- D. (τίθειον, τιθέων.
 P. (τίθειε, τιθέωσαν.
 2. S. (ἴτασο et ἴτω, ἰτάσθω.
 D. (ἴτασθον, ἰτάσθων.
 P. (ἴτασθε, ἰτάωσαν.
 3. S. (δίδωσο et δίδω, διδόσθω.
 D. (δίδωον, διδόων.
 P. (δίδωθε, διδόωσαν.
 4. S. (ζεύγυσσο, ζευγύσθω.
 D. (ζεύγυσθον, ζευγύων.
 P. (ζεύγυσθε, ζευγύωσαν.

Perfectum, et Plusq.

1. τέθεισο.

2. ἔτασο.

3. δέλωσο.

Aoristus primus.

1. τέθητι.

2. τάθητι.

3. δόθητι.

Modus Optativus.

Praesens, et Imperfectum.

εἴθε, utinam.

1. S. (τιθείμην, τιθεῖτο, τιθεῖτο.

D. (τιθείμεθον, τιθεῖσθον, τιθείσθην.

P. (τιθείμεθα, τιθεῖσθε, τοθεῖντο.

2. S. (ἰσταίμην, ἰσταῖτο, ἰσταῖτο.

D. (ἰσταίμεθον, ἰσταῖσθον, ἰσταίσθην.

P. (ἰσταίμεθα, ἰσταῖσθε, ἰσταῖντο.

3. S. (διδόμην, διδοῖτο, διδοῖτο.

D. (διδοίμεθον, διδοῖσθον, διδοίσθην.

P. (διδοίμεθα, διδοῖσθε, διδοῖντο.

Perfectum et Plusq.

1. S. (τεθείμην, τεθεῖτο, τεθεῖτο.

D. (τεθείμεθον, τεθεῖσθον, τεθείσθην.

P. (τεθείμεθα, τεθεῖσθε, τεθεῖντο.

2. S. (ἔσταίμην, ἔσταῖτο, ἔσταῖτο.

D. (ἔσταίμεθον, ἔσταῖσθον, ἔσταίσθην.

P. (ἔσταίμεθα, ἔσταῖσθε, ἔσταῖτον.

3. S. (δεδοίμην , δεδοίῃο , δεδοίῃτο.

D. (δεδοίμεθον , δεδοίῃσθον , δεδοίῃσθην.

P. (δεδοίμεθα , δεδοίῃσθε , δεδοίῃντε,

Paulo post Futurum.

1. τεθεισοίμην.

2. ἔστασοίμην.

3. δεδοσοίμην.

Aoristus primus.

1. τεθείην.

2. σταθείην.

3. δοθείην.

Futurum primum.

1. τεθησοίμην.

2. σταθησοίμην.

3. δοθησοίμην.

Modus Subiunctivus.

Praesens, et Imperfectum.

εάν, quum.

1. S. (τιθῶμαι , τιθῆ , τιθῆται.

D.

- D. (τιθώμεθον, τιθῆσθον, τιθῆσθον.
 P. (τιθώμεθα, τιθῆσθε, τιθῶνται.
 2. S. (ἰτῶμαι, ἰτῶ, ἰτῶται.
 D. (ἰτῶμεθον, ἰτῶσθον, ἰτῶσθον.
 P. (ἰτῶμεθα, ἰτῶσθε, ἰτῶνται.
 3. S. (λιδῶμαι, λιδῶ, λιδῶται.
 D. (λιδῶμεθον, λιδῶσθον, λιδῶσθον.
 P. (λιδῶμεθα, λιδῶσθε, λιδῶνται.

Praeteritum et Plusq.

1. S. (τεθῶμαι, τεθῆ, τεθῆται.
 D. (τηθῶμεθον, τηθῆσθον, τηθῆσθον.
 P. (τεθῶμεθα, τεθῆσθε, τεθῶνται.
 2. S. (ἐτῶμαι, ἐτῶ, ἐτῶται.
 D. (ἐτῶμεθον, ἐτῶσθον, ἐτῶσθον.
 P. (ἐτῶμεθα, ἐτῶσθε, ἐτῶνται.
 3. S. (δεδῶμαι, δεδῶ, δεδῶται.
 D. (δεδῶμεθον, δεδῶσθον, δεδῶσθον.
 P. (δεδῶμεθα, δεδῶσθε, δεδῶνται.

Aoristus primus.

I. τεθῶ.

2. σταθῶ.

3. δοθῶ.

Modus Infinitivus.

Praesens, et Imperfectum.

1. τίθεσθαι.

2. ἴστασθαι.

3. δίδοσθαι.

4. ζεύγνυσθαι.

Perfectum, et Plusq.

1. τεθείδαι.

2. ἑστάδαι.

3. δεδόδαι.

Paulo post Futur.

1. τεθείσεσθαι.

2. ἑτάσεσθαι.

3. διδόσεσθαι.

Aoristus primus.

1. τεθῆναι.

2. σταθῆναι.

3. δοθῆναι.

Fut-

Futurum primum.

1. τεθήσεσθαι.

2. σταθήσεσθαι.

3. δοθήσεσθαι.

Participium.

Praesens, et Imperfectum.

1. M. (ὁ τιθέμενος, τῷ τιθεμένῳ,
F. (ἡ τιθεμένη, τῆς τιθεμένης.
N. (τὸ τιθέμενον, τῷ τιθεμένῳ.
2. M. (ὁ ἰστάμενος, τῷ ἰσταμένῳ.
F. (ἡ ἰσταμένη, τῆς ἰσταμένης.
N. (τὸ ἰστάμενον, τῷ ἰσταμένῳ.
3. M. (ὁ διδόμενος, τῷ διδομένῳ.
F. (ἡ διδομένη, τῆς διδομένης.
N. (τὸ διδόμενον, τῷ διδομένῳ.
4. M. (ὁ ζευγνύμενος, τῷ ζευγνύμενῳ.
F. (ἡ ζευγνυμένη, τῆς ζευγνυμένης.
N. (τὸ ζευγνύμενον, τῷ ζευγνύμενῳ.

Perfect. et Plusq.

1. τεθειμένος.

2. ἔσταμένος.

3. δεδωμένος.

Paulo post Futurum.

1. τεθεισόμενος.

2. ἔστασόμενος.

3. δεδωσόμενος.

Aoristus primus.

1. τεθείς.

2. σταθείς.

3. λοθείς.

Futurum primum.

1. τεθησόμενος.

2. σταθησόμενος.

3. λοθησόμενος.

Vocis Mediae.

Praesens, et Imperfectum per omnes

Modos sunt eadem, ac Passiva.

Modus Indicativus.

Aoristus secundus.

1. S. (ἔθήμεν, ἔθεσο et ἔθες, ἔθετο.

D.

D. (ἔθέμεθον , ἔθεαθον , ἔθέαθην .

P. (ἔθέμεθα , ἔθεαθε , ἔθεντο .

2. S. (ἑστάμην , ἑστασο , ἑστατο .

D. (ἑστάμεθον , ἑστααθον , ἑστάαθην .

P. (ἑστάμεθα , ἑστααθε , ἑσταντο .

3. S. (ἑλόμην , ἑδοσο et ἑδϛ , ἑλοτο .

D. (ἑλόμεθον , ἑλοαθον , ἑλόαθην .

P. (ἑλόμεθα , ἑλοαθε , ἑδοντο .

Futurum Primum.

1. θήσομαι .

2. στήσομαι .

3. δώσομαι .

Aoristus primus.

1. ἔθηκάμην .

2. ἔστησάμην .

3. ἔδωκάμην .

Modus Imperativus.

Aoristus secundus.

1. S. (θέσε et θῆ , θέαθω .

D.

D. (θέωτον, θέωτων.

P. (θέωθε, θέωτωσαν.

2. S. (στάσο, στάστω.

D. (στάσθον, στάστων.

P. (στάσθε, στάστωσαν.

3. S. (δόσο et δοῦ, δόστω.

D. (δόσθον, δόστων.

P. (δόσθε, δόστωσαν.

Aoristus primus.

1. θῆσαι.

2. στήσαι.

3. δῶσαι.

Modus Optativus.

Aoristus secundus.

εἴθε, utinam.

1. S. (θείμην, θεῖο, θεῖτο.

D. (θείμεθον, θεῖσθον, θεῖσθην.

P. (θείμεθα, θεῖσθε, θεῖντο.

2. S. (σταίμην, σταῖο, σταῖτο.

D. (σταίμεθον, σταῖσθον, σταῖσθην.

P.

- P. (σταίμεθα, σταῖσθε, σταῖντο. D.
 3. S. (δοίμην, δοῖο, δοῖτο. P.
 D. (δοίμεθον, δοῖσθον, δοῖσθην. S.
 P. (δοίμεθα, δοῖσθε, δοῖντο. D.)

Futurum primum.

1. θησοίμην. S.
 2. στησοίμην. P.
 3. λησοίμην. P.)

Aoristus primus.

1. θηκαίμην. I.
 2. στησαίμην. S.
 3. ληκαίμην. P.)

Modus Subiunctivus.

Aoristus Secundus.

εάν, quum.

1. S. (θῶμαι, θῆ, θῆται. S. I.
 D. (θῶμεθον, θῆσθον, θῆσθον. D.
 P. (θῶμεθα, θῆσθε, θῶνται. P.)
 2. S. (στῶμαι, στᾶ, στᾶται. S. S.
 D. (στῶμεθον, στᾶσθον, στᾶσθον. D.)

P. (στώμεθα , στάσθε , στῶνται)

3. S. (λῶμαι , δῶ , λῶται .

D. (λώμεθον , λῶσθον , δῶσθον .

P. (δώμεθα , δῶσθε , δῶνται .

Aoristus primus:

1. θήκωμαι.

2. ἔθισωμαι.

3. δώκωμαι.

Modus Infinitivus.

Aoristus secundus.

1. θέσθαι.

2. ἐάσθαι.

3. δόσθαι.

Futurum primum.

1. θήσεσθαι.

2. ἔθήσεσθαι.

3. δώσεσθαι.

Aoristus primus.

1. θήκασθαι.

2. ἔθήκασθαι.

3. δάσασθαι.

Participium.

Aoristus secundus.

1. M. (ὁ θεμένος, τῷ θεμένῳ.
 F. (ἡ θεμένη, τῆς θεμένης.
 N. (τὸ θεμένον, τῷ θεμένῳ.
2. M. (ὁ φάμενος, τῷ φαμένῳ.
 F. (ἡ φαμένη, τῆς φαμένης.
 N. (τὸ φάμενον, τῷ φαμένῳ.
3. M. (ὁ δόμενος, τῷ δομένῳ.
 F. (ἡ δομένη, τῆς δομένης.
 N. (τὸ δόμενον, τῷ δομένῳ.

Futurum primum.

1. θησόμενος.
 2. φησόμενος.
 3. δασόμενος.

Aoristus primus.

1. θηκάμενος.
 2. φησάμενος.
 3. δακάμενος.

Temporum quorundam Formatio in
Voce Activa.

Praesens.

De huius formatione satis dictum est supra.

Imperfectum.

Formatur a Praesenti, mutando μ in ν ; et praeponendo Augmentum, nisi Verbum incipiat ab ι positione longo: ut $\epsilon\tau\theta\eta\mu\iota$, $\epsilon\tau\theta\eta\nu$: sed $\iota\sigma\tau\eta\mu\iota$, $\iota\sigma\tau\eta\nu$.

Observatio.

Praesens, et Imperfectum activum in Duali, et Plurali mutant Characteristicam longam in brevem: ut $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\tau\omicron\nu$, $\iota\sigma\tau\alpha\tau\omicron\nu$, $\delta\acute{\iota}\delta\omicron\tau\omicron\nu$, $\zeta\acute{\epsilon}\nu\gamma\gamma\upsilon\tau\omicron\nu$, cet.

Imperfectum singulare trium priorum Coniugationum vix est in usu; sed utimur personis circumflexorum: $\epsilon\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\omicron\nu$, $\epsilon\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\nu$, $\epsilon\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\epsilon\varsigma$, $\epsilon\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\iota\varsigma$: $\iota\sigma\tau\alpha\omicron\nu$, $\iota\sigma\tau\alpha\nu$, $\iota\sigma\tau\alpha\epsilon\varsigma$, $\iota\sigma\tau\alpha\varsigma$: $\epsilon\delta\acute{\iota}\delta\omicron\omicron\nu$, $\epsilon\delta\acute{\iota}\delta\epsilon\nu$, $\epsilon\delta\acute{\iota}\delta\omicron\epsilon\varsigma$, $\epsilon\delta\acute{\iota}\delta\omicron\iota\varsigma$, cet. Secundae etiam personae Imperativi saepe contra-

huntur: ut τίθει, ἴστα, δίδυ, a contractis
τιθῶ, ἴστῶ, διδῶ.

Aoristus Secundus.

Deducitur ab Imperfecto reiiciendo Reduplicationem, et praeponendo Augmentum ε: ut ἐτίθειν, ἔθην: sed ἴστην, ἔστην: quod, sicut etiam Praeteritum ἔστακα (quod et ἔσταα) neutram, seu passivam habet significationem: *steti, iacui, vel positus sum.*

Similis est Imperfecto, nisi quod in Duali, ac Plurali Vocalem retinet longam, praeter ἔθην, ἔδων, et ἦν, ab ἴημι, mitto.

Si Verbum caret Reduplicatione, idem erit Imperfectum, et Aoristus secundus: ut σβῆμι, ἔσβην, extinguo: κλύμι, ἔκλυν, audio.

Hi tres Aoristi secundi, ἔθην, ἔδων, ἦν, in Indicativo singulari sunt inusitati.

Observatio in Modos Reliquos.

IMPERATIVI Praesens formatur a Praesenti Indicativi, mutando μι in θι, et
lon-

longam Vocalem in brevem : ut ἴστημι, ἴσταθι : sed τίθεται non τίθειθι , propter alterum θ praecedens.

Aoristus secundus exit plerumque in θι : ut ἔστηθι, ἔστητω : γνώθι, γνώτω : sed θές, et δός, excipiuntur ; quamvis apud aliquos etiam δόθι : sicut etiam χές, habeto, a χῆμι : φρές, fer, a φρῆμι : ἐς, mitte, ab ἴημι, cum suis compositis.

OPTATIVI Praesens, τιθείην, ἴσταίην, διδοίην : et Aoristus secundus, θείην, σταίην, δοίην, per diphthongum, quae continet Characteristicam Coniugationis ει, αι, οι.

SVBIVNCTIVI Praesens τιθῶ, τιθῆς, τιθῆ : ἴσῶ, ἴσῆς, ἴσῆ : διδῶ, διδῆς, διδῆ. Secunda, et Tertia persona per diphthongum impropriam ; ῆ primae Coniugationis : ᾶ Secundae ; ῶ Tertiae. Aoristus autem secundus, θῶ, θῆς, θῆ : ἔῶ, ἔῆς, ἔῆ : δῶ, δῆς, δῆ, per ῆ in duabus Primis Coni-

iu-

iugationibus, et per $\tilde{\omega}$ in Tertia.

INFINITIVI Praesens, $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\alpha\iota$, $\iota\acute{\tau}\acute{\alpha}\nu\alpha\iota$, $\delta\iota\delta\acute{\omicron}\nu\alpha\iota$, $\zeta\epsilon\upsilon\gamma\gamma\acute{\iota}\nu\alpha\iota$, per Characteristicam suae Coniugationis ante $\nu\alpha\iota$. Ab hoc formatur Aoristus secundus, abiecta Reduplicatio-
ne, et mutata brevi Vocali in longam: ut $\iota\acute{\tau}\acute{\alpha}\nu\alpha\iota$, $\tau\acute{\eta}\nu\alpha\iota$. Excipiuntur $\theta\epsilon\acute{\iota}\nu\alpha\iota$, $\delta\acute{\iota}\nu\alpha\iota$, $\epsilon\acute{\iota}\nu\alpha\iota$ ab $\epsilon\acute{\iota}\mu\iota$, quae ex Vocali brevi faciunt diphthongum.

PARTICIPII Praesens, $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\acute{\iota}\varsigma$, $\delta\iota\delta\acute{\omicron}\nu\acute{\omicron}\varsigma$, a themate $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$, $\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota$, mutato $\mu\iota$ in ς , et ad Characteristicam brevem sumptam addito ι in $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\acute{\iota}\varsigma$, υ in $\delta\iota\delta\acute{\omicron}\nu\acute{\omicron}\varsigma$: $\iota\acute{\tau}\acute{\alpha}\varsigma$, ab $\acute{\iota}\tau\eta\mu\iota$, mutato $\mu\iota$ in ς , et η in α longum: $\zeta\epsilon\upsilon\gamma\gamma\acute{\nu}\acute{\omicron}\varsigma$ a $\zeta\epsilon\upsilon\gamma\gamma\upsilon\mu\iota$, mutato $\mu\iota$ in ς . Acuitur in omnibus ultima.

Praeteritum Perfectum $\acute{\epsilon}\tau\alpha\lambda\acute{\omega}\varsigma$, $\acute{\epsilon}\tau\alpha\lambda\upsilon\acute{\iota}\alpha$, $\acute{\epsilon}\tau\alpha\lambda\acute{\omicron}\varsigma$; et Ionice $\acute{\epsilon}\tau\alpha\acute{\omega}\varsigma$, $\acute{\epsilon}\tau\alpha\acute{\omicron}\tau\omicron\varsigma$: Iones enim e Praeteritis subtrahunt κ , et penultimam corripiunt: inde per crasim, $\acute{\omicron}\acute{\epsilon}\tau\acute{\omega}\varsigma$, $\acute{\epsilon}\tau\acute{\omega}\tau\omicron\varsigma$;

ἢ ἐξῶσα, ἐξώσης; τὸ, ἐξῶς, ἐστῶτος, maximo in usu. Neutrum ἐστῶς non secus, ac masculinum, scribitur per ω, quia natum ex crasi.

Temporum quorundam formatio in
Voce Passiva.

Praesens.

Formatur ab Activo τίθημι, mutando μι in μαι, et longam vocalem in suam brevem, ut et in reliquis Personis omnibus.

Observatio.

Secunda Persona Praesentis exit inσαι: τίθεσαι, ἴσασαι: Attice tamen τίθη, ἴση.

Sunt nonnulla in μι, quae communiter formant Secundam personam in η: κάθημαι, κάθη, sedeo; ἐπίσταμαι, ἐπίση, scio; δύναμαι, δύνη, possum: pro κάθησαι, ἐπίσασαι, δύνασαι: quamvis istae etiam terminationes reperiantur.

Quae-

Quaedam etiam, Attice praesertim, retinent longam vocalem Activi; ut, ὄημαι, ὄησαι, ὄηται, fruor; pro ὄνεμαι, ὄνεσαι, ὄνε-
ται: κάλημαι, pro κάλεμαι, ab Activo κάλημι, voco: διζήμαι, pro διζέμαι, a διζήμι, quaero: sic in Secunda Coniugatione: ὄρημαι, pro ὄραμαι, ab ὄρημι, video; ἀήμαι, ab ἀήμι, spiro.

Imperfectum.

A Praesenti τίθεμαι, verso αι in ἦν, et Augmento praeposito. Caeterum ubique est brevis Characteristica. Secunda persona pro ἐτίθεσο, est etiam ἐτίθῃ: sic ἴτασο, et ἴτω: ἐδίδοσο, et ἐδίδῃ, expuncto σ, et duabus Vocalibus in unam syllabam contractis.

Praeteritum Perfectum.

Formatur a Perfecto Activo, mutando αα in μι, et penultima corripienda, idque in omnibus Numeris; ut ἔστακα, ἔσταμαι,

ἔστ'άμεθον, ἔστ'άμεθα : δέδωκα, δέδομαι, δεδόμε-
θον, δεδόμεθα. Sed τέθειμαι retinet Boeoticam
Perfecti Activi diphthongum.

Aoristus primus.

Aoristus primus ἐτέθην formatur a Ter-
tia persona perfecti τέθειται, mutata αι in
ην, retentoque augmento Imperfecti, Pen-
ultima huius Aoristi corripitur: a τέθειται,
ἐτέθην, abiecta Subiunctiva, verso autem
θ in τ, propter alterum θ sequens.

Observatio in Modos reliquos.

IMPERATIVI Praesens τίθεσο formatur
a Praesenti Indicativi mutando μαι in σο;
retinendoque brevem Vocalem in omni-
bus Numeris. Ablato σ, fit crasis Attica:
τίθεσο, τίθεο, τίθε : ἴσασο, ἴσταο, ἴστω : δίδουο,
δίδου, δίδου.

OPTATIVI Praesens τιθείμην, a Prae-
senti Indicativi mutando αι in ην, et ad
penultimam brevem addendo ι: ἴσταμι, ἴσται-

μην:

μην : δίδομαι , δίδοίμην . Praeterea Secunda, ac Tertia persona , ultima brevi , in penultima ubique circumflectitur , nisi Activum non sit in usu : ut , δύναμαι , possum , δυναίμην , δύναιο , δύναιτο ; quia non dicitur , δύνημι , δυναίην . Quidam tamen ισταίμην , ἴσταιο , ἴσταιτο .

Perfectum τεθείμην nihil differt a Praesenti τεθείμην , nisi prima syllaba : quia illic est Reduplicatio , hic Augmentum .

SVBIVNCTIVI Praesens τιθῶμαι simile est suo Circumflexo , nisi quod Secunda Singularis Tertiae Coniugationis inflectitur per ῶ , non per οῖ ; ut , διδῶμαι , διδῶ , διδῶται : et pro ιστῶμαι , ᾶ , ᾶται , quidam dicunt ιστῶμαι , ῆ , ῆται : sic δύνωμαι , δύνῃ , δύνῃται .

Perfectum τεθῶμαι nihil differt a Praesenti τιθῶμαι , nisi prima syllaba : quae illic est Reduplicatio , hic Augmentum .

INFINITIVI Praesens $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\sigma\theta\alpha\iota$ a Secunda Plurali Praesentis Indicativi, mutando ϵ in $\alpha\iota$.

Animadversio in Vocem Mediam.

Praesens, et Imperfectum conveniunt cum Passivis: Futurum primum, et Aoristus primus iuxta regulam Barytonorum.

Perfectum, et Plusquam perfectum, et Futurum secundum tunc sunt, cum Verba circumflexa, a quibus Verba in $\mu\iota$ formantur, praedicta Tempora habuerint: caeterum desiderantur, ut dictum est.

Aoristus primus vix est in usu, maxime extra Indicativum, ut etiam Aoristus primus Activus.

Aoristus Secundus.

Fit ab Imperfecto, abiecta Reduplicatione, idque in omnibus Modis: ut, $\epsilon\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\mu\epsilon\nu$, $\epsilon\theta\acute{\epsilon}\mu\epsilon\nu$: $\iota\sigma\tau\acute{\alpha}\mu\epsilon\nu$, $\epsilon\sigma\tau\alpha\mu\epsilon\nu$: $\epsilon\delta\acute{\iota}\delta\acute{o}\mu\epsilon\nu$, $\epsilon\lambda\acute{o}\mu\epsilon\nu$.

$\epsilon\sigma\tau\acute{\alpha}\mu\epsilon\nu$ convenit cum Praeterito Plusquam per-

perfecto Passivo, licet spiritu differat, quum in illo sit asper, hic lenis.

Vix est usitatum hoc tempus, et minus extra Indicativum, στάσο, σταίμην, στῶμαι, στάσθαι.

Imperativi Aoristus secundus θῆ, fit a θέσο, expuncto σ, et duabus Vocalibus in & contractis.

Caeterum Verba in μι, praesertim vero Polysyllaba Quartae, defectum Temporum aliunde sarciunt: ut ζεύγνυμι a ζευγνύω: Fut. 1. ζεύξα, a ζεύγω: Aor. 1. ἔζευξα: Aor. 2. ἔζυγον.

Coniugatio quorundam Anomalorum in μι.

Verbum substantivum Εἶμι, sum.

Modus Indicativus.

Praesens.

S. (εἶμι, εἶς vel εἶ, ἐστί.

D.

D. (ἔστων, ἔστων.

P. (ἐσμέν, ἐστέ, εἰσί.

Imperfectum.

S. (ἦν, ἦς, ἦ vel ἦν.

D. (ἦτον, ἦτιν.

P. (ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Plusquam perfectum.

S. (ἦμιν, ἦσο, ἦτο.

D. (ἦμεθον, ἦσθον, ἦσθιν.

P. (ἦμεθα, ἦσθε, ἦντο.

Futurum.

S. (ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται vel ἔσται.

D. (ἔσόμεθον, ἔσεσθον, ἔσεσθον.

P. (ἔσόμεθα, ἔσεσθε, ἔσονται.

Modus Imperativus.

Praesens, et Imperfectum.

S. (ἔσο, καὶ ἴσθι, ἔστω.

D. (ἔστων, ἔστων.

P. (ἔστε, ἔστωσαν, vel ἔστων Att.

Modus Optativus.

Praesens, et Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (εἶην, εἴης, εἴη.

D. (εἶητον, εἴητιν.

P. (εἶήμεν, εἴητε, εἴησαν.

Futurum.

S. (ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο.

D. (ἐσοίμεθον, ἔσοισθον, ἔσοίσθην.

P. (ἐσοίμεθα, ἔσοισθε, ἔσονται.

Modus Subiunctivus.

Praesens, et Imperf.

S. (ᾧ, ῆς, ῆ.

D. (ῆτον, ῆτιν.

P. (ᾶμεν, ῆτε, ᾶσι.

Modus Infinitivus.

Praesens, et Imperfectum.

εἶναι.

Futurum.

ἔσεσθαι.

Participium.

Praesens et Imperfectum.

M. (ὁ ὄν , τῷ ὄντος.

F. (ἡ οὖσα , τῆς οὖσης.

N. (τὸ ὄν , τῷ ὄντος.

Futurum.

M. (ὁ ἐσόμενος , τῷ ἐσομένῳ.

F. (ἡ ἐσομένη , τῆς ἐσομένης.

N. (τὸ ἐσόμενον , τῷ ἐσομένῳ.

εἶμι , Εο.

Modus Indicativus.

Praesens.

S. (εἶμι , εἶς vel εἶ , εἶσι.

D. (ἴτον , ἴτον.

P. (ἴμεν , ἴτε , ἴσι.

Imperfectum.

S. (εἶν , εἶς , εἶ.

D. (ἴτον , ἴγην.

P. (ἴμεν , ἴτε , ἴσαν.

Per-

Perfectum.

S. (εἶκα , εἶκας , εἶκε .

D. (εἶκατον , εἶκατον .

P. (εἶκαμεν , εἶκατε , εἶκασι .

Plusquam perfectum.

S. (εἶκειν , εἶκεις , εἶκει , vel Attice , ἤκειν , ἤκεις , cet .

D. (εἶκειτον , εἶκείτην .

P. (εἶκειμεν , εἶκειτε , εἶκεισαν .

Perfectum Medium.

S. (εἶα , εἶας , εἶε , vel ἦα , ἦας , cet .

D. (εἶατον , εἶατον .

P. (εἶαμεν , εἶατε , εἶασι .

Plusquam perfectum Medium.

S. (ἦεν , ἦεις , ἦει .

D. (ἦειτον , ἦείτην .

P. (ἦειμεν , ἦειτε , ἦεισαν .

Aoristus primus.

S. (εἶσα , εἶσας , εἶσε .

D. (εἶσατον , εἶσάτην .

P. (εἶσαμεν , εἶσατε , εἶσαν .

Aoristus secundus.

S. (ἴον, ἴες, ἴε.

D. (ἴετον, ἴετην.

P. (ἴεμεν, ἴετε, ἴον.

Futurum primum.

S. (εἴσω, εἴσεις, εἴσει.

D. (εἴσετον, εἴσετον.

P. (εἴσομεν, εἴσετε, εἴσασι.

Hoc Futurum in usu non est: utimur
autem pro eo Praesenti Tempore, hoc
est, εἶμι, εἶς, εἶσι.

Modus Imperativus.

S. (ἴθι, ἴτω.

D. (ἴτον, ἴτων.

P. (ἴτε, ἴτωσαν.

Aoristus Secundus.

S. (ἴε, ἴετω.

D. (ἴετον, ἴετών.

P. (ἴετε, ἴετωσαν.

Pro ἴθι, per crasin dicitur εἶ, εἴτω, quod cum omnibus praepositionibus componere licet, ut δίει, ἔξει. Duas excipe, nempe σὺν, et παρά.

Optativus et Subiunctivus vix sunt in usu. Habet tamen Demost. Philip. 4. Aorist. Subiunc. ἴη.

Modus Infinitivus.

Praesens, et Imperfectum.

ἶναι, vel εἶναι vel ἰέναι.

Participium.

Aoristus secundus.

M. (ὁ ἰὼν, τῷ ἰόντος.

F. (ἡ ἰύσα, τῆς ἰύσης.

N. (τὸ ἰὸν, τῷ ἰόντος.

ἴημι, Mitto.

Vox Activa.

Modus Indicativus.

Praesens.

S. (ἴημι, ἴης, ἴησι.

D.

D. (ἴετον, ἴετον.

P. (ἴεμεν, ἴετε, ἴεῖσι, et ἴᾶσι Att.

Imperfectum.

S. (ἴην, ἴης, ἴη: et ἴεον, ἴον; ἴεες, ἴεις; ἴεε, ἴει contracta.

D. (ἴετον, ἴέτην.

P. (ἴεμεν, ἴετε, ἴεσαν.

Perfectum.

S. (εἶκα, εἶκας, εἶκε.

D. (εἶκατον, εἶκατον.

P. (εἶκαμεν, εἶκατε, εἶκασι.

Plusquam Perfectum.

S. (εἶκειν, εἶκεις, εἶκει.

D. (εἶκειτον, εἶκέτην.

P. (εἶκειμεν, εἶκειτε, εἶκεισαν.

Aoristus primus.

S. (ἦκα, ἦκας, ἦκε; vel ἔηκα, ἔηκας, cet. Att.

D. (ἦκατον, ἦκάτην.

P. (ἦκαμεν, ἦκατε, ἦκαν.

Aoristus secundus.

S. (ἦν, ἦς, ἦ.

D. (ἔτον, ἔτην.

P. (ἔμεν, ἔτε, ἔσαν.

Futurum.

S. (ἴσω, ἴσεis, ἴσει.

D. (ἴσεται, ἴσετον,

P. (ἴσομεν, ἴσετε, ἴσοσι.

In reliquis Modis Perfect. et Plusquam perfectum, Aoristus primus, itemque Futurum inusitata sunt.

Modus Imperativus.

Praesens, et Imperfectum.

S. (ἴεθι, ἴέτω.

D. (ἴετον, ἴέτων.

P. (ἴετε, ἴέτωσαν.

Aoristus secundus.

S. (ἔς, ἔτω.

D. (ἔτον, ἔτων.

P. (ἔτε, ἔτωσαν.

Modus Optativus.

Praesens et Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (εἶν, εἶης, εἶν.

D. (εἶητον, εἶητην.

P. (εἶημεν, εἶητε, εἶησαν.

Aoristus Secundus

S. (εἶν, εἶης, εἶν.

D. (εἶητον, εἶητην.

P. (εἶημεν, εἶητε, εἶησαν.

Modus Subiunctivus.

Praesens, et Imperfectum,

εἴαν, quum.

S. (εἴω, εἴης, εἴη.

D. (εἴητον, εἴητον.

P. (εἴωμεν, εἴητε, εἴωσι.

Aoristus Secundus.

S. (ἔω, ἔης, ἔη.

D. (ἔητον, ἔητον.

P. (ἔωμεν, ἔητε, ἔωσι.

Modus Infinitivus.

Praesens, et Imperfectum.

ἰέναι.

Aoristus Secundus,

εἶναι.

Participium.

Praesens, et Imperf.

M. (ὁ ἰείς, τῷ ἰέντος.

F. (ἡ ἰείσα, τῆς ἰείσης.

N. (τὸ ἰέν, τῷ ἰέντος.

Aoristus Secundus.

M. (ὁ εἶς, τῷ ἔντος.

F. (ἡ εἶσα, τῆς εἶσης.

N. (τὸ ἐν, τῷ ἔντος.

Vox Passiva.

Modus Indicativus.

Praesens.

S. (ἴεμαι, ἴεσαι, ἴεται.

D. (ἴεμεθον, ἴεσθον, ἴεσθον.

P. (ἴεμεθα, ἴεσθε, ἴενται.

Imperfectum.

- S. (ἴμην , ἴεσο , ἴετο.
 D. (ἴμεθον , ἴεσθον , ἴεσθην.
 P. (ἴμεθα , ἴεσθε , ἴεντο.

Perfectum.

- S. (εἶμαι , εἶσαι , εἶται.
 D. (εἶμεθον , εἶσθον , εἶσθον.
 P. (εἶμεθα , εἶσθε , εἶνται.

Plusquam perfectum.

- S. (εἶμην , εἶσο , εἶτο.
 D. (εἶμεθον , εἶσθον , εἶσθην.
 P. (εἶμεθα , εἶσθε , εἶντο.

Aoristus primus.

- S. (ἔθην , ἔθης , ἔθη ; et εἶθην , εἶθης.
 D. (ἔθητον , ἔθήτην.
 P. (ἔθημεν , ἔθητε , ἔθησαν.

Futurum.

- S. (ἐθήσομαι , ἐθήσῃ , ἐθήσεται.
 D. (ἐθήσομεθον , ἐθήσεσθον , ἐθήσεσθον.
 P. (ἐθήσομεθα , ἐθήσεσθε , ἐθήσονται.

Paulo post Futurum.

S. (εἶσομαι , εἶση , εἴσεται.

D. (εἰσόμεθον , εἴσεσθον , εἴσεσθον.

P. (εἰσόμεθα , εἴσεσθε , εἴσονται.

Modus Imperativus.

Praesens, et Imperfectum.

S. (ἴεσο , καὶ ἴε , ἴεσθω.

D. (ἴεσθον , ἴεσθων.

P. (ἴεσθε , ἴεσθωσαν.

Cetera Tempora hic , et in reliquis
Modis formabis ad normam Verbi Pas-
sivi τιθεμαι.

Modus Optativus.

Praesens, et Imperfectum

εἴθε , utinam.

S. (εἶμην , εἶῃο , εἶῃτο.

D. (εἶμεθον , εἶῃσθον , εἶῃσθην.

P. (εἶμεθα , εἶῃσθε , εἶῃντο.

Modus Subiunctivus.

Praes. et Imperfectum.

εάν, quum.

S. (ἴωμαι, ἴῃ, ἴῃται.

D. (ἰώμεθον, ἴῃσθον, ἴῃσθον.

P. (ἰώμεθα, ἴῃσθε, ἰῶνται.

Modus Infinitivus.

Praesens, et Imperfectum.

ἴσθαι.

Participium.

Praesens, et Imperfectum.

M. (ὁ ἰέμενος, τῷ ἰέμένῳ.

F. (ἡ ἰέμενη, τῆς ἰέμενης.

N. (τὸ ἰέμενον, τῷ ἰέμένῳ.

Vox Media.

Praes. et Imperfectum per omnes modos
sunt eadem in Vocē Media, ac Passiva.

Aoristus primus.

ἠκάμην, ἠκῶ, ἠκατο, cet. ut ἔθνηκάμην

Aο-

Aoristus secundus.

S. (ἔμην , ἔσο ἔο et ἔ , ἔτο.

D. (ἔμεθον , ἔσθον , ἔσθην.

P. (ἔμεθα , ἔσθε , ἔντο.

Modus Imperativus.

Aoristus secundus.

S. (ἔσο , ἔο et ἔ , ἔσθω.

D. (ἔσθον , ἔσθων.

P. (ἔσθε , ἔσθωσαν.

Modus Optativus.

Aoristus secundus.

εἴθε , ὑψινam.

S. (εἴμην , εἶο , εἶτο.

D. (εἴμεθον , εἶσθον , εἶσθην.

P. (εἴμεθα , εἶσθε , εἶντο.

Modus Subiunctivus.

Aoristus secundus.

ἔάν , quum.

S. (ᾤμαι , ἦ , ἦται.

D. (ᾤμεθον , ἦσθον , ἦσθον.

P. (ᾠμεθα , ἦσθε , ᾠνται.

Modus Infinitivus.

Aoristus secundus.

ἔσθαι.

Participium.

Aoristus secundus.

M. (ὁ ἑμενος , τῷ ἑμένῳ.

F. (ἡ ἑμένη , τῆς ἑμένης.

N. (τὸ ἑμενον , τῷ ἑμένῳ.

Ἴημι , Concupisco.

Eandem per omnes Modos , et Tempora inflexionem habet , quam Ἴημι mitto , demto Aoristo primo Activo , qui est ἦσα , non ἦκα. Usitatus est in voce Passiva ἴεμαι quam in aliis ; unde compositum ἐφίεμαι.

Ἴημι Vado.

In eo solo distinguitur ab Ἴημι mitto , quod illud aspero , hoc leni spiritu notatur. Tempora omnia tum quoad forma-

mationem, tum quoad terminationem eadem sunt.

Ἡμῶν, Sedeo.

Modus Indicativus.

Praesens.

S. (ἡμῶν, ἡσῶν, ἡται, vel ἡται Poët.

D. (ἡμεθῶν, ἡσθῶν, ἡσθῶν.

P. (ἡμεθα, ἡσθε, ἡνται.

Imperfectum.

S. (ἡμην, ἡσο, ἡτο, vel ἡτο Poët.

D. (ἡμεθῶν, ἡσθῶν, ἡσθῶν.

P. (ἡμεθα, ἡσθε, ἡντο.

Modus Imperativus.

S. (ἡσο, ἡσθα.

D. (ἡσθῶν, ἡσθῶν.

P. (ἡσθε, ἡσθῶσαν.

Optativus, et Subiunctivus

non sunt in usu.

Modus Infinitivus.

ἡσθαι.

Participium.

M. (ὁ ἕμενος, τῷ ἕμένῳ.

F. (ἡ ἕμένη, τῆς ἕμένης.

N. (τὸ ἕμενον, τῷ ἕμένῳ.

Inde Compositum Κάθημαι, Sedeo.

Κεῖμαι, Iaceo.

Modus Indicativus.

Praesens.

S. (κεῖμαι, κεῖσαι, κεῖται.

D. (κεῖμεθον, κεῖσθον, κεῖσθον.

P. (κεῖμεθα, κεῖσθε, κεῖνται.

Imperfectum.

S. (ἐκείμην, ἐκείσο, ἐκείτο.

D. (ἐκείμεθον, ἐκείσθον, ἐκείσθον.

P. (ἐκείμεθα, ἐκείσθε, ἐκείτο.

Futur. I. κείσομαι, κείσῃ, κείσεται, cet. ut
 τύφομαι. Sic in Optat. κείσοίμην. In Infin.
 κείσεσθαι. In Partic. κείσόμενος.

Modus Imperativus.

Praes. et Imperf.

- S. (κείσο , κείσθω.
 D. (κείσθον , κείσθων.
 P. (κείσθε , κείσθωσαν.

Modus Optativus.

Praes. et Imperf.

εἴθε , utinam.

- S. (κείμην , κέοιο , κέοιτο.
 D. (κείμεθον , κέοισθον , κέοισθην.
 P. (κείμεθα , κέοισθε , κέοιντο.

Modus Subiunctivus.

Praes. et Imperf.

ἐάν , quum.

- S. (κέωμαι , κέη , κήται.
 D. (κέωμεθον , κέησθον , κέησθων.
 P. (κέωμεθα , κέησθε , κέωνται.

Modus Infinitivus.

κείσθαι.

Participium.

M. (ὁ κείμενος , τῷ κειμένῳ.

F. (ἡ κειμένη , τῆς κειμένης.

N. (τὸ κείμενον , τῷ κειμένῳ.

Composita a κείμαι retrahunt accen-
tum , ut διάκειμαι , διάκεισο : in Infinitivo
manet , ut διακειῖσθαι.

Ἰσημι , Scio.

Vox Activa.

Modus Indicativus.

Praesens.

S. (ἴσημι , ἴσης , ἴσησι.

D. (ἴσατον , ἴσατον.

P. (ἴσαμεν et Syn. ἴσμεν , ἴσατε et Syn. ἴτε , ἴσασι.

Imperfectum.

S. (ἴσῃν , ἴσης , ἴση.

D. (ἴσατον , ἰσάτην.

P. (ἴσαμεν , ἴσατε , ἴσασαν et ἴσαν Syn.

Modus Imperativus.

S. (ἴσαθι , ἰσάτω.

D.

D. (ἴσατον , ἰσάτων.

P. (ἴσατε , ἰσάτωσαν.

Vel per Sync.

S. (ἴσθι , ἴτω.

D. (ἴτον , ἴτων.

P. (ἴτε , ἴτωσαν , vel ἴτων.

Modus Infinitivus.

ἰσάναι , et ἰσάμεναι Attice.

Participium.

M. (ὁ ἴσας , τῷ ἴσαντος.

F. (ἡ ἴσασα , τῆς ἰσάσης.

N. (τὸ ἴσαν , τῷ ἴσαντος.

Vox Passiva.

Modus Indicativus..

Praesens.

S. (ἴσασαι , ἴσασαι , ἴσασαι.

D. (ἰσάμεθον , ἴσασθον , ἴσασθον.

P. (ἰσάμεθα , ἴσασθε , ἴσανται.

Vel interiecto τ.

S. (ἴσασαι , ἴσασαι , ἴσασαι.

D.

D. (ἱτάμεθον , ἱτάσθον , ἱτάσθον.

P. (ἱτάμεθα , ἱτάσθε , ἱτάνται.

Imperfectum.

S. (ἱτάμην , ἱτάσο , ἱτάτο.

D. (ἱτάμεθον , ἱτάσθον , ἱτάσθην.

P. (ἱτάμεθα , ἱτάσθε , ἱτάντο.

Modus Imperativus.

S. (ἱτάσο , ἱτάσθω.

D. (ἱτάσθον , ἱτάσθων.

P. (ἱτάσθε , ἱτάσθωσαν.

Modus Infinitivus.

ἱτάσθαι.

Reliqua tempora vix apud Auctores invenies : Inde Compositum Ἐπίταμαι , Scio.

Modus Indicativus.

Praesens.

S. (ἐπίταμαι , ἐπίτασαι , ἐπίταται.

D. (ἐπιτάμεθον , ἐπίτασθον , ἐπίτασθον.

P. (ἐπιτάμεθα , ἐπίτασθε , ἐπίτανται.

Tom. I.

T

Im.

Imperfectum.

S. (ἐπιτάμην ; ἐπίτασο , ἐπίταο Ion. ἐπίτω
crasi ; ἐπίτατο.

D. (ἐπιτάμεθον , ἐπίτασθον , ἐπιτάσθην.

P. (ἐπιτάμεθα , ἐπίτασθε , ἐπίταντο.

Fut. ἐπιστήσομαι , ἐπιστήση , ἐπιστήσεται,
cet. ut τύψομαι.

Modus Imperativus.

S. (ἐπίτασο , ἐπιστάσθω.

D. (ἐπίτασθον , ἐπιστάσθων.

P. (ἐπίτασθε , ἐπιστάσθωσαν.

Modus Subiunctivus.

ἐάν , quum.

S. (ἐπίτωμαι , ἐπίστη , ἐπίσθηται.

D. (ἐπιστώμεθον , ἐπίσθησθον , ἐπίσθησθον.

P. (ἐπιστώμεθα , ἐπίσθησθε , ἐπίσθωνται.

Modus Infinitivus.

ἐπίστασθαι.

Participium.

M. (ὁ ἐπιστάμενος , τῷ ἐπισταμένῳ.

F. (ἡ ἐπισταμένη , τῆς ἐπισταμένης .

N. (τὸ ἐπιστάμενον , τῷ ἐπισταμένῳ .

Φημι , dico .

Vocis Activae

Modus Indicativus .

Praesens .

S. (φημι , φῆς , φησί .

D. (φατὸν , φατόν .

P. (φάμεν , φάτε , φασί .

Imperfectum .

S. (ἔφην , ἔφης , ἔφη .

D. (ἔφατον , ἔφάτιν .

P. (ἔραμεν , ἔρατε , ἔφασαν .

Aoristus secundus .

S. (ἔφην , ἔφης , ἔφη .

D. (ἔφητον , ἔφήτιν .

P. (ἔφημεν , ἔφητε , ἔφησαν .

Fut. φήσω , φήσεις , φήσει . cet. Aor. I. ἔφισα ,
ἔφισας , ἔφισε , cet. ducuntur per omnes
modos , ut in Barytonis .

Modus Imperativus.

Praesens, et Imperfectum.

S. (φάθι, φάτω.

D. (φάτον, φάτων.

P. (φάτε, φάτωσαν.

Aoristus secundus.

S. (φῆθι, φήτω.

D. (φῆτον, φήτων.

P. (φῆτε, φήτωσαν.

Hic tamen Aoristus rarus est.

Modus Optativus.

εἴθε, utinam.

S. (φαίν, φαίης, φαίν.

D. (φαίητον, φαίητην.

P. (φαίμεν, φαίητε, φαίησαν.

In Optativo, Subiunctivo, ac Participio Praes. et Aor. 2. idem sunt.

Modus Subiunctivus.

εἰάν, quum.

S. (φῶ, φῆς, φῆ.

D.

D. (φῆτον , φῆτον.

P. (φῶμεν , φῆτε , φῶσι.

Modus Infinitivus.

Praesens, et Imperfectum.

φάναι cum acuto, ut distinguatur ab

Aorist. I. φᾶναι, adparuisse, verbi φαίνω.

Aoristus secundus φῆναι.

Participium.

M. (ὁ φᾶς , τῷ φάντος.

F. (ἡ φᾶσα , τῆς φάσης.

N. (τὸ φάν , τῷ φάντος.

Vocis Mediae.

Praesens.

S. (φάμαι , φάσαι , φάται : alii φαμαι , cet.

D. (φάμεθον , φάσθον , φάσθον.

P. (φάμεθα , φάσθε , φάνται.

Aoristus secundus.

S. (ἐφάμην , ἔφατο , ἔφατο.

D. (ἐφάμεθον , ἔφασθον , ἐφάσθην.

P. (ἐφάμεθα , ἔφασθε , ἔφαντο.

Modus Infinitivus.

Aoristus secundus.

φᾶσθαι.

Participium.

Aoristus secundus.

M. (ὁ φάμενος, τῷ φαμένῳ.

F. (ἡ φαμένη, τῆς φαμένης.

N. (τὸ φάμενον, τῷ φαμένῳ.

Exempla

Coniugationum in μι.

Primae.

φίλημι, amo.

αἴνημι, laudo.

ὄνημι, iuvo.

τέλημι, perficio.

ἄχημι, angor.

ἀλύκτημι, in angustias

νόημι, intelligo.

redigo.

βλήμι, percutio.

σβῆμι, extinguo.

ἐπίσσημι, dico.

χῆμι, habeo.

κάλημι, voco.

φρῆμι, fero.

Secundae.

τέθημι, morior.

τέθημι et τλήμι, tolero.

ἄλῃμι, erro.	γέλλῃμι, rideo.
νίκημι, vinco.	ἀρίσθημι, prandeo.
κτεῖνῃμι, occido.	ἀφίημι, dimitto.
πίπτωρημι, et πίμωρημι, πίπτωλημι, et πίμπλημι, incendo.	impleo.
ἴρημι, video.	ἄημι, saturo.
ἴλημι, propitius sum.	φθῆμι, praevenio.

Tertiae.

ἄλωμι, capio.	βίωμι, vivo.
ἐλευθεύωμι, libero.	δοκίμωμι, probō.
γνώμι, cognosco.	

Quartae.

ἄγνυμι, frango.	ὄλλυμι, perdo.
κλῶμι, audio.	πήγνυμι, pango.
ῥώννυμι, roboro.	πετάννυμι, extendo.
σβέννυμι, extinguo.	φῶμι, nascor.
ὄμνυμι, iuro.	ὀμόργνυμι, abstergo.
μίγνυμι, misceo.	ἔννυμι, induo.
δῶμι, subeo.	

De Verbalibus.

Verbalia sic adpellata, quod a Verbis formentur, fere deducuntur a Praeterito Passivo, et Medio, dempta Reduplicatio-
ne, vel Augmento, et addita propria Terminatione: ut a *πέπραγμα*, *πράγμα*,
res: ab *ἔφαμαι*, *ψαλμός*, psalmus: a *τέ-
τομαι*, *τόμος*, sectio.

Temporum Personae, unde Verbalia,
et horum pleraeque Terminationes.

A prima Per- sona Praeteriti	Passivi in	μα,	γράμμα, littera.
			μος,
Passivi in	μων,	μη,	γραμμῆ, linea.
		μων,	νοήμων, intelligens.
A Secunda per- sona Praeteriti	Passivi in	ια,	ποίησις, poësis.
			ια,

	{	της,	Ποιητής, Poëta.
		τος,	ἀκυστός, audibilis.
		τηρ,	χαρακτήρ, character.
		τωρ ut	κοσμήτωρ, princeps.
		κος,	κριτικός, iudicialis.
		τις,	πίστις, fides.
A Tertia per-		τους,	ὀρχηστὸς, saltator.
sona Praeteri-		τρια,	ὀρχήστρια, saltatrix.
ti Passivi in		τρα,	ὀρχήστρα, illa Theatri
			pars in qua chorus sal-
			tabat.
		τιριον,	ποτήριον, poculum.
		τρον,	Μινερβατρον, minerval.
		Verbalia positionis in	έος, έα,
		έον, ut	γραπτέος, γραπτέα, γραπτέον.

A Praeterito	{	ος,	λόγος, sermo.
Medio in		η,	ἐπιστολή, epistola.
		ιον,	λόγιον, oraculum.
		ευσ,	τομεὺς, sector.

Paucula quaedam descendunt ab ipso Themate, ut λευκός, candidus, a λείσσω, video: et ab Aoristo secundo, ut φυγή, fuga, ab ἔφυγον.

De Impersonalibus.

Impersonalia sunt, quae quum Vocem Tertiis personis similem praeseferant, personarum tamen significandarum rationem incertam habent, et indefinitam. Eorum quaedam sunt formae Activae, quaedam Passivae: rursus quaedam Personalium analogiam sequuta, regulariter nascuntur; alia irregulariter evadunt.

Ἄνῃκει, decet: imperf. ἀνῃκε. partic. ἀνῃκον, ab ἀνῃκώ, pervenio.

Ἄπῃχει, sufficit, ab ἀπῃχώ.

Ἄρέσκει, placet: imperf. ἤρεσκε. opt. ἀρέσκοι. fut. I. ἀρέσει aor. I. ἤρεσε, ab ἀρέσκω, placeo. Compos. ἀπαρέσκει, displicet, imperf. ἀπῃρεσκε. aor. I. ἀπῃρεσε. Συναρέσκει, complacet.

Ἄρρη , decretum est , ab ἄρρω , congruo.

Ἄρκει̃ , sufficit : imperat. ἀρκείτω. aor. I.

ἤρκεσε , ab ἀρκέω sufficio.

Διαφέρει , interest : imperf. διέφερε. optat. δια-
φέροι. partic. διαφέρον a διαφέρω , differo.

Δεῖ̃ , oportet : imperf. ἔδει. optat. δέοι. fut.

I. δέησει. aor. I. ἐδέησε. infinit. δεῖν , δε-

ήσειν , δεῆσαι. partic. δέον , δεῆσον , δεῆσαν ,

a δέω , desum. Compos. ἀποδεῖ̃ , ἐνδεῖ̃ ,

καταδεῖ̃ , προσδεῖ̃ , deest , vel opus est.

futur. I. προσδέησει. infinit. ἀποδεῖν ,

ἐνδεῖν , προσδεῖν.

Δοκεῖ̃ , videtur : imperf. ἐδόκει. fut. I. δόξει.

Aor. I. ἔδοξε. subiun. δόξη. partic. δοκῶν ,

δόξαν. perf. pas. λέδοκται , a δοκέω , videor.

Compos. ἀπέδοξε , non visum est. Με-

ταδοκεῖ̃ , mutata sententia videtur. aor.

I. μετέδοξε , subiun. μεταδόξη. Προδοκεῖται ,

prius decernitur : plusq. προεδέδοκτο. Συν-

δοκεῖ̃ , simul videtur : partic. συνδόξαντα ,

conventa.

Ἐγχα-

Ἐγχαρῆι, licet, locus est. imperf. ἐνεγχαρῆι.

fut. ἱ. ἐγχαρῆσει. subiun. ἐγχαρῆ. partic.

ἐγχαρῆν, ab ἐγχαρῆω, concedo. Rarius

χαρῆι, idem. subiun. χαρῆ.

Ἐΐμαρται, in fatis est: plusq. perf. εἴμαρτο,

a μείρομαι inusit. dividor.

Ἐΐρηται, dictum est: ab ἐρέομαι, dicor.

Compos. διεΐρηται, discussum est. Ἀπεί-

ρηται, vetitum est: plus. perf. ἀπείρητο.

Προείρηται, ante dictum est.

Ἐκπέλει, licet; minus usitatum.

Ἐνδέχεται, fieri potest: subiun. ἐνδέχεται.

infin. ἐνδέχεσθαι. partic. ἐνδεχόμενον, ab

ἐνδέχομαι, admitto.

Ἐοικε, par est, videtur, ab εἴκω, similis

sum. Compos. ἐπέοικε, προσέοικε, idem:

ἀπέοικε, non par est.

Ἐστὶ cum compositis ἐνεστὶ, ἔξεστὶ, πάρεστι,

πρόσεστι, licet: imperf. ἦν. Composita

leguntur in praes. imperf. imperat. in-

fi-

finit. partic. ut ἔξεστι. imperf. ἔξῃν. imperat. ἔξέστω. infinit. ἐξεῖναι. partic. ἐξόν.

Eodem modo formatur μέτεστι, interest.

Ἔτυχε, a τύχάνω, accido: partic. compos. παρατυχόν.

Κατέλαβε, accidit, a verbo καταλαμβάνω, evenio. Sic ἐπέλαβε, ab ἐπιλαμβάνω, attingo.

Λυσιτελεῖ, confert.

Μέλει, curae est: imperf. ἔμελε, fut. ἰ.

μελήσει. aor. ἰ. ἐμέλησε. opt. AĒol. μελήσειε.

In comp. perf. μεμέληκε. perf. Med. μέμηλε.

plus. perf. ἐμεμήλει. imperat. μέ

λέτω. infinit. μέλειν, et μελήσειν. partic. μέλον.

praes. pass. μέλεται. imperf. ἐμέ

λετο. subiun. μέληται. perf. μεμέληται. plus.

perf. ἐμεμέλητο, rarius: pro quibus saepius μέμβλεται,

et μέμβλετο apud Poët. imperat. μελέσθω.

partic. μεμελημένος.

Compos. μεταμέλει, poenitet, imperf.

- μετέμελε. fut. *Ι.* μεταμελήσει. infinit. μεταμελήσειν. aor. *Ι.* μετεμέλησε. opt. A^{Eol.} μεταμελήσειε. infinit. μεταμέλειν. partic. μεταμέλον. Ἀμελείται, cura nulla est: perf. ἡμέληται, ab ἀμελῶμαι, negligor.
- Ὄφείλει, et ὀφείλεται, oportet: aor. *Ι.* ὄφελε, ab ὀφείλω, debeo.
- Ὄφεται, visum fuerit, ab ὀπτομαι, video, inusit.
- Παρείκει, facile vel integrum est: optat. παρείκοι. subiun. παρείκη.
- Παρέχει, licet: part. παραχόν.
- Πέπρωται, fato destinatum est: plusq. perf. πέπρωτο. partic. πεπρωμένον, per syncop. a περατόω, finio, parum usitat.
- Πέρασται, dictum est: imperat. πεφάσθω, dictum sit, a φάομαι inusit.
- Πρέπει, decet: imperf. ἔπρεπε. partic. πρέπων, a πρέπω, decorus sum.
- Προσῆκει, convenit: imperf. προσῆκε, a προσήκω, attineo.

Σημαίνει, signum datur: aor. 1. ἐσήμηνε. sub.

σημήνη, a σημαίνω, signum do. Compos.

ἐπισημαίνει.

Συμφέρει, confert: imperf. συνέφερε. partic.

συμφέρον. fut. 1. συνθίσει. opt. pass. συμ-

φέροιτο, a συμφέρω, comporto.

Συμβαίνει, contingit: fut. συμβήσεται, et συμ-

βήσει. perf. συμβέβηκε. aor. 2. συνέβη. par-

tic. συμβαῖνον, συμβεβηκός, συμβάν a συμ-

βαίνω, contingo.

Ἵπάρχει, licet, vel necesse est: imperf.

ὑπῆρχε. infinit. ὑπάρχειν. fut. 1. ὑπάρξει.

aor. 1. ὑπῆρξε. partic. ὑπάρχον, ab

ὑπάρχω, sum.

Ἵγεί, pluit: Compos. ἐφύει, impluit.

Φιλεῖ, solet: imperf. ἐφίλει, a φιλέω, amo.

Χρῆ, oportet: imperf. ἐχρῆν, vel χρῆν, fut.

1. χρήσει. infinit. χρῆναι, pro quo etiam

χρῆν, inusitat. Compos. ἀπόχρη, suffi-

cit. imperf. ἀπέχρη. fut. 1. ἀποχρήσει.

aor.

aor. I. ἀπέχρησε. infinit. ἀποχρῆναι, et ἀποχρῆν. Item ἀποχρᾶ, ἐκχρᾶ, et καταχρᾶ, sufficit: fut. I. ἐκχρήσει, καταχρήσει. aor. I. ἐξέχρησε, κατέχρησε. Haec tria a χρέω, commodo.

Denique Personalia fere omnia Passiva, et passive significantia formam Impersonalium induere possunt, ut φαίνεται, adparet: γέγραπται, scriptum est: βροντᾶ, tonat: ἀστράπτει, fulgurat, cet. similiter et Participia neutra verborum Personalium, ut ἐπελθόν μοι, ἐπιόν μοι, venit mihi in mentem.

De Defectivis.

Verba Defectiva sunt, quae solum usque ad Praeteritum imperfectum communiter coniugantur, et si quae Tempora habent praeter ea, mutantur illa a Verbis aliis.

Desinunt autem fere in

- αω: μαθητιάω, discere cupio.
 υω: ῥηγνύω, rumpo.
 ειω: ὀφείω, videre cupio.
 υιω: ὄπωυίω, uxorem habeo.
 μβω: ῥέμβω, circumago.
 ρβω: φέρβω, pasco.
 λδω: μέλδω, elixo.
 νδω: κυλίνδω, volvo.
 αζω: κυπτάζω, inclino me.
 ιζω: γοναχίζω, gemo.
 αθω: κιάθω, vado.
 εθω: ut φλεγέθω, uro.
 υθω: μινύθω, minuo.
 χθω: ἑρέχθω, scindo.
 σλω: μολίσκω, venio.
 βλω: μέμβλω, curo.
 φλω: ὄφλω, debeo.
 ανω: ἀμαρτάνω, pecco.
 αινω: τιταίνω, tendo.

- εινω: φαίνω, luceo.
 κνω: δάκνω, mordeo.
 ρσω: ὄρσω, concito.
 ψω: ἔψω, concoquo.

Praeter ita desinentia, Defectiva sunt Verba Quintae Coniugationis, quaecumque habent primam syllabam ex Reduplicatione desinentem in consonantem liquidam; ut *παμφαίνω* a *φαίνω*, adpareo: *μαρμαίρω*, a *μαίρω*, luceo: tum quae per pleonasmum sunt facta additione cuiuscumque litterae; ut *μέννω* a *μένω*, maneo: *τίκτω* a *τέκω*, pario; *ἐνίσσω* ab *ἐνέπω*, dico; et similia, quorum nonnulla retinent ε simplicis, nonnulla mutant in ι: Tum quae bis, ter, quaterque derivantur; ut *ἐρυκακίω* ex *ἐρυκάκω* ab *ἐρύκω*, quod ab *ἐρύω*, traho: Tandem quae fiunt a Praeteritis; ut *πέφρικω* ex *πέφρικα*, quod a *φρίττω* horreo:

reo: πεποιθήω, et πεπειθήω ex πέποιθα, quod a πείθω, persuadeo.

Observatio.

Defectiva in είω sunt, quae derivata plerumque a Futuro, interdum etiam a Praesenti, respondent iis quae Latini adpellant Desiderativa, ut γαμψείω, nupturio, ex γαμψήσω, quod a γαμψέω, nubo; πολεμψείω, bellaturio, ex πολεμψήσω, quod a πολεμψῶ; τελείω ex τελῶ, perficio. Ceterum Verba in είω, quae non aliunde formantur, legitime coniugantur per omnes Modos, et Tempora: ut κλείω, claudio, κλείσω, κέκλεικα; σείω, quatio, σείσω, σέσεικα.

Defectiva in αω sunt et ipsa Desiderativa: ut θανατιάω, seu θανατάω, mori cupio; βασιλείάω, regnaturio. Quibus accedunt Imitativa; ut μελαινιάω, nigricio.

Verbum σπένδω, libo, etiamsi in νδω,

tamen habet Fut. $\alpha\omega\epsilon\iota\sigma\omega$. Aor. \mathbf{I} . $\epsilon\alpha\omega\epsilon\iota\sigma\alpha$.

De Verbis Anomalis.

Quia discrimen est inter Verba Defectiva, et Anomala: nam Defectivum illud dicitur, quod aliquibus Personis, vel Temporibus destituitur, quae vel omnino non habet, vel aliunde mutuatur; quo fit, ut nunquam regulariter ultra Imperfectum coniugetur: Anomalum proprie illud est, quod quum fere coniugetur per omnia Tempora, non tamen coniugatur aequaliter, cum a variis Verbis quasi subsidium petat, ut omnia sua Tempora expleat, sicut fero apud Latinos: ideo hic de Anomalis.

Anomalorum etiamsi quaedam plane videantur regularia, et eorum formatio regularis, tamen habent ratione Temporum quod observetur: ut $\lambda\epsilon\acute{\iota}\pi\omega$, $\lambda\epsilon\acute{\iota}\phi\omega$, regulare
Ver-

Verbum est : attamen observandum in eo, fere non uti nos Aoristo primo Activo ἔλειφα, sed secundo ἔλιπον; non Perfecto Activo λέλειφα, sed Medio λέλοιπα. Simile quidpiam existima in ceteris.

Verba Anomala.

A

Miror Ἄγαμαι. fut. ἀγάσομαι ab ἀγάζω.

aorist. ἠγάσθην. aorist. 1. med.

ἠγασάμην.

Ago Ἄγω. fut. ἄξω. praeter. ἤχα, Attice ἀγῆοχα. aor. 2. ἤγον, Attice

ἠγαγον.

Frango Ἄγνυμι. fut. ἄξω. praet. ἤχα. aor. 1.

ἤξα, et ἔαξα, unde κατέαξα. praet.

med. ἤγα inusitatum, unde

ἔαγα Attice, et κατέαγα.

Dico Ἄγορεύω. fut. ἀγορεύσω. aor. 1. ἠγό-

ρεύσα. praet. εἴρηκα ab εἴρω.

- Cano ἄδω. futur. ἄσω, Aor. 1. ἦσα.
- Placeo ἄλω. praeter. med. ἦδα, et ἔαδα.
- Capio Αἰρῶ. futur. αἰρήσω. aorist. 2. εἶλον
ab ἔλω inusitato.
- Eligo Αἰρῶμαι. fut. αἰρήσομαι. praet. ἦρημαι.
aor. 1. ἠρέθην. aorist. 2. med. εἰ-
λόμην ab ἔλομαι inusitato.
- Sentio Αἰσθάνομαι. futur. αἰσθήσομαι. praet.
ἦσθημαι. aorist. 2. med. ἠσθόμην ab
αἰσθέομαι, αἰσθῶμαι inusitato.
- Arceo ἄλέξω, fut. ἀλεξήσω ab ἀλεξέω, ἀλεξῶ,
inusitato.
- Tollo ἄρω. fut. ἀρῶ. aor. 1. ἦρα, vel ἦρα.
aor. 2. ἦρον. praet. ἦρακα. aor. 1.
imperat. act. ἄρον. subi. ἄρω, ης,
η. part. ὁ ἄρας, τῷ ἄραντος. impe-
rat. pas. ἄρθητι. aor. 2. inf. med.
ἀρέσθαι.
- Capior ἄλίσκομαι. fut. ἀλώσομαι. praet. ἦλω-
κα, et ἐάλωκα. aor. 1. ἦλωσα, et
εἶ-

ἔαλωσα, ab ἄλωω, ᾧ. aor. 2. ἦλων, ἦλωσ,
ἦλω, et ἔαλων. aor. 2. inf. ἄλῶναι.
part. ὁ ἄλους, τῷ ἄλοντος ab ἄλωμι.

Pecco Ἀμαρτάνω. fut. ἄμαρτήσω. praet. ἡμάρ-
τηκα. aor. 2. ἤμαρτον ab ἄμαρ-
τέω inusitato.

Induo Ἀμφιέννυμι. fut. ἀμφρίσω. praet. pass.
ἡμφρίσμαι.

Renuo Ἀναίνομαι. praet. ἀνήνημαι. aor. 1.
med. ἠνηνάμην.

Consumo Ἀναλίσκω. fut. ἀναλώσω. praet. ἀνή-
λωκα, et ἀνάλωκα; et in pass.
ἀνήλωμαι.

Aperio Ἀνοίγω. fut. ἀνοίξω. aor. 1. ἀνέωξα.
praet. med. ἀνέωγα. pass. ἀνέωγμαί.
aor. 1. ἀνέωχθην.

Lego Ἀναγινώσκω. imperf. ἀνεγίνωσκον. fut.
ἀναγνώσομαι. praet. ἀνέγνωκα. aor. 2.
ἀνέγνων, ab ἀναγνόω, et ἀνάγνωμι
inusitato.

Odio

Odio sum Ἀπεχθάνομαι. fut. ἀπεχθήσομαι. praet. ἀπήχθημαι. aor. 2. med. ἀπεχθόμην, ab ἀπεχθέομαι, ἔμαι inusitato.

Perdo Ἀπολλύω et ἀπόλλυμι. fut. ἀπολώ, et ἀπολέσω, illud ab ἀπόλλω, hoc ab ἀπολέω. praet. ἀπόλεκα, Attice ἀπολώλεκα. praet. med. Attic. ἀπόλωλα.

Indurui Ἀπέσκληκα, ἀπεσκληκώς, ἀπεσκληκέναι, ab inusitat. ἀποσκλάω. optat. ἀποσκλαίην ab ἀπόσκλημι. praeteritum simplex est ἔσκληκα. aor. 2. ἔσκλην a σκλήμι. Thema usitatum est σκέλλω seu σκάλλω, exsicco, arefacio: fut. σκαλώ. aor. 1. ἔσκαλα, et ἔσκηλα. Hinc Aoristus Aëolicus σκήλεια, σκήλειας, σκήλεια, arefecerim, induruerim.

Privo Ἀπαυράω, ὦ. aor. 1. ἀπηῦρα. aor. 2. ἀπηῦρον.

- Placeo Ἄρεσκομαι. fut. ἀρέσομαι.
 Augeo Αὐξάνω, et αὐξω. fut. αὐξήσω. aor. I.
 ἠύξησα, tanquam ab αὐξέω.
 AEgre Ἄχθομαι. fut. ἀχθήσομαι, et ἀχθέ-
 fero σομαι, ab ἀχθέομαι inusitat: aor.
 I. ἠχθέσθην.

B

- Mitto Βάλλω. futur. βαλῶ. praet. βέβληκα,
 quasi a βλέω. aor. 2. ἔβαλον.
 Vado Βαίνω. fut. βήσομαι. aor. 2. ἔβην, a
 βῆμι inusitato.
 Germino Βλαστάνω. fut. βλαστήσω. aor. 2.
 ἔβλαστον, a βλαστέω inusitat.
 Vivo Βιόω. fut. βιώσω. aor. 2. ἐβίω, ἐβίως,
 ἐβίω. partic. ὁ βιούς, τῷ βιόντος, a
 βίωμι inusitat.
 Volo Βέλομαι. futur. βελήσομαι. praet.
 βεβέλημαι. plusq. ἐβεβέλημην. aor.
 I. ἐβεβλήθην, a βελέομαι inusitato.
 Comedo Βράσχω. fut. βρώσω, a βρώω inusit.

Γ

Duco u-Γαμέω, ᾧ. fut. γαμήσω. aor. 1. ἔγημα,
xorem a γάμω; et ἐγάμησα.

Gigno Γίνομαι. fut. γενῶμαι. aor. 1. med.
ἐγεινάμην.

Lactor Γιθίω. fut. γιθίσω. praet. γεγίθηκα. praet.
ter. med. γέγηθα, a γίθω.

Senesco Γηράσκω. fut. γηράσω, a γηράω, γηρῶ
in usitat.

Fio, Sum Γίνομαι, et γίγνομαι. fut. γενήσομαι.
praet. γεγένημαι. aor. 1. med. ἐγε-
νησάμην. aor. 2. med. ἐγενόμην, a
γενάομαι in usitat. praeter. med.
γέγονα, a γείνω in usitat.

Cogno- Γινώσκω. fut. γνώσομαι. aor. 1. ἔγνωσα.
sco praet. ἔγνωκα, a γνώω, ᾧ. aor. 2.
ἔγνωον, ὡς, ω. imperat. γνῶθι. infi-
nit. γνῶναι. particip. ὁ γνούς, τῷ
γνόντος, a γνῶμι.

Vigilo Γρηγορέω. fut. γρηγορήσω. praet. med.
ἔγρηγόρα. plusq. ἔγρηγόρειν.

Δ

Scio, et Δαίω. fut. δάισω a δαέω. praet. pass.
etiam δεδάημαι, et δέδασμαι, a δάζομαι.
divido aor. 2. pass. ἐδάην. praet. med.
δέδαα, et δέδηα.

Mordeo Δάκνω. futur. δήξω, vel δήζομαι. aor.
2. ἔδακον a δήκω.

Oportet Δεῖ. fut. δέσει. aor. 1. ἐδέσησε. imperf.
ἔδει. infin. δεῖν.

Timeo Δείδω. fut. δείσω. aor. 1. ἔδεισα. praet.
δέδεικα. med. δέδοικα pro δέδοικα,
Ion. δέδικα, Poët. δείδικα. plusq.
ἔδειδίειν et ἔδεδίειν. imperat. δέδιθι,
poët. δείδιθι, ab inusit. δέδιμι.

Rogo Δέομαι. fut. δέησομαι. praet. δεδέημαι.
aor. 1. ἐδέηθην a δέομαι, δεῖμαι.

Suscipio Δέχομαι. fut. δέξομαι. praet. δέδεγμαi.
aor. 1. med. ἐδέξαμην.

Ligo Δέω. fut. λίσσω, et δίσσω. aor. I. ἔδησα.
 praet. λέδεκα, et λέδηκα. praet.
 pass. λέλεμαι, et δέδημαι. aor. I.
 pass. ἐλέθην.

Doceo Διδάσκω. imperf. ἐδίδασκον. fut. δι-
 δάξω a διδάχω. aor. I. ἐδίδαξα.
 praet. διέδιδαχα.

Aufugio Διαρρέσκω. fut. διδράσω a διδρέω. aor.
 2. διέδραν, pro διέδρην. part. δια-
 ρράς, τῷ διαρράντος a διάρρημι.

Existimo Δοκέω, ᾧ. fut. δόξω a δόκω. aor. I.
 ἔδοξα. praet. δεδόχηκα a δοκέω, δοκήσω.

Facio Δράω, ᾧ. fut. δράσω. praet. δέδρακα.
 aor. I. ἔδρασα.

Possum Δύναμαι, δύνασαι et δύνη, δύναται.
 imperf. ἐδυνάμην, Attic. ἠδυνάμην.
 praet. pass. δεδύνημαι. aor. I. ἐδυ-
 νήθην, seu ἠδυνήθην, a δυνάω; vel
 ἐδυνάσθην seu ἠδυνάσθην a δυνάζω.
 fut. I. med. δυνήσομαι. aor. I.
 med.

med. ἔδωκασάνην. Caret Imperativo per omnia tempora.

Subeo Δύνω, et λύω, et δῦμι. fut. δύσω.
aor. 2. ἔδυν, unde κατέδυν, et ἀνέδυν. imper. δῦθι.

E

Sino Ἐάω. ᾧ. imperf. εἶαον, εἶων. fut. ἔάσω.
aor. 1. εἶασα.

Excito Ἐγείρω. fut. ἐγερῶ. aor. 1. ἤγειρα.
med. ἠγειράμην.

Polliceor Ἐγγυάω. fut. ἐγγυήσω. aor. 1. ἠγγύησα.
praet. ἠγγύηκα, et ἐγγεγύηκα.

Edo Ἐδῶ. praet. perf. ἦκα, Att. ἔδηκα,
et per pleonasmum ἐδήλοκα. praet.
med. ἦδα, Attic. ἔδησα. partic.
ἐδησῶς. fut. med. ἔδομαι pro ἐδέμαι.

Volo Ἐθέλω. fut. ἐθελήσω ab ἐθελέω.

Solitus Ἐθῶ. praeter. med. εἶωθα pro εἶθα,
sum per pleonasmum ω.

Scio

Scio, et Εἶδω. fut. εἶσω, et εἰδήσω, vel εἰδή-

Video σομαι, ab εἰδέω. praet. perf. εἶδηκα,
per Sync. εἶδα, Attice ἦδα. infin.
εἰδῆναι, et per Sync. εἰδέναι. par-
tic. εἰδῆκώς, et εἰδώς. praet. med.
οἶδα, ας, ε, et addito Attice θα,
secunda singularis οἶδασθα. et per
Sync. item Atticam ablato de
medio δα, οἶσθα. aor. 2. εἶδον,
et quum refertur ad scio, ἶδον.

Dico Εἶρω, et ἐρέω. fut. 1. ἐρῶ, et ἐρήσω.
praet. εἶρηκα. pass. εἶρημαι. paulo
post fut. εἰρήσομαι. aor. 1. pass.
ἐρήθην. partic. ῥηθείς.

Abigo Ἐλαύνω. fut. ἐλάσω ab ἐλάω. praet.
ἤλακα, Attic. ἐλήλακα. aor. 1.
ἤλασα. perf. pass. ἤλαμαι, Att. ἐλή-
λαμαι. aor. 1. ἤλάθην. partic. ἐλαθείς.

Sortitus Ἐμμορα. praet. med. a μείρω, μερῶ,
sum μέμορα, et ἔμμορα.

- Speravi Ἐόλωα. praet. med. pro ἦλωα ab
ἔλωω.
- Dico Ἐῶω. aor. 1. εἶπα; med. εἰπάμην in
Compositis: infinit. εἴπασθαι. par-
tic. εἰπάμενος. aor. 2. εἶπον; med.
εἰπόμεν.
- Operor Ἐργάζομαι. perf. pass. εἴργασμαι; part.
εἰργασμένος. aor. 1. εἰργάσθην. fut. 1.
med. ἐργάσομαι, et ἐργῶμαι, α,
ᾶται. aor. 1. εἰργασάμην.
- Inter-
rogo Ἐρομαι, et εἶρομαι, et ἐρέομαι. fut. 1.
ἐρήσομαι. aor. 1. εἰρησάμην, et ἦράμην.
aor. 2. ἦρόμην, et εἰρόμην ποët.
- Pereo Ἐρρώ. fut. ἐρρήσω. praet. ἐρρήκα.
- Venio Ἐρχομαι. fut. ἐλεύσομαι ab ἐλείθω. perf.
ἤλευκα, Att. ἐλήλυκα. aor. 2. ἤλυθον,
ἤλυθες, ἤλυθε, per Sync. ἦλθον, ἦλθες,
ἦλθε. infinit. ἐλθεῖν. praet. med.
ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα.
- Invenio Εύρισκω. fut. εὐρήσω. praet. εὐρήκα. aor.
2.

2. εὔρον ab εὐρέω, εὐρῶ. praet. pass. εὐρήμαι. plusq. perf. εὐρήμεν. aor. 1. εὐρέθην. aor. 1. med. εὐρησάμην, et εὐράμην. part. εὐράμενος.

Habeo ἔχω. fut. ἔξω, et χήσω. perf. ἔχηκα a χέω. aor. 2. ἔχον. imperat. χές. optat. χοῖμι, Att. χοῖν. subiun. χῶ. infin. χεῖν. part. χῶν. fut. 2. χῶ, χεῖς, χεῖ.

Z

Vivo Ζάω, ζῶ. fut. ζήσω. aor. 1. ἔζησα. utrumque interdum significat Active vivifico: imperf. ἔζην a ζῆμι. imperat. ζῆ, et ζῆθι. optat. ζαῖν, et ζῶν a ζῶμι.

Iungo Ζεύγνυμι, et Ζευγνύω. futur. Ζεύξω a Ζεύγω. praet. ἔξευχα.

Cingo Ζωννύω, ζώννυμι. fut. ζώσω ab antiquo ζῶω. perf. ἔζωκα. perf. pass. ἔζωμαι, et ἔζωσμαι.

H

Lactor ἤδομαι. fut. ἥσομαι. perf. ἥσομαι.

aor. 1. ἥσθην; med. ἥσάμην.

Tristavit ἠκαχεν ab ἄχω.

Θ

Sepelio θάπτω. fut. θάψω. perf. τέταφα. aor.

1. ἔθαψα. perf. pass. τέθαμμαι. aor.

2. pass. ἐτάφην a τάφω. fut. 1.

pass. ταφθήσομαι.

Volo θέλω. fut. θελήσω a θελέω. aorist. 1.

ἔθελσα, Att. ἠθέλησα.

Curro θέω. imper. ἔθειον. fut. θεύσομαι, At-

tice θευσῶμαι.

Morior θνήσκω. aor. 2. ἔθανον. fut. 2. med.

θανῶμαι a θείνω. praet. τέθνηκα, Ion.

τέθναα a θνάω, Boeot. autem τέ-

θνηκα, vel τέθναα, a τέθνημι, unde

praes. imper. τέθναθι. optat. τε-

θναίην: infin. τεθνάσαι. praet. part.

τεθνηκώς, τεθνεικώς, τεθνειώς, τεθνεώς,

et poët. τεθνήσ; τεθναῶς, τεθνάς.

Invenitur etiam fut. I. τεθνήσω,

θνήξω, et τεθνήξω. fut. I. med.

τεθνήσομαι, θνήξομαι, et τεθνήξομαι.

I

Pervenio ἴκνέομαι ἔμαι. fut. ἴξομαι. aor. 2.

ἰκόμην ab ἴκομαι. perf. ἴγμαι.

Placo ἰλάσκομαι. fut. ἰλάσομαι ab. ἰλάομαι.

Volo, as ἰωτάμαι. fut. ωτήσομαι a ωτάω. praet.

ἠέωταμαι. aor. 2. ἔωτην ab ἴπτημι;

med. ἔωτάμην, et ἔπτόμην. infin.

ωτάσθαι, et πτέσθαι. part. πτάμενος.

Eundem ἰτέον, et pleonasmō ἰτητέον ab εἶμι,

vado: praet. act. inusitat. εἶκα.

pass. εἶμαι, εἶσαι, εἶται, unde εἰτέον,

et ε ablato, ἰτέον.

K

Se- (καθέζω, et καθέζομαι. fut. 2. med.

deō (καθέδῃμαι, aor. I. καθεῖσα.

(κάθημαι. fut. καθήσομαι.

De-

Demitto Καθήμι. aor. 1. καθῆκα.

Voco Καλέω. futur. καλέσω, et καλήσω. perf.
κέκληκα, Sync. pro κεκάληκα. fut.
1. pass. κληθήσομαι.

Laboro Κάμνω, et κάμω. fut. καμῶμαι. aor. 2.
ἔκαμον. perf. κέκμηκα.

Dormio Καταδάρθάνω. fut. καταδάρθήσομαι. aor.
2. κατέδρθον, a καταδάρθω.

Misceo Κεραννύω, et κεράννυμι. fut. κεράσω, et
Sync. κράσω. perf. κέκρακα; pass.
κέκραμαι, infin. κεκράσθαι per Sync.
pro κεκέρακα, κεκέραμαι, κεκεράσθαι.

Clango Κλάζω. fut. κλάγξω a κλάγγω, Poët.
κεκλάγξω. aor. 1. ἔκλαγξα. perf.
κέκλαγχα. aor. 2. ἔκλαγον. pract.
med. κέκληγα a κλήγω.

Fleo Κλέω, vel κλαίω. futur. κλαύσω a
κλαύω, et κλαίήσω a κλαιέω inusita-
to: aor. 1. ἔκλαυσα. perf. pass.
κέκλαυμαι.

Audio Κλυμι a κλύω. fut. κλύσω. perf. κέ-
κλυκα. imperf. et aor. 2. ἔκλυον. im-
perat. κλυθι. particip. κλύς, τῷ κλύντος.

Saturo Κορενύω, et κορέννυμι. fut. κορέσω, et
κορήσω. aor. 1. ἐκόρεσα. perf. κεκόρηκα
a κορέω. fut. 1. med. κορέσομαι.
perf. κέκορα.

Clamo Κράζω. fut. κράξω. aor. 1. ἔκραξα,
Attic. ἐπέκραξα. aor. 2. ἔκραγον. fut.
2. κραγῶ. praet. med. κέκραγα.

Pendeo Κρέμαμαι. fut. κρεμάσομαι.

Sum, et Κύρω, et κύρομαι. fut. 1. κύρω. aor.
nanci 1. ἔκυρσα, infin. κύρσαι. part. κύρσας
scor Αἰολικά sunt. Est etiam κυρέω. fut.
κυρήσω. aor. 1. ἐκύρησα; infin. κυρήσαι.

Λ

Sortior Λαγχάνω. fut. κληράσομαι a κληρώ, ῶ.
Praet. med. λέλογχα. praet. act.
λέληχα, Attic. εἴληχα. aor. 2.
ἔλαχον a λήχω. fut. λήξω inusit.

Capio λαμβάνω. fut. λήψομαι a λήβω: unde
 aor. 2. ἔλαβον. perf. λέληθα, Att.
 εἴληθα. aor. 2. pass. ἐλήφθην.

Lateo, λανθάνω fut. λήσω, et λήσομαι a λήθω.
 et obli- perf. med. λήληθα. aor. 2. ἔλαθον.
 viscor perf. λέλησμαι. aor. 2. med. ἐλαθόμην.

Linquo λείπω. fut. λείψω. aor 2. ἔλιπον.

M

Insanio Μαίνομαι. fut. μανῶμαι. praet. med.
 μέμνηνα. aor. 2. pass. ἐμάνην.

Disco Μανθάνω. fut. μαθήσομαι a μαθήω. perf.
 μεμάθηκα. aor. 2. ἔμαθον a μίθω inusit.

Pugno Μάχομαι. fut. μαχῶμαι, et μαχέσομαι,
 et μαχήσομαι a μαχέομαι inusitato.
 aor. 1. med. ἔμαχεσάμην. praet.
 pass. μεμάχημαι.

Curo Μέλω, raro personale. Imperson.
 μέλει, curae est: fut. 1. μελήσει.
 aor. 1. ἐμέλησε a μελέω inusitato:
 praet. med. μέμνητα poët.

Maneo Μένω. fut. μενῶ. aor. 1. ἔμεινα. perf.
μεμῆνηκα a μενέω inusitato.

Misceo Μιγνύω et μίγνυμι. fut. μίξω. aor. 2.
pass. ἐμίγην a μίγω inusitato.

Recor- Μιμνήσκω. fut. μνήσομαι. praet. μέμνημαι
dor a μνάω. plusq. ἐμεμνήμην. paulo post
fut. μεμνήσομαι. aor. 1. pass. ἐμνή-
σθην; med. ἐμνησάμην.

Abstergo Μοργνύω. fut. μόρξω.

N

Pasco Νέμω. fut. νεμῶ. perf. νεπέμηκα. aor. 1.
ἐνειμα.

Nuo Νέω. fut. νεύσω.

Ξ

Lacero Ξαίω. fut. ξανῶ.

Intelligo Ξυνίημι, et συνίημι. fut. ξυνήσω, et
συνήσω. aor. 1. συνῆκα, et ξυνέηκα.

Ο

Oleo Ὀζω. fut. ὀζέσω, et ὀζήσω. perf.
ὀζηκα. praet. med. ὠδα, Att. ὀδα-
δα,

δα, et ἄδοδα : praet. pass. ᾤσμαι,
Att. ἕωσμαι.

Puto Οἶομαι, et per Sync. Atticam οἶμαι,
οἶει, οἶεται. imperfect. ᾔομην, per
Sync. ᾔομην. futur. οἴησομαι ab οἴεομαι,
οἴῃμαι inusitato: aor. 1. pass. ᾔηθην.

Esse Οἴχομαι. fut. οἴχσομαι. aor. 2. med.
ᾔχόμην.

Vlulo Ὀλολύζω. fut. ὀλολύξω.

Perdo, Ὀλλύω, et ὀλλυμι aor. 1. ὄλεσα. perf.
vel med. ὤλα, Att. ὄλωλα. aor. 2. ὤλον;
pereo med. ᾔλόμην. fut. 2. ὀλῃμαι.

Iuro Ὀμνύω, et ὀμνυμι, et ὀμύω. fut.
ὀμύσω, et ὀμῃμαι. perf. ὤμοκα,
Attice ὀμώμοκα.

Abstergo Ὀμόργυμι. fut. ὀμόρξω.

Video Ὀράω. imperf. ἑώραν. fut. ὄψομαι ab
ὄπτω. praet. ἑώρακα. pass. ἑώραμαι.
aor. 1. pass. ᾔφθην. praet. med.
ὄπωπα, Attic. pro ᾔπα.

Moveo ὄρω. fut. ὄρω, AElol. ὄρω. praet.
plusq. perf. pass. ὄρμην. praet. med.
ὄρα, Attic. ὄρωρα.

Debeo ὀφείλω et per Sync. Atticam ὀφλέω.
futur. ὀφειλήσω et ὀφλήσω ab ὀφείλω.
inuit. perf. ὀφληκα. aor. 2. ὀφελον,
per Sync. ὀφλον.

Π

Patior Πάχω. fut. 1. med. πείσομαι et πή-
σομαι a πήθω. praet. act. πεπάθηκα,
med. πέπωνθα per pleonasm. a πονέω,
pro πέπωνα. aor. 2. ἔπαθον a πήθω.

Extendo Πετανύω, et πετάννυμι. fut. πετάσω.
praet. πεπέτακα, et per Sync. πέ-
πτακα, unde praet. pass. πέπεταμαι
a πετάω inuitat.

Figo Πήγνυμι, et πηγνύω. fut. πήξω. praet.
med. πέπηγα, fixus sum: aor. 2.
pass. ἐπάγην a πήγω.

Incendo Πίμπρημι. fut. πρήσω. aor. I. ἔπρησα a
πρήθω.

Vendo Πιπράσκω, πράττω, πράζω. fut. I.
πράσω. praet. πέρακα. aor. I. ἔπέρα-
σα, vix ἔπασα. praet. pass. πέρα-
μαι. aor. I. pass. ἐπράθην. Nam
πράττω, futur. ζω, facio.

Bibo Πίνω. imperf. ἔπινον. fut. πώσω. praet.
πέπωκα a πώω. aor. 2. ἔπιον a πῖω.
fut. 2. med. πίομαι pro πιῖμαι.
perf. pass. πέπομαι, raro πέπωμαι.
aor. 2. imperat. πίθι a πῖμι; item
πῶθι, et per apocop. πῶ a πῶμι.

Cado Πίπτω. fut. πτώσω. aor. I. ἔπτωσα.
praet. πέπτωκα. part. πεπτωκώς,
per Sync. πεπτεώς, per crasin πεπτῶς,
a πτόω. aor. 2. ἔπεσον a πεσέω;
unde alius aor. I. ἔπεσα; med.
ἔπεσάμην. fut. 2. med. πεσῶμαι
usitatum pro πέσομαι.

Fin-

Fingo Πλάττω. futur. πλάσω. praet. πέ-
πλακα; pass. πέπλασμαι.

Percutio Πλήττω. aor. 2. ἔπληγον, quum ad
corpus, ἔπλαγον, quum ad ani-
mum refertur.

Interro- Πυνθάνομαι. fut. πεύσομαι a πεύθομαι.
go praet. πέπυσμαι. aor. 2. med.
ἔπυθάμην.

P

Facio ῥέζω, et ἔρδω, fut. ῥέξω, et per Me-
tath. ἔρξω, tanquam ab ἔργω. aor.
1. ἔρρεξα et ἔρεξα, et ἔρξα. aor. 1.
partic. pass. ῥέχθεις. praet. med.
ἔοργα, pro ἔρρογα, seu ἔρογα. plusq.
perf. ἐώργειν.

Fluo ῥέω. fut. ῥεύσω, et ῥύσω. praet. ἔρρύηκα.
aor. 2. act. ἔρρυν; pass. ἔρρύην a ῥύέω.

Dico ῥέω, vel ῥῆμι. aor. 1. pass. ἔρρήθην, et
ἔρρέθην in Indicativo: at in reli-
quis modis per η tantum. fut. 1.
pass. ῥηθήσομαι. Rum-

Rumpo ῥηγνύω, et ῥήγνυμι. fut. ῥήξω. aor. 1. ἔρρηξα. praet. med. ἔρρωγα pro ἔρρηγα. aor. 2. pass. ἔρράγην.

Roboro ῥωνύω, et ῥώνυμι. fut. ῥώσω.

Valco ῥωνύομαι. fut. ῥώσομαι. praet. ἔρρωμαι; imperat. ἔρρώσο.

Σ

Extinguo Σβεννύω et σβέννυμι. fut. σβέσω, et σβήσω, et σβέσομαι, et σβήσομαι a σβέω inusit. aor. 1. ἔσβησα. Sequentia passive significant: aor. 2. ἔσβην a σβῆμι; infin. σβῆναι. perf. ἔσβηκα.

Concutio Σεύω. aor. 1. ἔσευσα et ἔσευα. infin. σεῦσαι, et σεῦναι; part. σεύσας, et σεύας. praes. pas. σεύομαι. praeter. ἔσουμαι per metath. pro σέσυμαι a σύω. aor. 1. ἔσῶθην.

Putresco Σήπομαι. fut. 1. med. σήψομαι. aor. 2. pass. ἔσάπην. praet. med. σέσηπα.

Libo Σπένδω. fut. σπείσω a σπείδω inusitato aor.

- aor. 1. ἔσπεισα. praet. pas. ἔσπεισμαι.
 Privo Στερίσκω. fut. στερήσω. praet. ἔστέρηκα
 a στερῶ.
 Sterno Στορνύω, et φορέννυμι. fut. φορέσω.
 aor. 1. ἔφόρεσα a φορέω.
 Sterno Στραωνύω, et φράννυμι. fut. φρώσω.
 aor. 1. ἔφρωσα.
 Cohibeo Σχέω inusitatum; vide ἔχω.

T

- Extendo Τανύω. fut. τάσω. praet. τέτακα; pass.
 τέταμαι a τείνω.
 Seco Τέμνω. fut. τεμῶ, et τμήξω a τμήγω,
 vel τμήσω a τμέω. praet. τέτμηκα.
 pass. τέτμημαι. aor. 1. pass. ἔτμήθην.
 aor. 2. ἔταμον, et ἔτεμον, vel
 ἔτμηγον, et ἔτμαγον. fut. 2. ταμῶ.
 Fabrico Τεύχω. fut. τεύξω. aor. 1. ἔτευξα. aor.
 2. ἔτυχον. praet. pass. τέτυγμαι.
 Pario Τίπτω fut. τέξομαι. aor. 2. ἔτεκον.
 med.

med. τέτοκα praet. pass. τέτεγμαι.

aoi. 1. pass. ἐτέχθην.

Solvo Τίνω. fut. τίσω, a τίω.

Perforo Τιτραίνω, vel τιτράω. futur. τρήσω a
τράω inusitato: praet. pas. τέτρημαι.

Vulnero Τιτράσκω. fut. τρώσω. aoi. 1. ἐτρώσα.
praet. τέτρωκα a τρώω, ᾧ.

Tolero Τλάω. fut. τλήσω. aoi. 2. ἐτλήην
a τλήμι.

Nutrio Τρέφω fut. θρέψω. aoi. 1. ἐθρέψα.
praet. τέθρεφα. med. τέτρεφα. pass.
τέθραμμαι. aoi. 2. ἐτράφην.

Curro Τρέχω. fut. θρέξω. praet. δεδράμικα
a δραμέω. aoi. 2. ἔδραμον. fut. 2.
med. δραμῆμαι. praet. med. δέδρομα.

Comedo Τρώγω. futur. 2. med. φάγομαι πρό
φαγῆμαι. aoi. 2. ἔφαγον a φάγω vel
φήγω inusit.

Sum, Sor. Τυχάνω. fut. τεύξομαι a τεύχω. praet.
tior, τετύχηκα a τυχέω. aoi. 2. ἔτυχον,

Nan-

nancis- praet. pass. τέτυγμαί et τέτευγμαί.
 cor aor. 1. part. pass. τευχθείς. aor. 2.
 med. ἐτυχόμεν.

Υ

Promitto Ὑπιχνῶμαι. fut. ὑποχίσομαι. praet.
 ὑπέχημαι. aor. 1. pass. ὑπεχέθην.
 aor. 1. med. ὑπεχόμεν.

Φ

Fero Φέρω. fut. οἴσω ab οἴω inusitat. aor. 1.
 ἦνεγκα. aor. 2. ἦνεγκον ab ἐνέγω.
 praet. med. ἦνοχα, Attic. ἐνίνοχα,
 tanquam ab ἐνέχω. praet. pass.
 ἦνεγμαί et ἐνῆνεγμαί. aor. 1. pass.
 ἦνέχθην, et ἦνείχθην.

Fugio Φεύγω. fut. φεύξομαι, et φευξῶμαι. praet.
 pass. πέφυγμαί. med. πέφυγα, et
 πέφευγα. aor. 2. ἔφυγον.

Aio Φημί. fut. φήσω. aor. 1. ἔφισα. aor.
 2. ἔφην, infinit. φάναι.

Praeve- Φθάνω. futur. φθάσω a φθάω. praet.

nio ἔφθακα. aor. 1. ἔφθασα, et aor. 2.

ἔφθην a φθῆμι. participium φθάς.

Tabesco Φθίω. fut. φθίσω a φθίω.

Horreo Φρίττω. fut. φρίξω. praet. πέφρικα.

Produco Φύω. fut. φύσω. praet. πέφυκα. aor.

2. ἔφυν a φῦμι.

X

Gaudeo Χαίρω. fut. χαρήσομαι a χαρέω. aor.

2. pass. ἔχάρην.

Dehisco Χάσκω. fut. χανῶμαι. praet. med.

κέχηναι. aor. 2. ἔχανον, a χαινώ.

Fundo Χέω. futur. χεύσω a χεύω. aorist. 1.

ἔχεα, et poëtice ἔχευα. infin. χέαι.

Coloro Χρωννύω, et χρώννυμι. fut. χρώσω. praet.

pass. κέχρωσμαι.

Fundo Χύνω. fut. χύσω. a χύω.

Obruo Χωννύω, et χώννυμι. fut. χώσω, a χώω

aggere inusitato.

Ω

- Pello ὠθέω. fut. ὠθήσω, et ἄσω ab ἄθω. aor.
 1. ἄθησα, et ἄσα, et ἔωσα. praet.
 pass. ὠθήμαι, ὠσμαι, et ἔωσμαι.
- Eμο ὠνόμαι. fut. ὠνήσομαι. praet. ὠνήμαι.
 et Attice ἑώνημαι: unde ἑωνημένος.

Investigandi Thematici Exemplum.

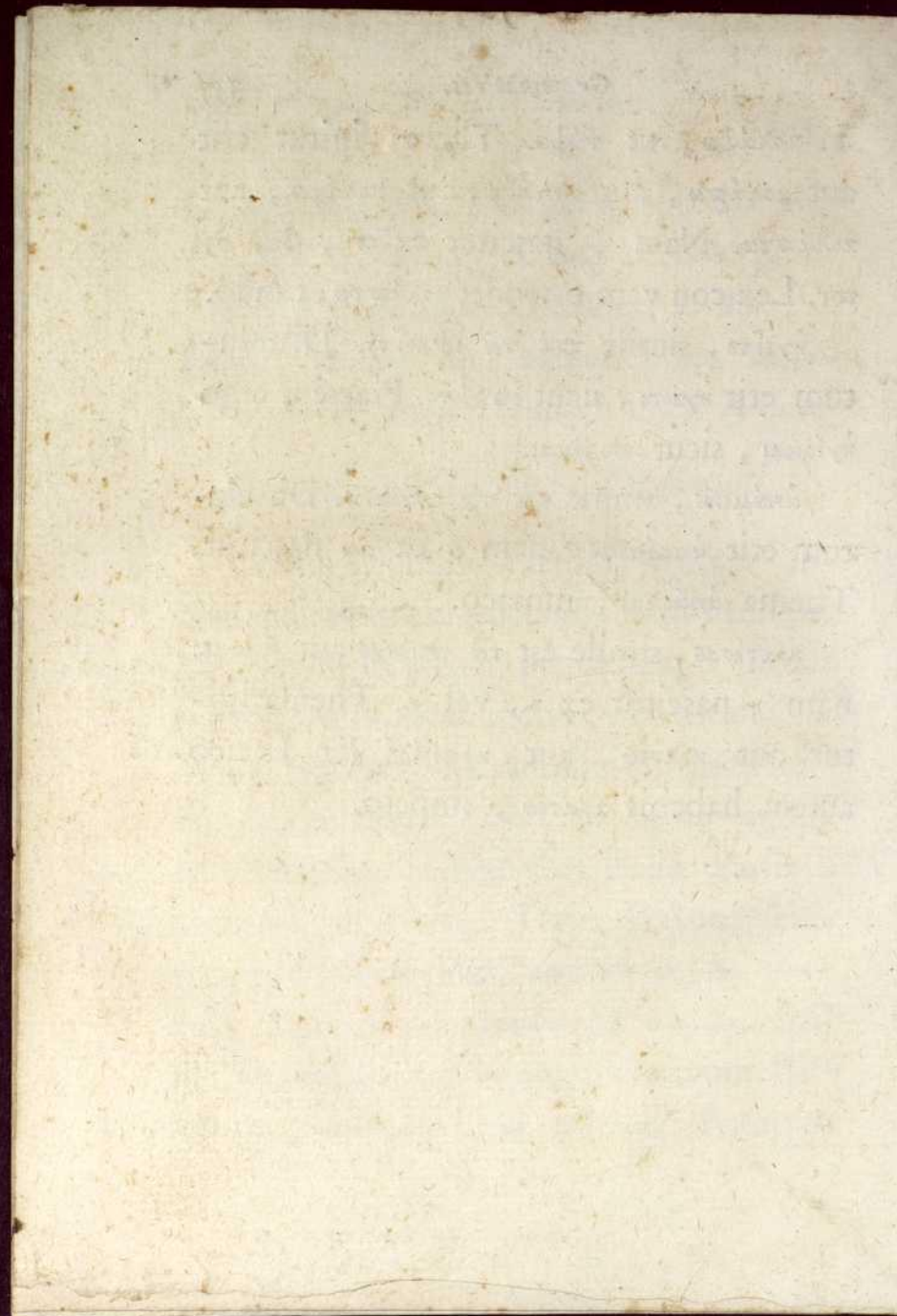
Coniugationum exempla semper inspicienda sunt: consideranda item formatio Temporum in prima, penultima, et ultima syllaba: et eodem modo, quo ascenditur in illis formandis, vicissim in dissolvendis descendendum. Vt κολαφῆναι simile est τῶ τυφῆναι. Aoristus 1. Indic. Passivus ἐκολάφην, ut ἐτύφην. Tertia Persona singularis Perfecti Pass. κεκόλαπται, ut τέτυπται. Secunda, κεκόλαφαι. ut τέτυφαι. Prima κεκόλαμμαι, ut τέτυμμαι. Activum Perfectum, κεκόλαφα, ut τέτυφα. Futurum

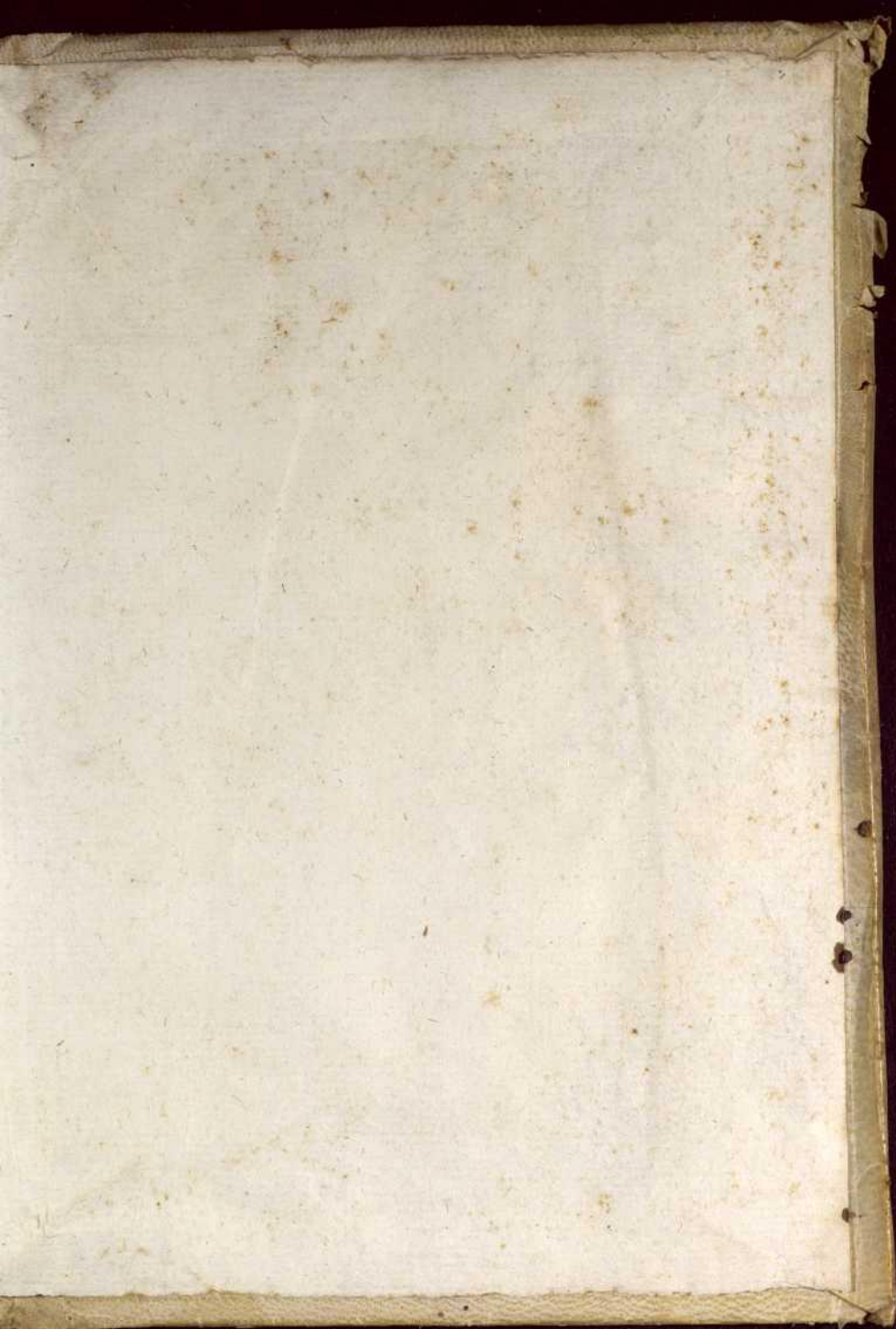
ι. κολάψω, ut τύψω. Thema igitur erit aut κολάπω, aut κολάβω, aut κολάφω, aut κολάπτω. Nam ψ nascitur ex π, β, φ, πτ. Lexicon vero ostendet κολάπτω, tundo.

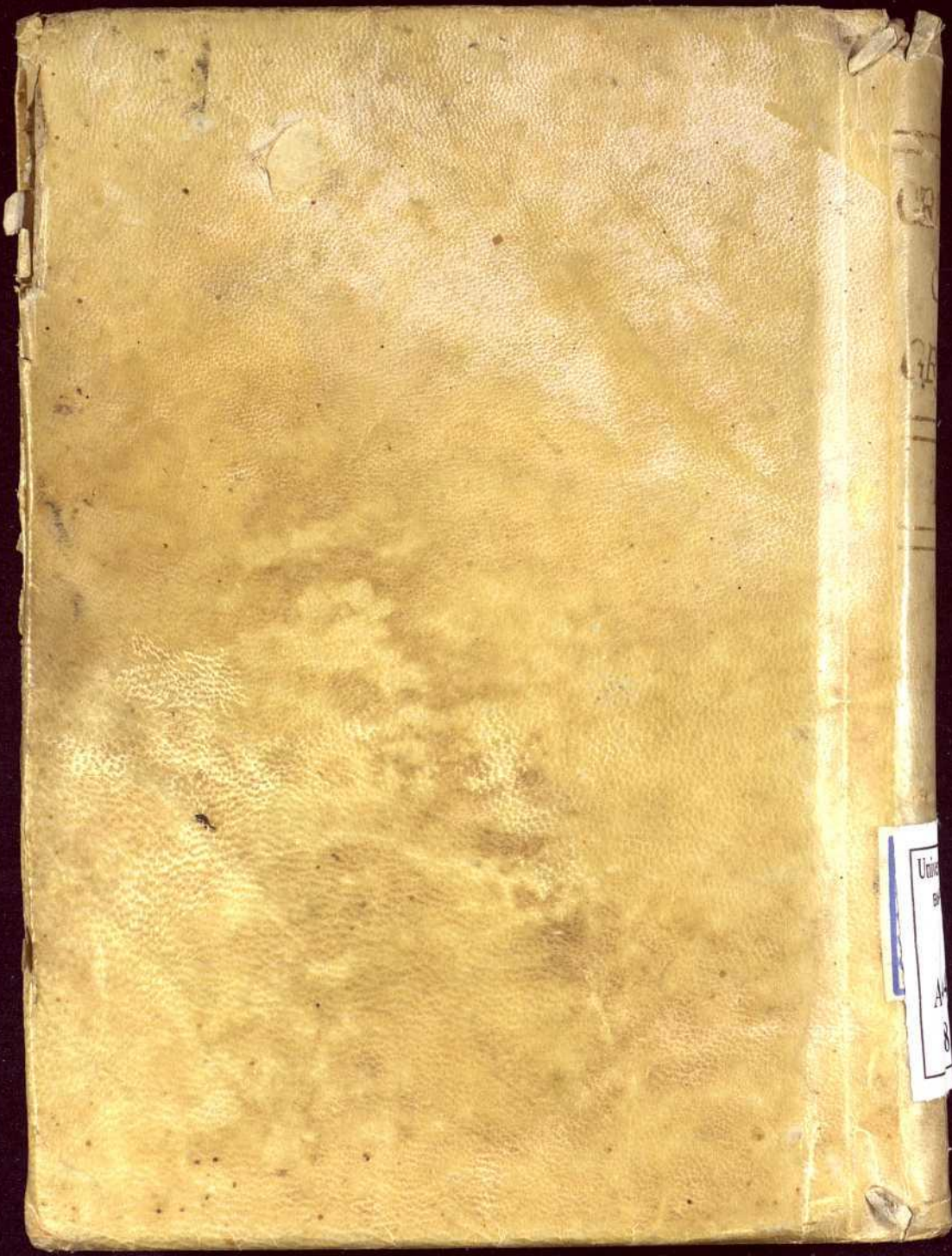
ἡγεῖτο, simile est τῶ ἐποιεῖτο. Dissolutum erit ἡγέετο, sicut ἐποιέετο. Praesens ergo ἡγέομαι, sicut ποιέομαι.

ἀνιώμενος, simile est τῶ βιάμενος. Dissolutum erit ἀνιαόμενος: nam ω ex αω nascitur. Thema ἀνιάομαι, moereo.

κρατήσας, simile est τῶ ποιήσας aut βοήσας: nam η nascitur ex ε, vel α. Thema igitur aut κρατέω, aut κρατάω. Ex Lexico autem habebis κρατέω, impero.

Univ
8

GRAMMATE

CA

GRIECA

T. I.

Universitat de València
Biblioteca Històrica

A-104

58